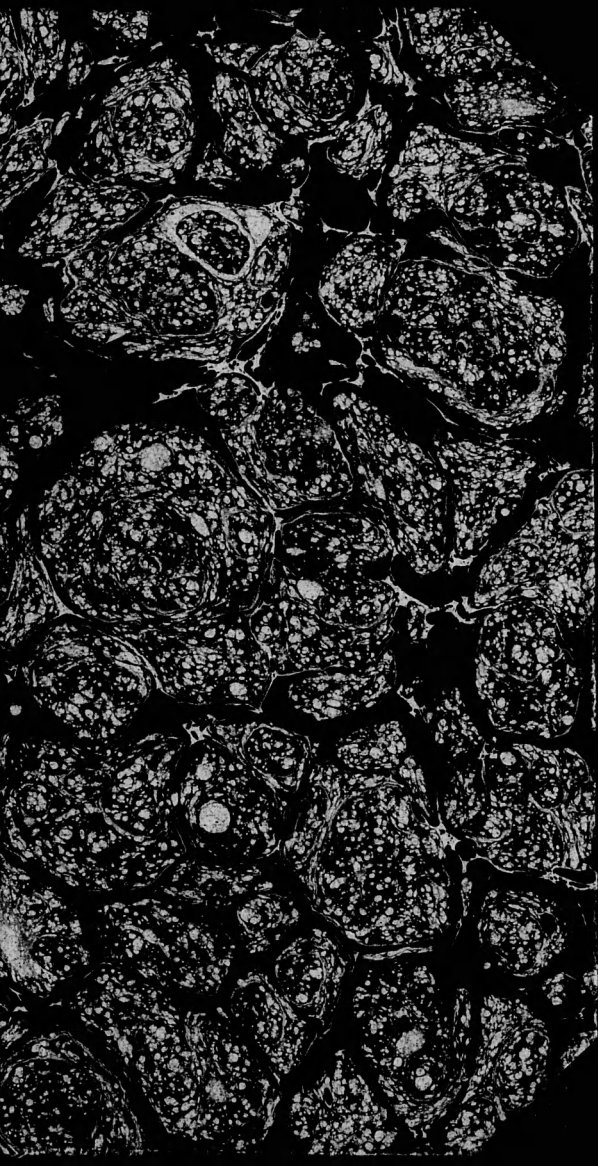
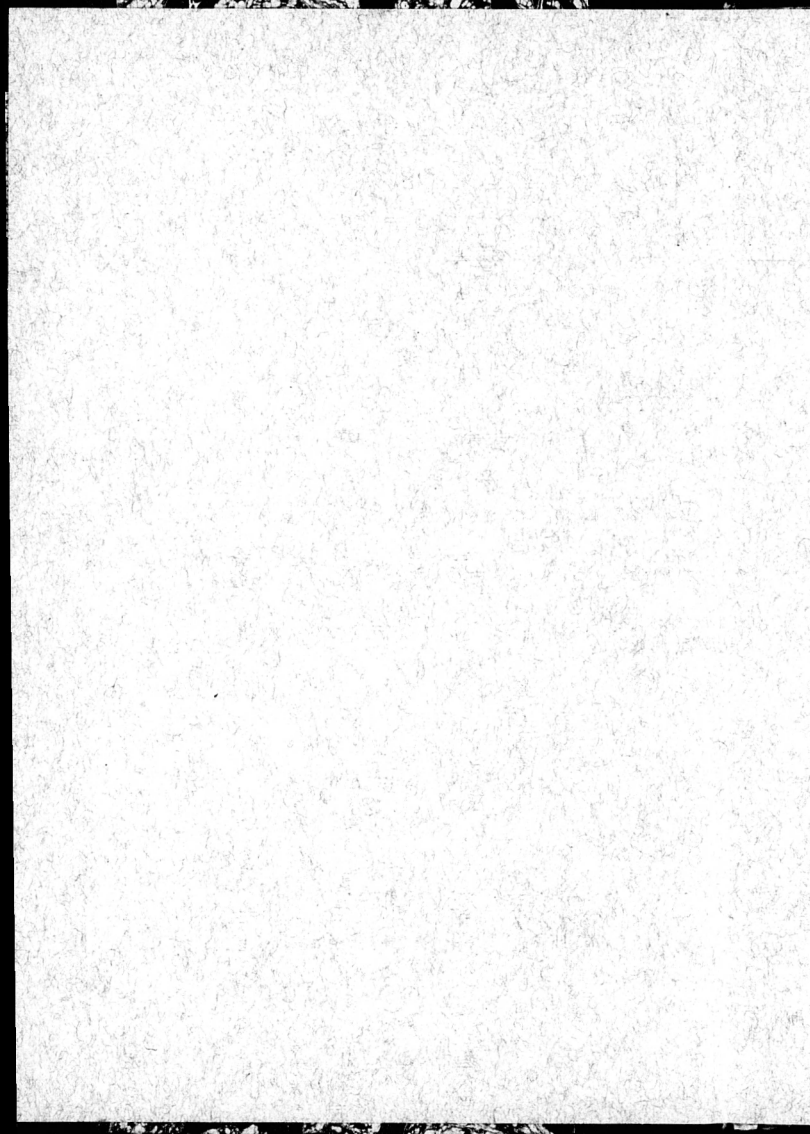
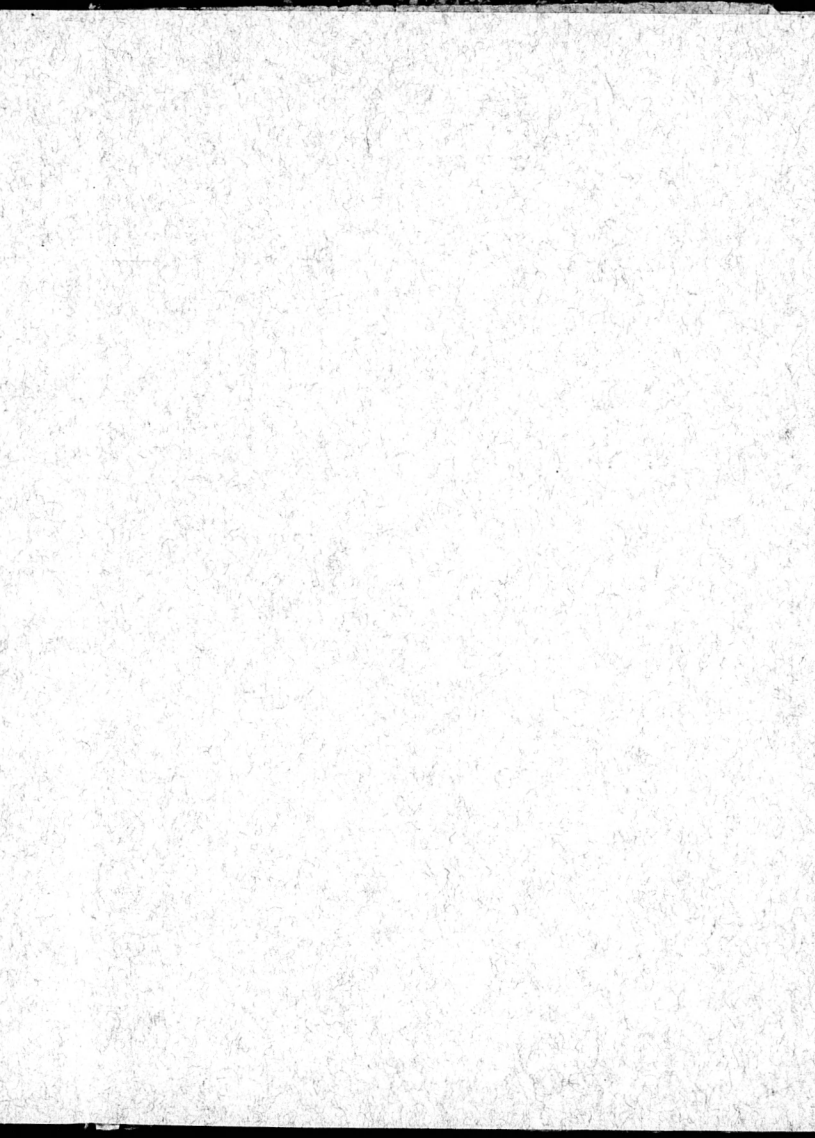
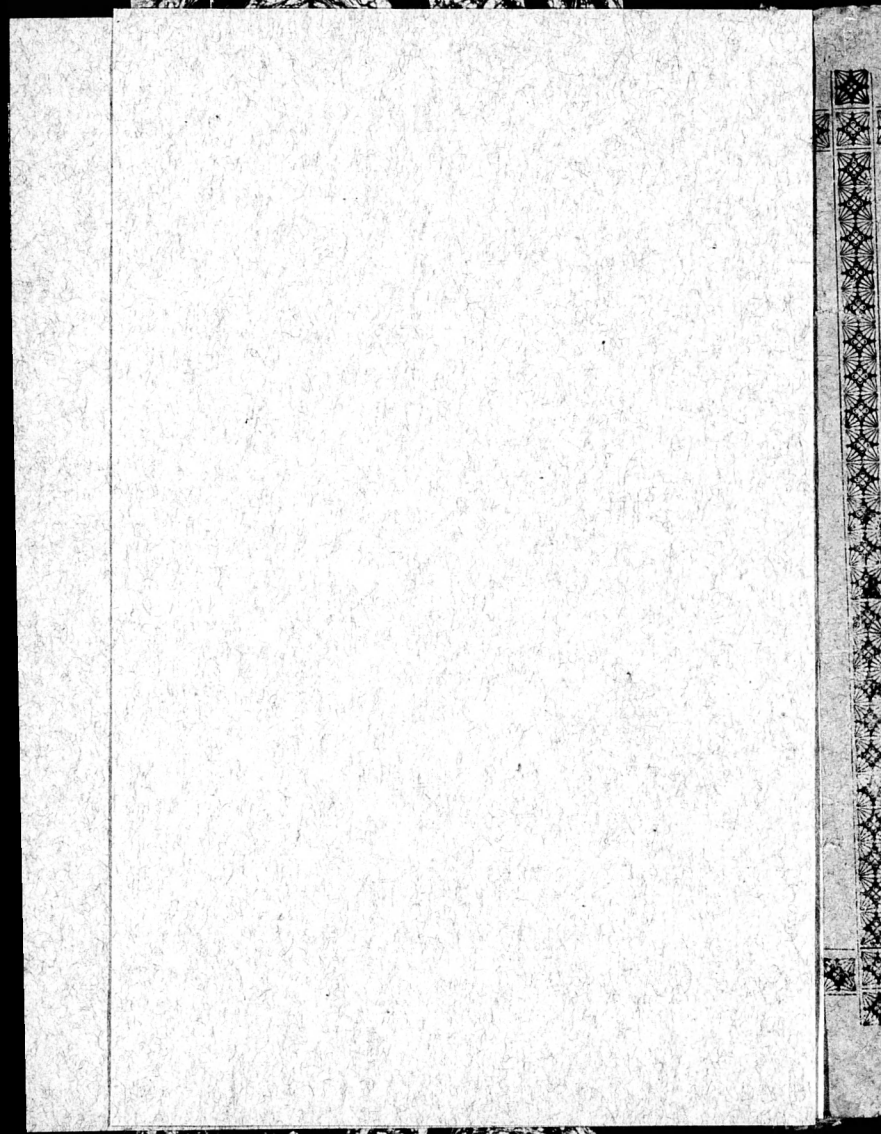

B^d Handelsland

Maria, onze Liefde

EEN PARELSNOER

OPGEHANGEN AAN

HET ALTAAR

VAN

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart,

IN 32 OEFENINGEN VOOR DE MEIMAAND.

ROERMOND,

J. J. ROMEN & ZONEN,

Drukkers van Z. H. den Paus en van het Bisdóm.

P. T. Murphy

Maria, onze Liefde

478

EEN PARELSNOER

OPGEHANGEN AAN

HET ALTAAR

VAN

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart,

in 32 oefeningen voor de Meimaand.

ROERMOND,

J. J. ROMEN & ZONEN,

Drukkers van Z. H. den Paus en van het Bisdom.

1893

P. H. H. H. H.

IMPRIMATUR:

Datum in Haaren, die 25 Februarii 1869.

J. CUYTEN,
Pres. Sem. Lib. Cen

REIMPRIMATUR:

Ruræmundæ, die 15 Aug. 1895.

P. J. H. RUSSEL,
Can. et Prof. Em.

WAAROM?

Waarom eene maand van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, terwijl er reeds zoo vele werkjes voor de meimaand bestaan?

Omdat, waarde lezer, de godsvrucht tot Onze Lieve Vrouw, onder dien titel ingang vindt in aller hart, omdat alles wat van Haar spreekt haren kinderen zoo dierbaar is.

Waarom? Omdat O. L. Vrouw van het H. Hart de hoop der hopeloozen is en er zoo velen tot haar snellen wier hart bedroefd, wier geest gedrukt is, en die bij Haar hulp en troost komen zoeken.

Waarom? Omdat sedert eene kwart eeuw de liefde tot O. L. Vrouw van het H. Hart meer en meer veld wint, meer en meer de harten verovert, wijl de lieve Moeder van Jezus Hart zich in Nederland eene plek heeft uitverkozen waarop zij met welgevallen neerziet, en waar zij zoo gaarne de gebeden verhoort.

Waarom? vraagt men wellicht, worden in deze Meimaand de gunsten niet vermeld door de voorbede van O. L. Vrouw van het H. Hart verkregen?

Omdat, waarde lezer, het getal legio is, en er geheele boekdeelen noodig zouden zijn, melden wij slechts vluchtig de gunsten, de genade, de wonderdadige genezingen de schitterende bekeeringen, de duizenden en nogmaals duizenden onverhoopte uitkomsten in de moeilijkste omstandigheden. Maandelijks vinden de trouwe kinderen van O. L. Vrouw van het H. Hart die vermeld, in het Maandschrift en in hoeveler hart heeft eigen ondervinding ze gegrift in gouden letteren der dankbaarheid!

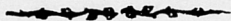
Waarom, ten laatste? Omdat de maand Mei ons geleidt naar de maand Juni, toegewijd aan het H. Hart van Jezus en er geen veiliger weg is om tot het Hart van Jezus te gaan, dan door Maria, de Koningin van het H. Hart.

Wij twijfelen dus niet of dit werkje zal met belangstelling, ja met vreugde ontvangen worden, dagelijks meer en meer de liefde tot O. L. Vrouw van het H. Hart opwekken, de godsvrucht tot die lieve Moeder vermeerderen en hare kinderen met vertrouwen tot het H. Hart van Jezus voeren in de schoone maand Juni.

TWEE-EN-DERTIG OVERWEGINGEN

OVER

ONZE LIEVE VROUW VAN HET H. HART.

EERSTE OVERWEGING

op den vooravond van den eersten dag.

OPROEPING.

Wie is in de Hemelzalen
't Naast gezeten bij Gods troon ?
Wie draagt van Gods lieve Heiligen
De allerschoonste gloriekroon ?

I. Alles noodigt ons uit de dagen dezer schoone maand aan Maria toe te wijden : de natuur in feestdos, in de kerken weergalmt nog het blijde alleluia der verrijzenis, van alle kanten roept men Maria onder de liefelijkste benamingen aan en stuurt tot Haar smee kingen vol van een kinderlijk vertrouwen; doch daar reeds de benaming van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart ons gemoed tot eene zoete godsvrucht gestemd heeft, en deze nieuwe benaming eene bron van eene menigte gunstbewijzen is gewor-

den en den luister onzer Moeder in onze oogden nog meer doet schitteren, onze gedachte over haar vermogen op het Hart van Jezus nog hooger opvoert en hare voorrechten vermeerdert, zoo zal zij het liefelijk onderwerp onzer overwegingen zijn. Voorzeker, Maria is slechts een schepsel; maar een schepsel zoo uitstekend, dat wij in al de eeretitels, welke de godsvrucht der geloovigen haar ooit mocht geven, vrijelijk berusten kunnen: alle zijn nog ver beneden hare verdiensten. Wij zullen over dit bewonderenswaardig meesterstuk van den Almachtige nooit te veel en, voegt de H. Bernardus er bij, »nooit genoeg kunnen zeggen.” »Denkt er aan, o mijne bemin den in Christus, schreef een ijverig dienaar van Maria, denkt er aan, dat hoe meer gij u aan de vereering der Onbevlekt ontvangen Koningin, de Moeder der barmhartigheid en de Koningin der Apostelen toewijdt, hoe meer gij werkt tot de verbreiding van haren roem, hoe meer gij de heilige kerkvaders en kerkleeraars, die haar om strijd prezen, navolgt, de Apostelen en Evangelisten, die haar aan de wereld bekend gemaakt hebben, de Profeten, die haar aan alle geslachten voorspeld hebben, de Aartsvaders, die naar het uur harer geboorte verzucht en de vurigste verlangens naar dat uur in hun

hart hebben opgewekt. Daardoor zult gij de heiligen en de roemrijksten onder de heiligen navolgen; want hoe meer men zich bevlijgt, om Haar te eeren en te doen vereeren, die te gelijker tijd onze Moeder, onze Voorsprekeres en onze Koningin is, hoe vatbaarder men is tot het ontvangen der overvloedigst heiligmakende genaden. Gij zult de hemelsche legerscharen navolgen, die niet ophoudt de heerlijkheden van Maria te prijzen, te verheffen en te bezingen; maar gij zult vooral de Heilige Drievuldigheid navolgen, die ondoorgrondelijk is in de wijze, waarop zij voortdurend Maria vereert en doet vereeren. God de Vader door zijne goddelijke almacht; God de Zoon door zijne oneindige wijsheid; God de Heilige Geest door zijne oneindige liefde." Laat het ons dan tot vreugde strekken, Maria de Welbeminde van het Hart van Jezus te noemen; deze titel alleen bevat in zich alle andere, en na dien van Moeder Gods, is hij de schoonste, door de liefde en het geloof haar ooit gegeven.

II. Maria zelve noodigt ons uit, om haar onder de zoo troostvolle benaming van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart aan te roepen. Hooren wij, hoe zij op een toon, vol liefde en mededoogen, zegt: »Komt allen tot mij, die zwak en arm zijt, die

het gewicht der zonden of den last der smarten torscht; gij, die steun noch troost hebt, komt allen, want ik heb een schat, die mij in staat stelt, om u kracht en rijkdom, troost en blijdschap. hulp en vrede te schenken; ik ben *de hoop dergenen, die geen hoop meer hebben*; het Hart van Jezus behoort mij, het is uit mijn maagdelijk bloed gevormd; in mijne kuische ingewanden is zijn eerst tabernakel, zijn eerst altaar geweest, ik ben het, die Hem de grootste liefde bewezen heb, die het grootste deel aan zijne smarten heb genomen, die voor immer het kanaal, waarlangs zijne gunsten tot u komen, en de uitdeelster zijner weldaden ben geworden. Komt allen tot mij, zondaars en rechtvaardigen, kinderen en grijsaards, maagden en priesters; komt, ik ben de koninklijke weg, die naar het Hart van Jezus leidt, de bewaarster der schatten, welke het bevat, de sleutel, die deszelfs deur ontsluit, de hand, die alle hindernissen wegruimt, de gouden keten, die u aan Hem zal hechten, de Moeder, die het recht heeft, om alle harten harer aangenomen kinderen aan het Hart van Jezus, haar goddelijken Zoon, te verbinden. Komt gedurende deze maand, komt elken dag, ik zal u het geheimzinnig toevluchtsoord van dat aanbiddelijk Hart openen; ik zal u deszelfs wonderen

ontdekken, en met mij en door mij, kunt gij in eeuwigheid uw verblijf daarin vestigen.”

III. Begeven wij ons dan met een kinderlijk vertrouwen tot Maria; beloven wij haar, dat wij elken dag de schatting onzer hulde aan hare voeten zullen komen nederleggen, en naar de woorden luisteren, die zij in het binnenste onzer harten zal willen doen hooren; nemen wij het voornemen haar in de deugden, waarvan zij ons het voorbeeld gegeven heeft, na te volgen, vooral, in hare liefde tot Jezus; doch vreezen wij niet, haar veel te vragen, daar zij veel voor ons verkrijgen kan. Haar gebed is alvermogend op het Hart van den Almachtige; hare liefde tot ons overtreft de liefde aller moeders; het gezicht onzer armoede zal bovendien haar medelijden opwekken, en wij zullen ons gemakkelijk met hare gunsten kunnen verrijken. Gedurende deze geheele maand zal de naam van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart een onafgebroken voorwerp onzer overweging zijn, onze leus bij het gebed, het zekere bewijs onzer liefde, het beste onderpand onzer hoop.

Zinnebeeldige Voorstelling.

DE PUTTEN VAN OVERVLOED.

Toen de aartsyader Izaak het Beloofde Land doorreisde, had hij den God zijner vaderen een altaar opgericht. Zich gelukkig gevoelende, daar zijne tent te kunnen opslaan, beval hij aan zijne dienstknechten zoo diep te graven tot dat zij eene welbron gevonden hadden. Zou hij inderdaad daar hebben kunnen wonen, zonder in de behoeften der ballingschap te voorzien? Gehoorzaam aan de bevelen huns meesters, begonnen de ijverige herders den arbeid, en des avonds keerden zij blijmoedig naar Isaak terug. Wij hebben, zeiden zij, water gevonden: *Invenimus aquam*. Het water beantwoordde zoo wel aan hun verlangen, dat zij die plaats de plaats des overvloeds noemden, *Abundantiam*.

Ook wij, reizigers in het Land van Belofte der genade, waar Maria ons heeft binnengeleid, ook wij hadden gelijk Isaak den Heer een altaar opgericht en wenschten ons verblijf in deszelfs nabijheid te vestigen; maar om deze betrekking van wederzijdsche liefde tusschen God en onze behoeftige natuur te vestigen, zocht onze geest, ons ons hart in de verschillende namen, aan

onze Moeder gegeven, eene nieuwe bron van troost, licht en blijdschap. Eensklaps is er eene overvloedige bron ontsprongen en Maria heeft zich aan ons geopenbaard onder een naam, die voortaan den dorst onzer ziel met onuitputtelijke waterstroomen zal lesschen. Kan Onze Lieve Vrouw van het heilig Hart niet met volle recht, gelijk de putten van Isaak, *de ware overvloed genoemd worden?* Door hare welwillende hulp, zal het ons gemakkelijk vallen, tot het Hart van Jezus te geraken en daar in een staat van immer nieuwen godsdienst-ijver te volharden.

TWEEDE OVERWEGING

DE KEUZE GODS.

Wie, wie schonkt Ge 't meest uw liefde,
Heilige Drievuldigheid?

Wie hebt gij op aard genade
Als met volle maat bereid?

I. »*Magna res est amor*: de liefde is eene groote zaak,” zegt de godvruchtige schrijver van de Navoring van Christus. Het is de liefde, die in alle eeuwigheid het leven van God zelve is; uit liefde is de wereld geschapen; het was vooral uit liefde dat het geheim der Menschwording verwezenlijkt werd, en het is de liefde, die door dit geheim onder ons wordt opgewekt. »Zoo iemand onzen Heer Jezus-Christus niet bemint, dat hij vervloekt zij”! zegt de H. Paulus.

Jezus komt dus om te beminnen en om bemind te worden; Hij zal ons Zijn Hart schenken, maar in ruil daarvoor zal Hij *het* onze vragen; Hij wil geheel de onze zijn, mits wij geheel de zijnen zijn... Ach! Heer, indien niemand van het onuitsprekelijk groot voorrecht, de vriend van God te zijn, moet

uitgesloten worden, welk schepsel zal de eerste plaats in Uw Hart innemen?

Niemand kan een recht doen gelden; alle kinderen der menschen zijn voor U als nietige stofdeeltjes; de geslachten, die geweest zijn en die komen zullen, zijn het werk Uwer handen, en al wat goed in hen is, komt van U. Uwe keuze alleen, o mijn God, zal de rangen en waardigheden bepalen; maar Gij hebt eene Moeder noodig, eene *Moeder* volgens Uw Hart, eene *Moeder*, die Gij zelf zult vormen, door in een weergaloos kunstgewrocht alles ten toon te spreiden, wat Uwe wijsheid, macht en opperste goedheid vermogen...

Deze *Moeder* is Maria. Gij riept haar uit het niet te voorschijn, en zij daagde op, »schitterend van luister, vlekkeloos en overschoon." Toen Gij haar ontwaardet, nam zij U in. Dit schepsel hadt Gij bestemd, om als *oppermachtigste gebiedster* over Uw heilig Hart te heerschen, en reeds haar eerste blik bracht het in verrukking en deed daarin een onuitsprekelijk gevoel van liefde ontstaan.

God heeft voor zich eene Moeder geschapen, Zijner waardig, zooals Hij haar gewenscht had. Welke gedachte zou ons juister denkbeeld van de ontzagelijke groot-

heid van de Koningin van het Hart van Jezus kunnen geven?

Indien deze bewonderenswaardige Maagd slechts het voorrecht had de Moeder des Heeren te zijn, gelijk zoovele aartsvaders en profeten het voorrecht hadden tot de voorouders van den Verlosser te behooren, dan had de luister van Maria overtroffen kunnen worden; maar, den Hemel zij dank, het menschgeworden Woord stelde zich niet tevreden met eene Moeder naar het vleesch, Hij wilde, dat zij het ook naar *zijn geest en hart* zou zijn. Hij wilde geene Moeder, wier zending volbracht zou zijn, als zij der wereld een goddelijk Kind geschonken had, en verdween, gelijk de bloem plaats maakt voor de vrucht; Hij wilde eene Moeder, die door nog onverbreekbaarder banden met Hem vereenigd zou zijn dan de wortel met den struik; eene Moeder, van wie Hij niet meer scheiden zou, van wie Hij altijd bemind zou worden, die niet zou ophouden, zijn geest in de zielen over te storten en Hem vol glorie aan de hemellingen te vertoonen.

Hij wilde eene Moeder, die aan Zijne rechterhand zou zitten, die over Zijn Hart zou regeeren, eene Moeder, in wier handen Hij de onmetelijke schatten van Zijn lijden en dood kon stellen, en waarop Hij

zich in alle eeuwen zou kunnen beroemen, door hare vereering over het heelal te verspreiden. Hij wil, dat men zou kunnen zeggen: »*Een God zelf is hare Kroon*; zij heeft over het Hart van God eene onbeperkte macht; een God is haar Zoon; een God, de verheven uitwerker van al de werken, die zij wil ondernemen; een God, de eeuwige beschermer van allen, die haar als Moeder willen eeren en in eeuwigheid dienen.»

Ziedaar in één woord het schepsel bij uitnemendheid, dat voor alle eeuwigheid door een onherroepelijk raadsbesluit van den Allerhoogste geroepen was, om aan het Heilig Hart verbonden te zijn. Laten wij alles samenvatten in de woorden: God is bewonderendswaardig in zijne plannen.

II. Toen de eerste Eva in volle onschuld uit de handen van haren God te voorschijn kwam, was hare eerste ontboezeming een zucht van liefde tot haren Schepper gericht. Welk een kreet van dankbaarheid moet aan hare ziel ontsnapt zijn voor Hem, die haar uit het niet had getrokken en haar had geroepen tot de aanschouwing Zijner grootheid en Zijner werken!

Maar wat zullen wij zeggen van hetgeen de ware Eva gevoelde, toen zij op het eerste oogenblik harer onbevleete ontvangenis door

een bijzonder voorrecht de oogen der ziel voor de wereld der genade opende, nog vóór dat zij de oogen des lichaams voor die der natuur ontsloten had! Met welk eene kracht wierp haar zoo zuiver Hart zich in den schoot van God, om er het waardig voorwerp harer verzuchtingen en vurige verlangens te vinden! Op de vleugelen der goddelijke liefde, gedragen, drong zij door tot in de ingewanden der goddelijke Barmhartigheid en kwam er uit, met zich voerende den eenigen Zoon van God. Het goddelijk Woord begon van toen af in deze voorbeschikte Maagd, die zijne moeder zou worden, een leven van genade en liefde, waarvan de Menschwording ons weldra het bekoorlijke en onbegrijpelijke moest doen vermoeden. In deze geheimzinnige vereeniging verliepen de eerste jaren van Maria's leven, en zij maakte van haar het heiligdom, waarvoor de Engel met eerbied zich moest nederbuigen en waarin de werking van den Heiligen Geest het vleeschgeworden Woord zou doen heerschen.

III. Ook wij, Maria, zijn geroepen, om voor het Hart van Jezus te leven, het is ons einddoel, geheel ons wezen verzucht daarnaar; dat Hart alleen is in staat dien onverzadelfijken dorst, te stillen. Maar hoedanig is ons leven?... Zijn wij waardig, om

dat
lijk
Vr
we
ge
in

het
ver
gro
Co
Ins
ba
ge
ter
te
dig
laa
te
de
ze
af
ap

dat goddelijk Hart te verheugen, te verheerlijken? O onze Moeder, o Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart! deel ons een weinig van het vuur mede, dat in u brandt; geef aan al uwe kinderen de eerste lessen in de ware liefde tot het Hart van Jezus.

Zinnebeeldige Voorstelling.

DE ZEE.

Nadat God de wateren geschapen had, die het aardrijk vruchtbaar moesten maken, vergaderde Hij ze in een onmetelijken afgrond, waaraan hij den naam van zee gaf: *Congregationes aquarum appellavit maria*. Insgelijks dolf de Allerhoogste een onpeilbaren afgrond, om daarin de overvloedige genade te verzamelen, die Hij had uitgestort ten einde daarmede den rang der Engelen te verhoogen, de aartsvaders te rechtvaardigen, de profeten te verlichten, de martelaars met purper te tooien, de belijders te ontvlammen, de apostelen staande te houden en van de maagden schoonheid bij te zetten — »en, zegt de H. Bernardus, deze afgrond was Maria: *Congregationes gratiarum appellavit Mariam*.” En aangezien de eene

groote zaak eene andere in haar gevolg heeft, zoo werd de diepe nederigheid van de Maagd der maagden, die bij zooveel wonderen steeds dezelfde bleef, de veiligste schuilplaats van het Hart van haren Zoon; van toen af werd zij verrijkt met al de schatten, die het bevat; wij zullen haar derhalve kunnen noemen: *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart.*

Hij
wel
dit
den
Ma
is
stu
per
bes
God
wer
er
niet
stor
haa
bee
sele
er
roe

DERDE OVERWEGING

VOORBEREIDING.

Wie als Zij van Adams-kinderen,
Is ontvangen zonder smet?

Wie is bij God alvermogen
Door haar minzaam zoet gebed?

I. God heeft zijn meesterstuk voltooid; Hij wil het met aandacht beschouwen, met welgevallen er op nederzien, en zich met dit schepsel, uitsluitend voor de eer van den Schepper bestemd, tevreden stellen. Maar indien de werkman in bewondering is over zijn werkstuk, zoo het werkstuk is in aanbidding voor deszelfs Schepper. Reeds op den eersten dag van haar bestaan, gevoelt Maria zich met kracht tot God getrokken. Zij is geheel aan deze wereld onthecht, want te vergeefs zoekt zij er het voorwerp van haar eeuwig geluk; niets hecht haar aan dit leven; de kortstondige vreugde van hier beneden schijnt haar droefheid, de rijkdommen, schijnbeelden, de duizenden stemmen der schepselen dringen tot in hare ziel, maar vinden er geen weerklank. Gehoorzaam aan de roepstem van den Geest der liefde, verlaat

zij hare woning, hare bloedverwanten, de geheele wereld; de tempel alleen heeft op haar een diepen indruk gemaakt, in dezen herkent zij de woning van den Allerhoogste; zij ziet de priesters, de dienaars van den Heer, zij hoort de godgewijde zangen en beseft, dat daar alleen rust voor haar te vinden is.

In de schaduw der altaren zal haar hart met den geur der offeranden, het gezang der levieten en het gezucht der offerdieren gemakkelijker tot God opstijgen. Nauwlijks is zij drie jaar oud, of zij vertrekt. Engelen des hemels, daalt neder! bedekt haar met uwe vleugelen; het is Maria, reeds door u allen als koningin begroet. Maagden van Israël, strekt haar tot eergeleide; eens zal men van u zeggen: »De dochters van Jerusaleem hebben overvloedige schatten vergaderd, en Maria heeft ze allen overtroffen, omdat zij het Hart van God tot haar erfdeel gekregen heeft.” Zie haar daar voor den troon van haren Heer en Meester als eene nieuwe Esther! Terwijl zij verlangt zijne dienstmaagd te zijn, vertrouwt de Koning des hemels haar de bewaring van zijn rijk en stelt haar aan tot bewaarster van zijn kostbaarsten schat.

Treed binnen, o Maria! nooit werd in den tempel eene reiner maagd opgenomen;

nimmer offerden de priesters der oude wet een aan God welgevalliger eersteling. Gij zijt de schoonste parel der kroon, welke de wet van Mozes den Heer mocht aanbieden. De wereld, de priesters, de engelen zelfs, hebben slechts een flauw begrip van hetgeen hier geschiedt. Men ziet slechts het uitwendige, door een geheimzinnigen sluier bedekt; men ademt slechts den geur in, die uit het binnenste uwer ziel opstijgt. Men kent de geheele uitgestrektheid van het geheim nog niet. Het is het geheim des Konings, Hem alleen komt het toe het te openbaren.

II. Maria is ten tempel binnengeleid, de opperpriester heeft haar ontvangen; de maagden hebben haar als hare zuster aangenomen. Nu zal voor haar in vervulling komen wat de Heilige Geest gezegd had, namelijk: Ik zal haar in de eenzaamheid geleiden en tot haar hart spreken: *Ducam eam in solitudinem et loquar ad cor ejus.* Hij, die de harten voor den Allerhoogste vormt, behandelt dat van Maria. Dag en nacht is de goddelijke arbeider aan het werk; voortdurend is dit bevoorrecht wezen onder den invloed der genade; de meester wil haar naar zijn eigen beeld vormen; Hij wil Zijne welbeminde dochter, Zijne uitverkoren Moeder, Zijne onder allen uitgelezen Bruid van haar

maken. Zoo is het Hart van Maria dan ook op elk oogenblik, bij arbeid en rust, bij dag en bij nacht, onder de meest afwisselende bezigheden, steeds blootgesteld aan den goddelijken invloed van Hem, die er zijn troon zijn tabernakel er van maken en er heerschen wil. »*Cor meum vigilat*: mijn Hart waakt,” kan Maria ten allen tijde uitroepen. Maar waarom is het Hart onzer Moeder het middelpunt, waarop alle werkingen der goddelijke liefde als stralen in een brandpunt samenloopen, dan omdat zij niet alleen bestemd was, om de voorloopster van de Zon der gerechtigheid te zijn, maar ook wijl zij uit naam van de geheele menscheid, van alle koren der Engelen en der drie aanbiddelijke personen van de Heilige Drievuldigheid geroepen was geworden, om Jezus een moederlijk en, bij gevolg, een van liefde brandend hart aan te bieden.

III. Onze heiligmaking wordt door den goddelijken wil geëischt: de Koning des Hemels wil ons in zijn rijk hebben, en om eenmaal deze bestemming te bereiken, moeten wij, naar het voorbeeld van Maria, ons in de schaduw van het heiligdom daartoe voorbereiden; de geheime inspraken van den geest Gods aanhooren; ons zoo spoedig mogelijk van de wereld afscheiden, en in eene voortdurende beoefening van

zachtmoedigheid en nederigheid leven. Dit is het kenmerk, waaraan men de zielen, die aan Jezus toebehooren, herkent; de goddelijke Meester zegt: »Leert van mij, dat ik nederig en zachtmoedig van harte ben.»

Zinnebeeldige Voorstelling.

ESTHER.

Assuerus wilde zijne grootheid en roem deelen met een schepsel, dat hem waardig was. Zijne dienaren doorloopen de provinciën van zijn rijk, kiezen de maagden uit, die aan de oogen des konings zouden kunnen behagen en geven haar een jaar tijd om zich tot hare voorstelling aan den koning voor te bereiden. Esther behoort onder het getal der uitgelezen maagden; maar daar zij een vergankelijken troon veracht, brengt zij hare dagen en nachten vóór haren God door, maakt geen werk van den ijdelens opschik eener uitwendige pracht; maar versiert daarentegen hare ziel met deugden; zij wil aan het hart des konings behagen; doch hare inwendige schoonheid omgeeft haar uitwendig als met een straalkrans, en de koning zelf kan aan de ongekuunstelde eenvoudigheid harer bekoorlijkheden geen weer-

stand bieden. Boven alle anderen geeft hij aan haar de voorkeur, zet haar zijne kroon op het hoofd, raakt haar met den scepter aan, ontheft haar van de wet, waarbij verboden werd voor den koning te verschijnen, zonder daartoe bevel ontvangen te hebben, en verklaart zich bereid, om haar zelfs de helft van zijn koninkrijk toe te staan.

Maria is de ware Esther; God, de ware Assuerus. Voorbeschikt om met Hem te regeeren, bereidt de H. Maagd zich in den tempel tot deze verheven roeping. Het gebed, de stilzwijgendheid, het verborgen leven zijn de eenigste bekoorlijkheden, waarmee zij zich zoekt te sieren. Wat anderen zich ook laten voorstaan op den adel van hun geslacht, de rijkdommen hunner bloedverwanten en hunne aangeboren goede hoedanigheden!... Zij heeft, terwijl zij een sluier over al deze uitwendige eigenschappen werpt, slechts één doel, namelijk: aan haren God te behagen, door Hem een met de schoonste deugden versierd maagdelijk hart aan te bieden. De afgezant van Hem, die in de harten leest, onderscheidt haar dan ook weldra onder alle vrouwen, en in naam zijns Meesters zegt hij tot haar: Gij hebt genade gevonden in de oogen van den Koning der koningen; de welriekende geur van uw zuiver leven is tot Hem opge-

stegen; de zedigheid uwer blikken heeft zijne oogen op u doen vestigen; uw hart wordt door zijn Hart bemind; Hij roept u om Zijn troon en zijn rijk met Hem te deelen; Hij zelf zal u kronen en gij zult aange-steld worden tot *koningin van Zijn Heilig Hart.*

VIERDE OVERWEGING

DE GODGEWIJDE MAAGD.

Wie verleent aan die Haar eeren,
Gunsten groot en zonder tal?
Hoedt en leidt, wie tot Haar vluchten,
Veilig door dit tranendal?

I. Maria wordt de Moeder van den Verlosser, zonder op te houden Maagd te zijn. Het Heilig Hart van Jezus zal de vrucht van haar allerzuiverst bloed zijn. Reeds is de tempel tegen het nederig huis van Nazareth verwisseld. God heeft het aldus gewild; maar dit brengt geene verandering in het leven onzer Koningin te weeg: hare verlangens zijn dezelfde; zij verwacht, en roept door hare wenschen den beloofden Verlosser. Weldra verschijnt haar een engel en groet haar als vol van genade. Zij antwoordt met de woorden, welke de verhevenheid van haren diepen ootmoed kenschetsen: *Zie de dienstmaagd des Heeren, mij geschiede naar Uw woord.*

En daarmee was het grootste der geheimen tot stand gekomen. Aanbidden wij het Woord, dat is vleesch geworden; Het heeft een lichaam: het kan lijden. Het heeft

bloed : het kan de wereld wasschen en zuiveren. En, vooral, het heeft een hart, en kan daardoor Zijne liefde als God en als mensch doen blijken.

Maria heeft Hem dit Hart gegeven; Hij maakt er dadelijk gebruik van, om Zijn Vader in den Hemel en Zijne Moeder op de aarde te bedanken. Maria heeft gezegd: *Het geschiede!* en reeds stijgt als een liefelijke geur de dank uit het Hart van Jezus op.

II. En dit Hart, waarin de rechtvaardigheid en de barmhartigheid elkander den vredekus geven, Hemel en aarde zich verzoenen, dit Hart, dat al de schatten der zaligheid, alle zegeningen van tijd en eeuwigheid in zich bevat, is de gezegende vrucht van Maria. Deze verhevene Maagd beschouwt zich dan ook reeds als deszelfs Koningin; zij bedient er zich van als van iets, dat haar uitsluitend toebehoort; zij biedt het God aan als eene schatting der liefde, of als een brandoffer, waarop zij krachtens de plannen der Voorzienigheid alle macht uitoefent.

Maria was de eerste, die hare schatting van lof en liefde aan het goddelijk Hart heeft opgedragen; de eerste, om zich de getrouwe dienstmaagd dezer oneindige liefde te verklaren; zij heeft zich er aan overgegeven, zij heeft zich er van bediend voor

de eer van den Allerhoogste en de zaligheid onzer zielen... Wie zou kunnen zeggen, hoe aangenaam deze eerste Maagd der maagden, die zich aan den dienst van het Heilig Hart had toegewijd en *reeds daarover heerschte*, aan God was.

III. Handelen wij ook aldus, christenen; bedienen wij ons van dat goddelijk Hart. Dikwerf is de mensch in zijn rampzaligen hoogmoed zoo ver gegaan, dat hij meende het hart van een God te hebben, en volgens de H. Schrift, verweet God dit eens aan een hoogmoedigen koning: »Gij hebt, zeide Hij hem, uw hart beschouwd als het hart van God: *Dedisti cor tuum quasi cor Dei.*» Heden is het God zelf, die een menschenhart aanneemt; Hij brengt het om daarvan het voorwerp onzer liefde en aanbidding te maken; Hij brengt het ons, om het met het onze te vereenigen en het onze daardoor te vergoddelijken. Maar daar het uit de handen van Maria is, dat wij dit geschenk ontvangen, zoo is het ook door de handen van Maria, dat wij de schatting onzer erkentelijkheid aan de voeten van God zullen nederleggen; het is in het hart van Maria, dat wij moeten leeren ons geheel en voor immer aan den dienst toe te wijden van dat aanbiddelijk Hart, waarbij zij onze *opperste middelaars* is.

Zinnebeeldige Voorstelling.

THOMAS MORUS.

Wij lezen in het leven van Thomas Morus, kanselier van Engeland, dat hem eens door eene arme vrouw, als bewijs van erkentelijkheid voor de door hem betoonde rechtvaardigheid, een gouden beker ter hand werd gesteld. De Kanselier, vol goedheid en kieschheid, nam met genoegen dit bewijs van erkentelijkheid aan; maar daar hij in edelmoedigheid niet wilde onderdoen, vulde hij hij den beker met een kostbaren drank en bood hem zoo der arme vrouw aan, zeggende: »Gij hebt hem mij ledig gegeven, ik geef hem u vol terug.»

Het goddelijk Woord wilde zich voor de zaligheid der wereld opofferen; Maria, door zooveel grootmoedigheid getroffen, bood Hem niet een gouden beker aan, maar een menschelijk hart, dat Hem als middel kon dienen, om voor ons te lijden en verdiensten te vergaderen, een Hart, waardig om met de Godheid persoonlijk vereenigd te zijn; en het menschengeworden Woord, leverde haar als blijk van erkentelijkheid, Zijn met al de schatten des Hemels gevuld Hart over, met last om de genade, welker bron Hij is, over de menscheit uit te storten: *Voluit nihil dare nisi per Mariam.*

VIJFDE OVERWEGING

DE GODDELIJKE MEESTER EN ZIJNE WET.

Welzalig zij, die in haar nood en tegenheden,
Door U, o lieve Vrouw, tot Jezus Hart gaan.

Wis vloeit hun rijke troost uit uwe moederbede,
Wis glinstert in hun oog straks weer een vreugde-
[traan !

I. Gedurende negen maanden is het heelal onkundig van den schat, dien het bezit. Jezus heeft in Maria het vleesch aangenomen; zij heeft de eerste vreugde zijner tegenwoordigheid gesmaakt. De engelen alleen zijn in het geheim ingewijd. Jezus, de vrucht van Maria, is het werk van den Heiligen Geest; Hij, de uitvaardiger van de wet zelf, onderwijst ze aan zijne Moeder. Tot dusverre had God de H. Maagd door zijne profeten onderricht, nu spreekt Hij tot haar door zijn Zoon. Daar, in het verborgene van dit nieuwe tabernakel woont Hij. Zij hoort zijne stem; zij is van liefde doordrongen; haar hart klopt op dat Heilig Hart; zij leeft voor Hem, in Hem en door Hem; en Hij leeft voor haar, in haar en door haar.

O! wonderbare vereeniging! wie zou zich een denkbeeld kunnen maken van die innige en vertrouwelijke mededeelingen tus-

schen het hart der Moeder en dat des Zoons! Het menschgeworden Woord komt, om alle volkeren te verlossen; negen maanden lang is Hij verplicht om den ijver, die Hem verteert, in te houden; doch de Allerhoogste heeft in zijne eeuwige wijsheid alles voorzien. *De eerstelingen van dezen ijver moeten Maria tot brandpunt hebben.*

Alle wonderen, door den Heiland later gewrocht, zijn niets in vergelijking van die, welke Hij in den maagdelijken schoot uitwerkte. In Galilea werkte Hij op weinig belangrijke voorwerpen van stoffelijken aard; hier werkt Hij op eene ziel, in welke alles zich vereenigde om het goede zaad op de meest wonderbare wijze te doen gedijen.

II. Het leerend en vermanend woord, door Hem op zijne reizen door het land gesproken, is dikwerf eene stemme, roepende in de woestijn; hier vindt Hij een hart, dat hongert naar de leer des heils, en, zegt de kardinaal Bérulle, indien de H. Maagd, gelijk het Evangelie ons zulks op twee plaatsen leert, zoo zorgvuldig was om zelfs van anderen de handelingen en woorden haars Zoons op te vangen en in haar hart te bewaren, zonder een enkel dier woorden van zulk een belangrijken inhoud te loor te laten gaan; hoeveel te meer reden zal zij gehad hebben, om hare aandacht te wijden aan

de inwendige handelingen van haren Zoon en de zoete bewegingen van zijn Hart!

Te Jerusalem wacht Hem tegenspraak, beulen en ontrouwe apostelen; Hij zal vervolgd worden; Zijn bloed zal als een vloek op eene ontzettende wijze het godmoordend volk treffen; hier brengt elke druppel van Zijn bloed het eeuwig leven voort; elk Zijner zuchten verricht een wonderwerk van genade, en aan deze ziel geeft Hij alles wat Hij heeft en alles wat Hij is. Overwegen wij deze laatste woorden, en de genaden, waarmede Maria overladen werd, zullen zich zoo groot en zoo talrijk aan ons vertoonen, dat onze gezichtskring zich daardoor meer en meer zal uitbreiden.

Een blik van Jezus, een woord, een gebed of een van Hem uitgegane kracht, werken wonderen uit; maar hier komt al wat Hij zegt, al wat Hij doet uit Zijn Heilig Hart en valt onmiddellijk in dat van Maria om er tot een overvloediger oogst van zegening en zaligheid te ontkiemen en op te wassen.

III. Hebben wij, als bewonderaars van Jezus' daden in Maria en van hare gemeenschap met de genade van Jezus, niet dezelfde voorrechten? Er zijn in ons leven van die gelukkige dagen, waarop door middel van het H. Sacrament des Altaars het Heilig Hart van Jezus in het onze wordt nedergelegd.

Welk eene gunst valt ons op zulk een dag ten deel! Wij kunnen alles vragen, overvloedig en onophoudelijk putten uit de onuitputbare bron. Het is alleen om ons te verrijken, dat Jezus met zooveel schatten beladen tot ons komt.

Zinnebeeldige Voorstelling.

Loretto, eene stad in Italië, bezit den bewonderenswaardigsten tempel, die ooit in het heelal bestaan heeft en bestaan zal: het was de eerste steenen tempel, dien het menschengeworden Woord zich uitkoos; daar rust het oog met een zalig gevoel op het kleine huis van Nazareth, op die armoedige woning, viermaal eerbiedig door de engelen vervoerd; eene menigte bedevaartgangers stroomen van alle kanten in diepe godsvrucht toe om neder te knielen bij deze duizendmaal gezegende muren.

Indien nu het huis van Nazareth zoo vereerenswaardig is, wat is dan Maria, het eerste heiligdom en levend tabernakel, waarin de Schepper rustte? De muren, die Jezus beschutten, hebben den klank Zijner stem doen weerklinken, zijn getuigen geweest van de opwellingen van Zijn Hart, zonder

ze te begrijpen; de goddelijke Meester heeft Zijne blikken er op geslagen, zonder dat zij er door aangedaan werden; men kan er slechts de plaats vereeren, waar Hij zich heeft ophouden. Maria, integendeel; heeft alles, wat er goddelijks in de woorden, liefelijks en aantrekkelijks in de blikken, en aan vergevings- en ontfermingsgezindheid in het Hart haars Zoons was, opgevangen; en dit aanbiddelijk Hart was evenwel aan haar ondergeschikt en erkende haar onbetwistbaar gezag. Hoe wondervol! hoe geheimvol! een schepsel voert het gebied over het Hart van den Koning der harten! Kan men haar den titel van *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart* ontzeggen?

eer
do
en
ten
ge
aa
da
ge
be
ke
uit
gin
ma
aa
vo
he
ge
he
wo

ZESDE OVERWEGING

DE APOSTEL VAN HET H. HART.

't Is de Vrouw van 't heilig Harte,
Die ons voert tot schoone deugd;
Die ons heiligt en doet komen
Tot de zaalge Hemelvreugd.

I. Wat wil het Hart van Jezus van het eerste oogenblik af, dat het klopt? God door de zaligheid der zielen verheerlijken en de goddelijke liefdevlammen, die het verteren, door het heelal verspreiden. »Ik ben gekomen, zegt Hij, om het vuur op de aarde te brengen; en wat verlang ik anders, dan dat het zich verspreide»? Tot de innigste geheimen van dit Hart toegelaten zijnde, bestaat er tusschen Maria en haar goddelijken Zoon eene heilige samenspanning tot de uitvoering van dit groote plan. Als Koningin der Apostelen doet zij het eerst den machtigen invloed van dit boven alle harten aanbiddenswaardig Hart naar buiten gevoelen: den invloed van dat Hart, dat op het hare rust, dat uit hare zelfstandigheid gevormd is en waarop zij reeds eene zachte heerschappij uitoefent. Zij verlaat hare woning, legt in weerwil der moeielijkheden

van den weg groote afstanden af; zij gaat over de bergen, om zich naar Elisabeth te begeven. Wat gaat zij daar doen? Zij gaat in het huis harer nicht brengen een schat, dien zij bezit, die haar toebehoort: het is het Hart van het menschgeworden Woord in haren zuiveren schoot; het is het Hart haars Zoons, waarvan altijd geluk en zaligheid zal voortkomen; zij, gelukkig reeds de apostel zijner liefde en barmhartigheid te zijn en nu reeds de genade, van welke zij later de uitdeelster zal zijn, over de zielen uit te storten.

Het inwendig onderhoud met het Hart van Jezus, dat dezen langen weg kort doet schijnen, ontvlamt de ziel van Maria zoodanig, dat zij, bij de poort van Hebron aangekomen, gelijk de discipelen van Emmaus kon zeggen: *Brandde mijn hart niet met een levendigen gloed, toen die in mij verborgen God gedurende den weg met mij sprak?*

Gelijk de aangename geur de tegenwoordigheid der bloem verraaft en de glans der zon hare komst voorafgaat, zoo ook heeft de heiligheid van Hem, dien Maria in haren schoot draagt, de macht harer aantrekkelijkheid in het huis van Elisabeth doen gevoelen. De moeder des Voorloopers van den Messias gaat vol vreugde Maria te ge-

moet en verklaart luide, dat zij zooveel goedheid onwaardig is. »Van waar komt mij dat geluk, dat de Moeder des Heeren tot mij komt? Nauwlijks bereikte de klank uwer stem mijn oor, of mijn kind sprong op van vreugde in mijnen schoot. Gij zijt wel gelukkig geloofd te hebben, wijl alles, wat de Heer gezegd heeft, in u vervuld zal worden».

Elisabeth is het eerste menschelijk wezen, dat het geheim in Maria gewrocht, openlijk erkent. In naam der patriarchen en der profeten, in naam der engelen en der menschen, bedankt zij de H. Maagd, in den wil van den Allerhoogste toegestemd te hebben. Met hare oogen kan zij het meesterstuk der oneindige Wijsheid, het menschgeworden Woord, niet zien, maar zij ondervindt reeds de alvermogende kracht, die door Maria, uit het Hart van dezen, ter onzer liefde menschgeworden, God uitgaat.

Joannes, wiens verheven roeping het is hierbeneden de Voorlooper van Jezus te zijn, openbaart zijne vreugde bij de nadering zijns Meesters; hij springt op van blijdschap; vurig verlangt hij naar het oogenblik, dat hij eene stem zal hebben, om aan allen te verkondigen, dat het rijk des Hemels nabij is. Het is, alsof hij reeds den Hemelschen Vader over het goddelijk Kind de woorden, hoort uitspreken, die eens op de oevers van den

Jordaan zullen weerklinken; »*Ziehier mijn welbeminde Zoon, in Wien Ik mijn welbehagen heb.*»

II. En Maria? Zij doet een gezang der liefde hooren, dat het heelal sedert acht-tien eeuwen zich tot een geluk rekent haar te kunnen nazeggen: »*Mijne ziel, roept zij uit: verheft den Heer, en mijn geest verheft zich in God, mijnen Zaligmaker.* Op het hooren van den naam mijns Verlossers, geraken mijne zinnen in verrukking: wat ik in mij niet vinden kan, vind ik met een onwrikbare standvastigheid in Hem; *Hij heeft de nederigheid Zijner dienstmaagd aangezien.* Ik heb een steun, die mij niet ontgaan kan, een steun, die Hij zelf is. *Van nu af zullen alle geslachten mij zalig noemen.* Hij, die alleen machtig is, heeft groote dingen in mij gedaan; Hij heeft een werk, Zijner macht alleen waardig, verricht: een *Godmensch* eene *Moedermaagd*, een Kind, dat alles kan. *En zijn naam is groot en heilig, en zijne barmhertigheid strekt zich uit over alle geslachten, over hen, die Hem vreezen.....*»

Herlezen en overwegen wij in de eenzaamheid dezen verheven lofzang der doorluchtige Maagd; luisteren wij naar die hemelsche harmonie, welke uit haar hart opwelt en door het Hart van Jezus, wiens eerste Apostel zij is, haar is ingegeven; en wij zullen

dingen begrijpen, die noch pen beschrijven, noch tong kan uitdrukken.....

III. O! konden wij naar het voorbeeld van Maria onze broeders in de weldaden des Verlossers doen deelen; konden wij, door het vuur van zijn aanbiddelijk Hart ontvlamd, in andere harten het goddelijk vuur, het ware heilig vuur overstorten. Hoe schoon zou de weg onzes levens hier op aarde zijn; hoe wel aangewend ons leven; hoevelen, wellicht, zou door den ademtocht onzer woorden een geest als die van den H. Joannes den Dooper worden ingeblazen; hoeveel harten zou den geheilgd, hoeveel zielen gered worden. Laat ons, ten einde deze troostvolle gunst van den hemel te verkrijgen, zoo bidden, zoo tot God spreken als onze Moeder deed, en laat ons met hare hulp nooit ophouden God te bedanken voor al de genadebewijzen, die wij van Hem ontvangen hebben, door ons en het Heilig Hart en Maria, die deszelfs vurigste verkondigster en zendeling is, Hem te schenken.

Zinnebeldige Voorstelling.

ESTHER.

Het Joodsche volk zou op bevel van den goddeloozen Aman vernietigd worden, toen

God den wijzen Mardocheus een droom overzond. Hij zag eene beek, die tot een stroom aanzwol; de stroom veranderde in licht, en dit licht veranderde in eene zon, en zijne van glans en luister schitterende wateren verspreidden zich overal met overvloed. Welnu, dit visioen, zegt de H. Schrift, beteekende Esther, die haar volk van den dood moest redden.

Wie erkent niet liever Maria in dit bekoorlijk en grootsch zinnebeeld? Alle volkeren waren gezeten in de schaduw des doods en de duivel beraamde den ondergang van het menschelijk geslacht, toen uit een nederige woning van Nazareth eene kleine beek ontsprong, schijnbaar van weinig beteekenis, maar welker helderheid die van het azuur des hemels overtrof. Deze stroom bevatte in zijne bedding al de wateren der genade en al den luister der Godheid: het Hart van Jezus was daarin. Gelijk een stroom, die dag aan dag door den aanwas zijner wateren in omvang toeneemt, overstroomde Maria vol van genade alles met hare weldaden, zij verspreidde vreugde en blijdschap in de woning van Elisabeth, en ook alle geslachten werden geroepen, om de gaven van de Maagd der maagden te ontvangen. Vandaar is het, dat Maria ons nu eens verscheijnt als de onuitputtelijke

waterstroom, die de stad Gods verblijdt, en dan eens, als de geheimzinnige vrouw, bekleed met de zon. Overal brengt zij licht en vreugde, wijl zij den sleutel heeft van het Hart haars Zoons, die de onuitputbare bron aller genade is, welke zij naar believen kan openen.

ZEVENDE OVERWEGING

AANBIDSTER VAN HET H. HART VAN JEZUS.

Wat zijt gij goed, o Lieve Vrouw,
Van Jezus minlijk Harte !

Uw voorbée bant den bitteren rouw,
Het felste leed der smarte.

I. Maria heeft der wereld een schat geschonken. Met kerstmis begint een nieuw tijdperk; het kind Jezus op de knieën zijner moeder, en deze windt haar eerstgeborene in doeken en legt Hem in eene kribbe.

Het evangelie spreekt weinig van de inwendige gesteldheid van Maria in dit geheim. Wat deed zij? Op welk eene wijze aanbad zij haar goddelijken Zoon? Hoedanig openbaarden zich de eerste gevoelens van dit kind jegens Maria? Het is ons niet geoorloofd zulks te weten voor den dag der algemeene openbaring; doch de liefde dringt tot in het binnenste der harten door.

Maria, de eerste aanbidster van den nieuwgeborene, blijft niet bij het uitwendige van het geheim staan. Gelijk de opperpriester der oude Wet, dringt zij tot in het heiligdom van dezen nieuwen tempel door, en achter den sluier der menschheid, aanschouwt haar

vlekloos oog het Heilig Hart. Terwijl de Engelen de glorie van God en den vrede der menschen, als de vrucht dezer geboorte doen uitkomen, klimt Maria op tot de bron, waaruit deze kostbare gaven vloeien.

De herders begeven zich naar de kribbe, zij aanbidden den Meester der wereld, die een klein kind geworden is. Wat hen tot traven roert is, dat zij in het midden van den winter, in eene grot, die aan de winden bloot staat, een goddelijk Kind zien, dat eene kribbe tot wieg, een weinig stroo tot bed heeft en wiens teedere ledematen door den adem van twee dieren voor verkleuming bewaard worden. De aanblik daarvan ver-teedert hunne harten; zij zouden wenschen rijk te zijn, om hun God ter hulp te kunnen komen.

Maria deelt als eene goede moeder het lijden van haar goddelijken Zoon, maar hare ziel, die reeds in de school van het Heilig Hart van Jezus onderwezen is, aanbidt de vrijwillige onderwerping van dit bedrukte Hart.

De Wijzen uit het Oosten, door eene ster geleid, komen uit hun ver afgelegen land vragen om den koning der Joden te zien, knielen neder, aanbidden en plaatsen voor de voeten van den Messias hunne beteeke-nisvolle geschenken. Welk een geloof!

Hoe bewonder ik deze grootmoedige vorstelijke boden uit het Oosten! In dezen stal erkennen zij een paleis, den God, die onze Verlosser geworden is, waardig; in deze herders en in die armen, hovelingen; rijkdom, in die windsels.

De rol van Maria is nog schooner; het is niet alleen den Koning, dien zij aanbidt, het is vooral het Hart van dien Koning, dat zich aan slaven schenkt, zich voor hen slachtoffert, zich tot hun troon, hun paleis, hunne belooning maakt. Doch al deze geheimen zijn verborgen; Maria alleen heeft den sleutel van deze goddelijke schuilplaats en aanbidt al de geheimen van den Koning der koningen.

II. Maar wat doet Jezus als kind voor Zijne Moeder? Ongetwijfeld hadden de eerste bewegingen van Zijn aanbiddelijk Hart Zijn hemelschen Vader ten doel, en daarna moet Hij blikken vol teederheid en liefde geslagen hebben op Haar, die Hij tot Zijne Moeder had uitverkoren. Zijne eerste liefdeblijken, Zijne eerste woorden, Zijn eerste glimlach, moeten voor Maria geweest zijn; en Maria moet, toen zij deze eerstelingen ontving, de liefde er uit gezien hebben, waarmede het Hart van Jezus zijne schatten weet uit te deelen.

III. En hoe zullen wij ons ten opzichte van Jezus en zijne Moeder gedragen? Moesten wij dien goeden Meester nog niet meer beminnen dan het de herders en de Wijzen uit het Oosten gedaan hebben? Zij hebben deze liefde slechts uitwendig gezien, en wij leven in een tijdperk, niet ver verwijderd van dat, waarin Jezus de bron zelve toonde, zeggende aan eene Zijner getrouwe dienaressen: »Ziehier het Hart, dat de menschen zoo zeer bemind heeft.» Ziedaar hetgeen wij van de barmhartigheid van den Verlosser weten. Daarin berusten alle gaven, maar, inzonderheid, de zuivere, grootmoedige en standvastige liefde, waarmede deze hemelsche gaven ons aangeboden worden.

Wie kennen wil, peile dezen afgrond! Al wie Jezus weldaad door weldaad vergelden wil, werpe zich in dezen gloeiende vuurkolk, welke voor ons brandt in weerwil van den stortvloed onzer gebreken en de zee onzer ongerechtigheden. Maria alleen kan ons leeren ons zelve aan het geheiligd Hart van Jezus te schenken zooals zij zich daar aan gegeven heeft. En indien wij Maria beminnen willen, laat ons dan indachtig zijn, dat wij nooit te veel voor haar kunnen doen, en dat zij boven allen lof verheven is, daar een God haar met eene oneindige liefde bemind heeft.

Zinnebeeldige Voorstelling.

DE BARMHARTIGHEID.

De *barmhartigheid* is verpersoonlijkt in een hart, dat zich geheel den ongelukkigen wijdt. De Samaritaan door medelijden getroffen bij het gezicht van een man, dien de roovers half dood op den weg van Jericho hadden laten liggen, blijft staan, om hem met de zorgen en oplettendheid, die zijne vurige naastenliefde hem ingaf, te overladen.

Een treffend beeld der barmhartigheid, zooals Jezus die heeft willen afschilderen en zooals Hij zelf die op aarde beoefend heeft! De menschheid werd, gelijk de man, die van Jerusalem naar Jericho trok, toen zij uit Gods hand kwam, door de vreeselijke machten der Hel aangevallen. Het heidentom zag minachtend op hare smarten neder; de oude wet was niet bij machte verzachting aan te brengen; Jezus alleen is bewogen geweest; Hij is blijven staan; Hij heeft zich aan ons gegeven; Hij heeft zich zelven verkocht, om ons vrij te koopen; Hij heeft tot balsem onzer wonden tot den laatsten druppel bloed Zijner aderen gegeven.

Doch, helaas! de weldoener is met ondank beloond geworden; Hij, die van den Hemel gekomen was, om ons op te zoeken,

moest de eerste zijn, die verlaten, die miskend werd; er moest dus een hart zijn, dat in naam van het heelal den goddelijken Meester de geheiligde schuld der dankbaarheid betaalde. Dit hart, het is het Hart van Maria, die alleen Hem voortdurend getrouw gebleven is, aan wie Hij zijne smarten en kwellingen mededeelde. Daarom noemt de Kerk haar ook terecht de Moeder van barmhartigheid, of de Moeder van een hart, dat *den ongelukkigen was toegewijd*, hetgeen wil zeggen: *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart*. Danken wij Maria voor de zorgen, welke zij voor onzen eeuwigen Weldoener gehad heeft, en vragen wij haar het beste middel, om tot troost van het Hart van Jezus te strekken, na Hem, helaas! te lang verlaten en vergeten te hebben.

ACHTSTE OVERWEGING

DE EERSTELINGEN VAN HET BLOED VAN JEZUS.

Geen lelie hier op aarde
Prijkte ooit zoo wonderschoon,
Als in het Hemelsch Eden
Maria op haar troon.

I. Jezus-Christus draagt den naam van *Verlosser*, van *Koning*, van *Priester* en van *Profeet*. De verheven verrichtingen van elk dezer bedieningen komen voort uit Zijn Heilig Hart; Zijne zending is menschen te redden, over hen te heerschen, ze allen bijeen te roepen tot het nieuwe offer en hun de geheimen Zijns Vaders te openbaren.

Indien het steeds uit liefde is, dat deze goede Meester wil handelen, zal Maria, die de eerste plaats in Zijn goddelijk Hart inneemt, de eerste zijn, om de vruchten Zijner komst te ontvangen. Na Jezus zal zij de eerste der voorbeschikten zijn; van het oogenblik harer onbevleete ontvangenis af, zal zij kunnen zeggen: »Ik ben besproeid met het bloed des Lams, dat van den aanvang der wereld af voor God is geslachtofferd geworden; elke druppel van dit goddelijk bloed heeft den glans mijner onschuld, de paarlen mijner kroon, de stralen mijner

glorie gevormd.” Maar indien een enkele druppel van dit kostbaar bloed in staat is duizenden werelden te verlossen, duizenden heiligen voort te brengen, wat moet men dan zeggen van eene ziel, in welke de geheele bron van dit aanbiddelijk bloed zich uitstort, alvorens zij zich als een stroom over de wereld verspreidt? Wat te zeggen van Maria, die Koningin van het Heilig Hart zal genoemd worden? Zij zal gered worden, niet alleen als dienaar van God, maar als Moeder van het menschgeworden Woord, als Bruid van den Heiligen Geest, als de bevoorrechte dochter van den Allerehoogste en als Koningin aller uitverkorenen.

Eertijds riep David, zich tot God wendende, uit: »Heer, zeg aan mijne ziel: Ik ben uwe zaligheid: *Dic animæ meæ: Salus tua ego sum.*” Maria had het recht van te zeggen: »O Jezus, mijn welbeminde Zoon, zeg aan Uwe Moeder, dat Gij hare zaligheid zijt: *Salus tua ego sum.* Ik ben tot de verhevenste waardigheid, die ooit bestond, verheven geworden. Gij hebt gewild, dat ik uwe Moeder zijn zou, en als eene gehoorzame dienstmaagd, heb ik gehoorzaamd; maar hoe zal ik mij zulk een schoonen titel waardig maken? Een schepsel de moeder van haren God!...”

De deugden van Maria moeten zonder twijfel aan de verhevenheid harer bediening beantwoorden; zij moeten het peil van 's menschen begrip overschrijden; zij moeten de deugden der Engelen overtreffen; en nooit zou het hart onzer Moeder deze verbazingwekkende volmaaktheid bereikt hebben, indien het Hart van haren Zoon Jezus niet alles daarin had weggelegd, wat Hij er in wilde zien.

II. Ingevolge den goddelijken Wil, door den Engel bekend gemaakt, werd het menschgeworden Woord, Jezus, dat is Verlosser, genoemd. Maria sprak dezen naam uit met al het geloof en al de liefde, die in haar waren; zij begreep de geheimvolle beteekenis, die er in lag opgesloten. Met meerder recht, dan de Bruid uit het Hooglied tot haar Welbeminde zegt, kon zij van haren Zoon zeggen: *Zijn naam is voor mij als uitgestorte olie*; eene welriekende olie, die tot in het binnenste der ziel doordringt; een olie van genade, die uit het Hart van Jezus vloeit; een olie, die haar licht, haar voedsel, haar kracht, hare vreugde zal worden. Deze duizendwerf gezegende naam zal steeds in hare gedachten zijn; zij zal hem als een gezang van liefde herhalen.

III. Wij waren gevangenen, Jezus heeft voor ons het uur der bevrijding doen slaan;

H
ve
H
de
m
ha
on
da
we
hu
di
he
en
on
sle
Zij
dee
he
sch
tot
des

M
van
gen
Ter

Hij heeft den onwaardeebaren prijs onzer verlossing en de matelooze liefde, waarmede Hij ons allen overladen wilde, uit Zijn Hart doen voortkomen. Zoo voorkwam Hij het menschdom met Zijne onovertrefbare barmhartigheid, zoodat niemand zich daaraan kon onttrekken; de rechtvaardigen en de zondaars, de toekomende geslachten en die, welke zijn voorbijgegaan, erkennen in Hem hunnen Verlosser; maar om de liefde van dit menschgeworden Woord, dat onze zaligheid heeft uitgewerkt, te begrijpen, moet ons Zijn Hart ontsloten worden en Maria ons er in geleiden; want zij heeft er den sleutel van en kent al deszelfs toegangen. Zij is niet alleen onze Moeder, maar de uitdeelster der verdiensten en der genade van het Hart haars Zoons, wiens milddadige schatbewaarster zij is. Wij moeten altijd tot haar onze toevlucht nemen om de genade des Hemels op ons te zien toegepast.

Zinnebeeldige Voorstelling.

EEN DRUPPEL BLOED VAN JEZUS.

Men verhaalt, dat de godvreezende gravin van Vlaanderen, Sybilla, in 1156 haren echtgenoot Theodoric naar Jerusalem vergezelde. Terwijl de edele graaf tegen de ongeloovigen

streed, besteedde Sybilla haren tijd en haar geld ter ondersteuning der melaatschen, die zij dagelijks in het voor hen bestemde gasthuis bezocht. De liefde tot Jezus-Christus in Zijne lijdende ledematen beheerschte haar zoodanig, dat men deze doorluchtige vorstin aan haar gemaal de gunst zag verzoeken, om van haar schoon vaderland, van alle wereldsche eer en van den band, die hen zoo nauw vereenigde, afstand te doen, ten einde zich als eene moeder aan de melaatschen, die zij als hare kinderen wilde aannemen, te kunnen toewijden. Haar broeder Boudewijn III, Koning van Jerusalem, voegde, zegt de historieschrijver De Montalembert, zijn verzoek bij dat van deze heldhaftige heldin der naastenliefde; de graaf bood lang wederstand, en stemde niet eer in zijne scheiding van Sybilla toe, dan nadat hij *een droppel bloed van Christus*, bij de afneming van het Kruis door Jozef van Arimathea opgevangen, tot loon voor zijne opoffering, van den koning, zijn schoonbroeder, ontvangen had. Met dezen heiligen schat keerde Theodoric naar Brugge terug, en het Vlaamsche volk vernam met een heiligen eerbied, tot welken prijs de melaatschen eene moeder verkregen hadden, die zij geheel de hunne konden noemen...

Dit treffend voorbeeld van christelijke

naastenliefde is eene afbeelding van hetgeen voor onze zaligheid gedaan is. Het eeuwig Woord heeft uit liefde aan ons gelijk willen worden; Hij heeft zich met onze broosheid als met een kleed bedekt, en heeft, in de oogen Zijns Vaders, het uiterlijke van een melaatsche aangenomen. In dezen staat heeft men Hem miskend, men heeft Hem vergeten, men heeft Hem verraden; maar eene maagd, de bruid van den Heiligen Geest zelven, de welbeminde dochter van den Allerhoogste, heeft zich als Zijne dienstmaagd aan Hem wellen toewijden; zij heeft toegestemd Zijne Moeder en die van alle Christenen te zijn. Een schepsel, de troosteres van zijn God! Maar Jezus, om ons arm geworden, heeft nog in de schatkamer van Zijn *goddelijk Hart* een redmiddel gevonden, dat Hem door de liefde was ingegeven: Hij heeft zich ten koste van Zijn bloed eene welbeminde Moeder verworven. Het is in het vooruitzicht van een dergelijken prijs, dat de Koning des Hemels er in toegestemd heeft, Zijne bij uitnemendheid beminde dochter, te geven; het is vooral aan het bloed van Jezus, dat wij het geluk van de Moeder van den Verlosser tot moeder te hebben verschuldigd zijn; en wie heeft dat bloed verschaft? Het Hart van Jezus... En van waar komt dat Hart?... Van Maria.

NEGENDE OVERWEGING

HET EERSTE KONINKRIJK.

Moeder onbevlekt en schoon,
Deze beë ga tot uw troon;
Houd mij van de zonden vrij,
Doe mij leven, rein als Gij.

I. De Engel, van Jezus sprekende, zeide, dat Hij Koning zou zijn en Zijn rijk geen einde zou hebben. Hoe zijn deze profetische woorden vervuld? Eenige Wijzen uit het Oosten hebben Hem koning der Joden genoemd, en, ziedaar, een weinig later wordt Hij, ten einde de woede van Herodes te ontgaan, gedwongen zich in ballingschap te begeben. Op zekeren dag van heilige blijdschap, wordt Hij te Jerusalem als koning uitgeroepen, en eenige dagen later bestaat Zijn koninklijke diadeem in eene doornenkroon en Zijn troon is een marteltuig.

O Jezus! waar dan toch is het ware koninkrijk, dat Uw Hart wenscht te bewonen? Nazareth veracht U; Bethleem wijst U af; Jerusalem kruisigt U... Ik herinner mij, Heer, dat in het Evangelie gezegd wordt, dat het rijk Gods in ons is: *Regnum Dei intra vos est*. Wij allen kunnen dus dit bevoorrechte rijk van Uw Hart zijn.

Onze vereenigde harten zijn als de steden, die het erfgoed Zijner kroon uitmaken, of liever, wij zijn elk een koninkrijk, waarin Hij als meester regeeren wil. Ja, aanbidde-lijk Hart, het is zoo; maar onder al die harten is er een, dat in het midden van andere zijne plaats moet hebben als de hoofdstad Uwer staten, en dat in naam van allen voor immer het liefelijk voorrecht ver- kregen heeft de zetel van Uw rijk te zijn. Dit hart is dat van Maria; daar werdt Gij met de onbaatzuchtigste liefde ontvangen; Uwe woorden werden als godspraken aan- hoord, Uwe geringste wenschen als bevelen ten uitvoer gelegd.

Laat anderen naar de vergankelijke ko- ninkrijken der aarde haken; laat anderen U zoeken in macht en rijkdom; laat anderen U vreezen als een ontzaginboezemend koning; wat mij betreft, Heilig Hart, ik wil geen anderen koning dan U alleen; ik wil U be- zoeken en aanbidden in Maria, want in haar is het, dat Gij geheel Uw welbehagen hebt.

Heeft de goddelijke Meester aan de H. Machtilda geopenbaard, dat Hij altijd in het hart der H. Gertruda woonde, zal Hij ons dan niet eenmaal openbaren, dat Zijne lievelingsplaats, het domein, waaraan Zijn Hart het meeste hechte, altijd het hart Zijner Moeder geweest is?

II. Indien het Hart van Jezus als vorst huisvest in het hart van Maria, dan kunnen wij zeggen, dat deze onbevleete Maagd, die als elk ander schepsel verlangt gelukkig te zijn, nergens anders haar koninkrijk heeft willen vestigen, dan in het Hart van Jezus alleen. Daar vestigt zij haar troon, daar vindt zij haar rijkdom en eer. Het Hart van Jezus is haar eigendom; zij heeft het verworven door toe te stemmen, Zijne moeder te worden; zij behoudt het door eene onschendbare zuiverheid; zij geleidt de zielen daarbinnen door den ijver der liefde en de vurigheid des gebeds; deze schat is haar toevertrouwd en zij is als bewaarster van dit koninkrijk aangesteld geworden; zij heeft zelfs het recht verkregen er eene moederlijke heerschappij uit te oefenen, en alles wat zij wil, komt daar tot stand.

III. Laat ons de voorbeelden dezer voor immer onscheidbare harten in ons gedrag vereenigen. Richten wij, gelijk Maria, het rijk van het Hart van Jezus in ons op, dat het verlangen naar de komst van dat goddelijk rijk en de vervulling van Gods wil ons dagelijksch gebed zij! *Adveniat regnum tuum... fiat voluntas tua!...* De hemelsche Vader regeert en gebiedt slechts door Zijn Zoon.

Laat ons, gelijk Jezus, Maria de heerschappij over ons hart geven; zeggen wij haar dikwijls, dat zij en haar Zoon ons bevelen: *Dominare nostri tu, et Filius tuus*. Israël is haar erfdeel; alle uitverkorenen zijn in hare handen gesteld, opdat zij in hunne harten zou kunnen wortel schieten en hen dekke met de volheid harer machtige bescherming: *In Israël hæreditare... et in electis meis mitte radices*. Vooral moeten wij bidden om de genade, den Zaligmaker in geest en in waarheid te dienen, want Hem dienen is heerschen, en wel over een hart, dat onvergelykbaar is in mildheid en liefde.

In den hemel, zoo staat er geschreven, zullen wij allen koningen zijn; onze wil zal alsdan in alles één, in alles gelijkvormig zijn met dien van onzen Meester; wij zullen derhalve niets anders begeeren, verlangen en willen, dan hetgeen overeenkomt met den wil van den Koning der koningen, bij wien alle macht berust.

Zinnebeeldige Voorstelling.

SAPOR, KONING VAN PERSIË.

Persië, dat toen door eene regentes bestuurd werd, zag reikhalzend uit naar de geboorte eens konings. De grooten, die met een ongeduldig verlangen het tijdstip

zijner komst verbeidden, ten einde hem in naam des volks hunne hulde en de verzekering hunner gehoorzaamheid te brengen, verlangden om den koning, die hun weldra geboren zou worden, in den persoon zijner moeder bij voorraad te kronen. De regentes ontving dan plechtig de kroon, men groette haar als het verblijf van den vorst, die verwacht werd, men kende haar de eerbewijzen toe, die den erfgenaam van den troon waren voorbehouden. Later vernam Sapor den liefdevollen ijver, dien men reeds vóór zijne geboorte voor hem gehad had. Zonder twijfel moest hij gebieden, dat men zijne moeder alle eerbewijzen bewees, en hij zelf moest haar met gunsten overladen.

Kunnen wij lof- en eerbewijzen genoeg vinden om naar waarde te verheffen die eerste schuilplaats, waar de liefde als meesteres heerschte, dit eerste koninkrijk, waar het Heilig Hart Zijne wetten schreef? Met welke voorrechten heeft Jezus dit niet moeten vereeren? De H. Lodewijk, koning van Frankrijk, voegde bij zijne naamteekening den naam der plaats, waar hij het H. Doopsel ontvangen had; Jezus heeft Zijn naam met dien Zijner welbeminde Moeder willen vereenigen: *Mariæ de qua natus est Jesus*, en haar uit dankbaarheid alle macht over Zijn Hart willen geven.

TIENDE OVERWEGING

DE KONING DER PROFETEN EN ZIJNE MOEDER.

Wees gegroet, Gij Lieve Vrouw,
Maagd der maagden, nooit volprezen,
Die ons aan uw woord getrouw,
Voorspraak, steun en troost wilt wezen.

I. Jezus is de profeet der nieuwe wet, de profeet der liefde, de uitstekendste en de Koning van alle profeten. Dat Hij in de wereld kwam, was om den sluier, die de toekomst aan onze blikken verborg, van één te scheuren en ons de oneindige liefde Zijns Vaders te openbaren. Voortaan zal Zijn woord ieder mensch, komende in deze wereld verlichten; Zijne Kerk zal het voorrecht verkrijgen van de getrouwe bewaarster der onwrikbare waarheid te zijn de eenwen zullen zich ontrollen, zooals Hij dit gezegd heeft; de laatste dagen zullen komen, zooals Hij die heeft aangekondigd... Ja, Jezus is een profeet en meer dan een profeet; Zijn blik omvat alle lijden, alle volkeren, alle harten. Wie zou zich dus een juist denkbeeld kunnen vormen van de verborgenheden, die in Hem ontsluit en in een helder licht gesteld zijn geworden? Wat uit

Zijn mond zal komen, is slechts een woord van hetgeen Hij weet; maar tusschen het Hart van Jezus en dat van Maria moest innige vertrouwelijkheid en onschatbare mededeelingen plaats hebben. Zonder te spreken, begrijpen de harten elkander, en een blik, een wenk, een zucht, een traan van uit de kribbe, in welke het goddelijk Kind is nedergelegd, zegt meer voor de H. Maagd dan de bergrede, die de Verlosser later voor eene van bewondering opgetogen menigte hield.

II. Hoe moet onze Moeder haar voordeel gedaan hebben met die verrukkelijke lichtstralen uit het hemelsch vaderland! Indien zij reeds de woorden, die de herders over Jezus tot haar spraken, met zooveel zorg bewaarde, met welke moederlijke bezorgdheid moet zij dan niet de ontboezemingen van het H. Hart in hare ziel bewaard hebben!

Het zien van de grootheid, aan welke de liefde van het Woord den mensch had deelachtig gemaakt, bracht hare ziel in geestvervoering, deed haar den Schepper verheerlijken en in haar onsterfelijk lofgezang *Magnificat* de menigvuldigheid der aan de wereld verleende gunsten verkondigen: *Esurientes implevit bonis*: Hij heeft de behoeftigen met goederen vervuld. Hoe gelukkig is Maria! Zij wordt niet als eene dienst-

maagd beschouwd, want de dienstmaagd weet niet wat haar heer doet. Zij wordt als eene welbeminde behandeld; Jezus spreekt onverholen met haar, reeds bij voorbaat geniet zij ons geluk en wellicht wist zij reeds, dat milioenen geloovigen in volgende eeuwen zich aan eene bijzondere vereering van *het Hart van haren goddelijken Zoon* zouden toewijden. Maar de vreugde moest met de droefheid gepaard gaan, en de Maagd der smarten ontdekte ongetwijfeld in het verschiet reeds het kruis van den Calvarie-berg, de verwenschingen der goddeloozen en de afgewezen genade... Haar moederlijk hart gevoelde reeds eene pijnlijke onsteltenis, en smolt ineen met dat van Jezus, toen de eerste weeklacht daaruit oprees.

III. Daar wij door het H. Doopsel Christenen zijn geworden, is voor ons ook het bewonderenswaardig licht des Evangelies ontstoken; het Heilig Hart heeft zich dikwerf aan ons geopenbaard door heilige inspraken, goede voorbeelden, grootmoedige plannen en wijze raadgevingen. Hoe menigmaal hebben wij, bij het doen onzer dankzegging na de H. Communie, met de Samaritaansche vrouw bij den put van Jacob niet uitgeroepen: *Ik heb een man gevonden, die mij alles gezegd heeft, wat ik gedaan heb!* Die man was

Jezus-Christus, die Zijn Hart als een boek voor ons geopend en ons de geheimen Zijner liefde daarin heeft laten lezen. Hoe was ons gedrag in die oogenblikken? Laat ons al hetgeen wij van de Godheid van onzen Meester weten tot een enkelen lichtbundel samenbinden, en zeggen wij tot ons zelve: Het is slechts een straal, die van het Heilig Hart is uitgegaan; wij moeten naar het voorbeeld van Maria tot den oorsprong opklimmen; wij moeten, als een andere Joannes, ons hoofd op het Hart van Jezus laten rusten, en alsdan zullen ons de geheimen der liefde ontsluit worden, vooral als wij ons wenden tot Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart.

Zinnebeeldige Voorstelling.

DE SUNAMITISCHE VROUW.

Eene Sunamitische vrouw, die verlangend was den profeet Eliseus in haar huis te ontvangen, bracht een eenvoudig vertrek voor hem in gereedheid, en plaatste er een bed, eene tafel, een stoel en eene lamp in. Eliseus rustte eens in hare woning uit en, getroffen door de godsvrucht dezer vrouw, wilde hij haar beloonen: Wat wilt gij, zeide hij haar, dat ik voor u doe? Hebt gij iets, waarover gij zoudt verlangen, dat ik den

koning of den bevelhebber zijner legerbenden sprak?" Zij antwoordde hem: »Ik woon in vrede in het midden van mijn volk.»

De profeet wilde haar evenwel met iets beloonen, en in de toekomst het schoonste voorrecht lezende, wat deze vrouw verhoppen kon, deed hij haar bij zich komen en zeide haar: »Gij zult een zoon bekomen..." De voorzegging werd vervuld, de Sunamitische vrouw werd moeder, en toen haar zoon in den bloei zijns levens stierf, wekte Eliseus hem weder op.

Bewonderenswaardige afbeelding van het geheim, dat wij zoo even in Maria leerden kennen!... Deze vrome, door den Hemel rijk bedeelde Maagd, hoorde eens de stem van den Heiligen Geest tot haar zeggen, dat zij in haar hart een verblijf voor den Koning der profeten in gereedheid moest brengen. Gehoorzaam aan de inspraken van boven, stemt zij toe, om het tabernakel van den waren Eliseus te zijn; zij bereidt haar hart als eene legerstede, waarop Hij zal rusten; als eene tafel, op welke zij Hem het brood der liefde zal voordienen; als een zetel, op welchen zij Hem zal uitnoodigen neder te zitten en als Koning te heerschen; als eene ontstoken lamp, die voortdurend voor Hem zal branden... Deze voorzichtige Maagd, heeft reeds sedert lang alles in gereedheid

gebracht: hare lamp is met olie gevuld, en wanneer in het midden van den nacht de kreet »Zie, daar komt de profeet" zich doet hooren, zal zij hem te gemoet gaan, Hem met blijdschap ontvangen en verklaren, dat zij voor immer zijne dienstmaagd is: *Ecce ancilla Domini*.

Het menschgeworden Woord heeft dit maagdelijk verblijf verkozen, en Zijne liefde zal niet minder zijn dan die van Maria. In zijne hoedanigheid van profeet, kan Hij de toekomst voorspellen: dit heeft Jezus voor Maria moeten doen; daar Hij naar het grootste geluk zocht, dat Hij haar, na dat van een goddelijk Kind ter wereld gebracht te hebben, kon aankondigen, verklaart Hij haar, dat zij de Moeder der menschen zal zijn: *Mulier, ecce Filius tuus*; dat zij alle uitverkorenen hare kinderen zal noemen. Zoo de zonde der menschen den dood zal brengen, zal Jezus door Zijne genade de kinderen van Maria weder opwekken en ze aan deze Moeder teruggeven, wier nakomelingschap talrijker zal zijn dan de sterren des hemels. Ten einde hen daarenboven nog in den strijd te versterken, voor nieuwe wonden te behoeden, geeft Hij haar Zijn Hart met al deszelfs verdiensten, Zijn Hart, dat het geneesmiddel tegen alle kwalen is.

M
den
non
zijn
offe
Eng
Sin
Ov
van
ga
bli
da
tis

we
ge
de
w
te

ELFDE OVERWEGING

PRIESTER EN SLACHTOFFER.

Goede Moeder, heilge Maagd,
Voor ons allen minzaam, teeder,

Hoor wat onze bede vraagt,
Zie genadig op ons neder.

Maria gaat naar den tempel, om Jezus, den Heer voor te stellen. Zij heeft aangenomen, om de Moeder van haren God te zijn; op dezen dag stemt zij toe in de slachtoffering van dien welbeminden Zoon. Een Engel had haar gegroet als vol van genade; Simeon groet haar heden als vol van smarten. Overwegen wij wat er bij deze ontmoeting van Jezus, Maria en den heiligen grijsaard gaat plaats grijpen, en, vestigen wij onze blikken op de harten, ten einde de geheimen daarvan te doorgronden: *Revelentur ex multis cordibus cogitationes.*

I. Jezus heeft reeds, toen Hij in deze wereld kwam, Zijn Hart aan Zijn Vader aangeboden; nu gaat Hij deze opdracht door de handen Zijner Moeder op plechtige wijze vernieuwen. Hij wil, dat het in den tempel van Jerusalem zij, dat een priester

der oude wet getuige van Zijne offerande zal wezen, dat Zijne groote offerande van den Kalvarieberg voorzgd zal worden, en Zijne Moeder als deelgenoot aan de groote slachtofferande, als priesteres van het goddelijk offer, den toekomenden geslachten zal bekend gemaakt worden. Hij heeft eene Moeder naar Zijn Hart verlangd en haar met gunsten, voorrechten en deugden moeten verrijken... Hij gaat zich nu als het voor de offerande gereed gemaakte lam bekend maken, en Hij roept Zijne Moeder, om zich met Hem op te offeren, om al het lijden van Zijn Heilig Hart met Hem te deelen, om den bitteren Kelk met Hem te drinken, en aan den voet des kruises als priesteres dienst te doen. Ziedaar het Hart van Jezus, dat zich opent; ik lees de met bloed geschreven openbaring, door welke Maria wordt uitgenoodigd, om met Jezus op aarde te lijden, zooals zij uitgenoodigd is geworden, om in den Hemel met Hem te heerschen.

II. Het hart van Maria openbaart zich met al deszelfs innigste gedachten. Niet een enkel woord, niet een enkele zucht, niet eene enkele jammerklacht ontsnapt haar. De grijsaard spreekt van het goddelijk Kind, Anna de profetes spreekt er ook van, en Maria zwijgt stil gelijk Jezus; doch dit stilzwijgen ontsluiert ons het geheim. Eens

heeft
des H
door
van e
wisch
staat
geven
Mens
te zij
taak
roep
Jezu
ging
zelfs
niet
»He
wan
gezi
Zij
lijde
van
heef
de H
ven
mee
Mar
ster
zij
will
Mar

heeft zij zich voor den Engel de dienstmaagd des Heeren genoemd: is het nu noodig, dat door woorden weder blijk gegeven worde van eene innige overtuiging, die met onuitwischbare letters in hare ziel geschreven staat? Ja, zij heeft hare toestemming gegeven, om in het zoo roemrijk werk der Menschwording de dienstmaagd des Heeren te zijn; overal en altijd zal zij deze edele taak voortzetten. Haar goddelijke Meester roept haar tot vrijwillige smarten. Zij zal Jezus vergezellen, met Hem zal Zij beleedigen verduren, in verlatenheid verkeerren, zelfs doodsmarten lijden. Neen, zij roept niet gelijk de heilige grijsaard Simeon, uit: »Heer, laat uwe dienares in vrede gaan, want mijne oogen hebben het heil van Israël gezien! Neen, er blijft voor haar te lijden. Zij wil leven, leven om te deelen in het lijden haars Zoons en in de doodsangsten van Zijn Hart. De H. Franciscus de Sales heeft kunnen zeggen: »beminnen of sterven;” de H. Catharina van Sienna: »lijden of sterven.” Deze uitdrukkingen kenmerken de meest bewonderenswaardige liefde, maar Maria heeft ze overtroffen; zij heeft toegestemd, om meer dan eenig schepsel te lijden; zij heeft de martelingen van den Verlosser willen deelen; het zwaard, dat het hart van Maria zal doorboren, is hetzelfde zwaard,

dat het Hart van Jezus moet doorboren. Zij zal lijden als Moeder van God en Moeder van het menschelijk geslacht. Zij stemt in het lijden toe, zonder te vragen: hoeveel, wanneer of hoelang; gelijk anderen naar de vermaken ijlen, snelt zij het lijden tegemoet, met de oogen gesloten en een hart, dat bereid is, om alles uit liefde te verduren.

III. Het hart van Simeon en dat van Anna de profetes geven luide de zoete gewaarwording te kennen, die zij gevoelen; het is een zegekrete, de zang van een gevangene, die zijne ketenen verbreekt, of van een balling, die de poorten zijns vaderlands voor zich ziet ontsluiten; maar vooral is het de vreugde, dat de uitwerkselen van het groote offer bij voorraad op hen toegepast worden. Dat Hart moet velen in Israël ten val verstrekken, en Maria gevoelt eene diepe droefheid daarover; maar het dient ook tot de opstanding van velen, en dit doet het hart des heiligen grijsaards van vreugde overvloeien. Ziedaar een voorbeeld ter navolging! Het Heilig Hart van Jezus en Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart zullen met liefde onze hulde ontvangen, indien wij met hunne matelooze smarten ons voordeel weten te doen, en vooral dan wanneer de deelneming in hunne smarten de behartiging der zaligheid van onze evennaasten in ons op-

wekt en wij geheel ons leven in die deelneming volharden.

Zinnebeeldige Voorstelling.

LODEWIJK XVII.

De jonge Lodewijk XVII hoorde eens eene hofdame het geluk en de heerlijkheid eener koningin roemen... Men noemde deze koningin het geluk in persoon; alles wat zij verlangde geschiedde, een onmetelijk fortuin. van alle kanten werd zij bewierookt. Helaas! de jonge vorst begon bij het hooren dezer woorden te zuchten en zich met een uitdrukvollen blik tot het gezelschap wendende, zeide hij: »En ik, ik ken eene koningin, die alle dagen weent.» Hij sprak de waarheid: zijne moeder had reeds vroegtijdig het lijden gekend, en dikwijls weende zij bij de gedachte aan de treurige toekomst, welke voor het koninklijk kind was weggelegd.

Indien men tegenover den luister van Maria de waardigheid eener koningin tot de wolken verhief, hare voorrechten benijdde en deel in hare grootheid wilde hebben, zou Jezus ons terecht kunnen antwoorden: »Ik ken eene koningin, die alle dagen geweend heeft... het is de Koningin van mijn Hart.» Hoeveel tranen hebben in het verborgen uit de oogen

van Maria gevloeid! Hoevele zuchten heeft zij in het binnenste harer ziel gesmoord! En toen zij eens aan den voet des kruises stond, wie kent de bitterheid, waarin zij toen als in eene grenzenlooze zee gedompeld lag?... Ik ken eene Koningin, die alle dagen weent, en die Koningin van het Hart van Jezus is Maria, tegenover de zonde, de doodsvijandin harer liefde.

he
wa
vo
he
na
le
al
Ki
be
re
dr
de
ee
la
de
in
di
re

TWAALFDE OVERWEGING

DE VLUCHT NAAR EGYPTÉ.

Wie spreekt voor ons in 's Hemels zaal,
Met zoeter dan der engeltaal,
De handen opgeheven,
Om Godes oppermajesteit
Te aanbidden, en Zijn heerlijkheid
Den hoogsten lof te geven?

I. De vervulling der voorzegging van den heiligen grijsaard Simeon laat niet op zich wachten: de onschuldige Jezus heeft vervolgers: »Neem het kind en Zijne Moeder, heeft een Engel tot Jozef gezegd, en vlucht naar Egypte.» Hoe is het mogelijk! Jezus' leven wordt bedreigd!... O Maria! het is alsof ik u met ontstelde blikken uw goddelijk Kind zie opnemen; als een schat, die u toebehoort, dien gij ten koste van uw leven wilt redden, zijn aanbiddelijk Hart tegen uw hart drukken. Zonder anderen bijstand dan dien der Voorzienigheid, vertrekt gij dadelijk naar een heidensch en onbekend land. Noch de lange tocht, noch de ongemakken der reis, de vermoeienissen en gevaren, gij zijt niets, indien de Koningin van het Heilig Hart tot dien prijs het voorwerp harer liefde kan redden.

Ik hoor van Maria geen nutteloos gemor over de laaghartigheid van hare vervolgers, die het op het leven van een kind gemunt hebben. Ik hoor haar geene klachten uiten over de harde noodzakelijkheid, waartoe zij door deze pijnlijke omstandigheid gebracht is. Neen. De Engel toont haar het gevaar, zij houdt zich met niets anders bezig, dan om het zoo spoedig mogelijk te ontkomen. Het goddelijk Kind aan de beledigingen, aan de verachting onttrekken, van zijn goddelijk Hart den stoot afweren, dien men het toebrengen wil: ziedaar, waartoe Zij geroepen is. Later, als de Verlosser zijn plan, om voor ons te sterven openlijk zal bekend gemaakt hebben, en Hij zich aan zijne beulen zal aangeboden hebben, zal Maria, verre van zich tegen deze overmaat van liefde te verzetten, als eene priesteres, die een vrijwillig offer opdraagt, aan den voet des kruises staan en, zonder de lans terug te houden, het Hart haars Zoons laten doorsteken. Nu rust op haar de zoete verplichting het te beschermen, en te verhinderen, dat zijne vijanden het bloedige wonden toebrengen. Hoe haast zij zich niet bij haar vertrek! In het midden van den nacht, brengt de Engel haar het bevel van den Allerhoogste, en te midden van dienzelfden nacht, is de H. Familie op reis naar het

oord harer ballingschap. Er waren geene uren noodig om voorbereidselen te maken en voorraad voor de reis mede te nemen; Maria en haar maagdelijke Bruidegom hebben bij zich het Hart van een God, dat de bron van al de genaden is, welke de Voorzienigheid over het menschdom uitstort; is er meer noodig? Hun schat is spoedig bijéengezocht, zij kennen geen anderen rijkdom dan Jezus. Zij hebben geen tijd om een blik tot afscheid te werpen op de grot, die hun tot verblijf gediend heeft, zij vertrekken in alle haast; hun hart is in alles één met dat van Jezus.

II. Wat denkt gij, o Jezus, op het oogenblik van Uw vertrek naar Egypte in Uw Hart? De menschen vervolgen U, miskennen U en willen uwen dood... Vlucht, mijn beminnelijke Verlosser. De tijd is nog niet daar, dat hunne misdadige handen den godsmoord plegen. Gij neemt genoeg in de ballingschap, maar Gij roept ook daarin Uwe Moeder. Het is mij alsof ik in Uw binnenste deze zoete woorden hoor weerklinken: »Ik zal Maria in de eenzaamheid voeren en tot haar hart spreken: *Ducam eam in solitudinem et loquar ad cor ejus.*» De klank Uwer stem weerklinkt in de ooren Uwer welbeminde Moeder. »Kom mijne duive, mijne eenige, zonder u met mij af

in de woestijn; zoeken wij eene schuilplaats in de rotsen... *Veni, columba mea, in foraminibus petræ...* Hoe lieflijk zullen de gesprekken zijn, waarin het Hart des Zoons zich jegens dat der Moeder uitstort, midde-
lerwijl de verwoede Herodes de wreedste beulen tot hunne vervolging afzendt!... O! met hoeveel recht kan Maria de woorden van den koninklijken profeet tot de hare maken en zeggen: *Indien de Heer niet met ons geweest ware, zou de stortvloed van beproevingen over onze ziel gegaan zijn, en zijne bruischende wateren alles verwoest hebben...* Gezegend zij God, die ons niet overgegeven heeft aan de woede onzer vijanden! Wij zijn verlost geworden als de musch uit het net des vogelaars. Onze hulp is in den naam van Hem, die hemel en aarde geschapen heeft; en het Hart van Jezus, het menschgeworden Woord, is onze machtige beschermers in de balligschap.

III. Wij zullen nooit het voorrecht van het Hart van Jezus te zijn toegewijd beter begrijpen, dan op het oogenblik, dat wij een offer hebben te brengen; dan is het, dat dit goddelijk Hart de bekoorlijkheid Zijner volmaaktheden doet schitteren. Wanneer wij gedwongen worden, om alles te verlaten, vreezen wij dan moeilijkheden noch kwellingen; Gods Engel zal altijd tot ons

zeggen, als hij ons tot ballingschap, lijden of tot den dood oproept: »*Accipe Puerum et Matrem ejus*: Neem het Kind en Zijne Moeder met u." Met Zijn Hart, dat van liefde brandt, zal het onze kracht vinden om alles te lijden en, te midden der beproevingen, van vreugde overvloeien. Als wij sterven moeten, gelijk die gelukkige kinderen, die aan de wreedheid van Herodes opgeofferd werden, zullen wij van vreugde trillen, dat wij ons bloed als een bewijs van liefde mogen storten, en aan den voet van den troon van het Heilig Hart, dat wil zeggen met Maria, onze zegepalmen en kronen zullen gaan nederleggen.

Zinnebeeldige Voorstelling.

MOZES.

Eens stond, door het waakzaam oog der Voorzienigheid beschermd, de wieg van een pasgeboren kind aan den oever van den Nijl. Eene moeder had getracht haar zoon aan het wreed bevel van Pharao, dat den dood eener menigte kinderen eischte te onttrekken; door de avondschemering begunstigd had zij hem uitgezet en terwijl de lichte biezen mand gevaar liep van weldra door de golven te worden verzwolgen, waakte het

hart der moeder, en vurig steeg haar gebed ten Hemel om eene spoedige hulp af te smeeken. De goede God bevrijdde deze goede moeder van haren doodelijken angst; zij mocht haren zoon wederzien en hem voor de dochter des konings opvoeden. Op dit kind rustte de hoop van een geheel volk. Mozes moest werkelijk het opperhoofd van het volk Gods, de getrouwe dienaar van Jehova zijn. Had eene golf het ranke vaartuig verzwolgen, de hoop van Israël ware hiermede ondergegaan.

Vijftien eeuwen later, werd het goddelijk Kind, waarvan Mozes de afbeelding was, niet aan de golven van een stroom blootgesteld, maar aan eene wreede vervolging... Maria zelve onttrekt Hem aan de woede Zijner beulen; in hare armen en aan haar hart rust de nieuwe Mozes, zonder vrees voor hen, die Hem vervolgen. Deze Moeder kan met de bruid uit het Hooglied uitroepen: »Mijn welbeminde is bij mij, en ik zal hem niet laten gaan: *Tenui eum, nec dimitam.*» Dank zij Maria gebracht, dat zij Jezus en de schatten, die Zijn Hart bevatte, voor ons bewaard heeft! Ware het barbaarsch bevel van Herodes aan Jezus ten uitvoer gelegd geworden; met Hem zou het kruis, het werktuig onzer zaligheid, het H. Sacrament des altaars, dat hemelsch manna, het evan-

gelie, het licht der wetten onder zijn gegaan.
Het Hart van Jezus bevatte de kiem van dat
alles, en het Hart van Jezus is ons door Maria
bewaard geworden. Is het niet rechtmatig,
dat zij nu deszelfs bewaarster is?

DERTIENDE OVERWEGING

DE BALLINGSCHAP EN HET H. HART.

Komt wijden we ons in liefde en trouw
Voor eeuwig Haar, der Hemelvrouw,
Die zetelt boven sterreglans;

En vormen wij door liefde en deugden,
Voor eeuwig haar den schoonsten krans.

I. Egypte, een vreemd en heidensch land, biedt den verbannen God eene schuilplaats aan. Welke eene bittere droefheid doordringt Zijn aanbiddelijk Hart! Hij bevindt zich te midden van een volk dat gezeten is in de schaduw des doods; de tempels der valsche goden zijn ontelbaar; de menigte knielt voor de afgoden neder, en Maria en Jozef, Zijne getrouwe vrienden, worden miskend als Hij. Men veracht hun vreedzaam leven en de onschuld, waarin zij hunne dagen slijten. Reeds als klein kind, ziet Hij de misdaden der wereld voor Zijne oogen oprijzen en als een treurig schouwspel zich voor Zijne blikken ontyouwen; Hij hoort de godslasteringen van alle geslachten; het ongeluk, waarin de zonde den mensch stort, doet Hem lijden; maar Hij, heeft ten minste één troost namelijk,

dien, Zijne Moeder, te midden van zooveel doornen zich te zien verheffen als eene schoone van onschuld schitterende lelie, vervuld van den dauw des hemels en de zoetste geuren verspreidende, die zich onder de weldoende stralen van de zon der genade ontsluit.

Uw Hart, o heilig Kind, hadde met vreugde de ontelbare weldaden der goddelijke liefde over Egypte's bodem verspreid, indien de harten bereid geweest waren, om dit kostbaar zaad in zich op te nemen. De tijd is nog niet gekomen, maar Gij kunt al die schatten op Uwe Moeder overdragen; Gij kunt U over Uwe plannen van barmhartigheid met haar onderhouden en haar in het geluk Uwer tegenwoordigheid de genoegens van het vaderland doen smaken.

II. Waarmede houdt zich het Hart van Maria in de eenzaamheid bezig? Jerusalem, waar zijt gij? Tempel, waarin de H.Maagd de dagen harer jeugd doorbracht, waarom hebben de Engelen u niet naar het oord der ballingschap overgebracht? En gij, huisje van Nazareth, en gij, grot van Bethleëm, gij zoudt nu tot eene schuilplaats voor de drie ballingen kunnen dienen; de herinneringen, aan u verknocht, zouden hun tot troost verstrekken en hun de blijdschap der goddelijke geboorte in het geheugen

terugroepen. Doch, o Maria, waartoe dat alles? Uw tempel is het Hart van Jezus. Die tempel is u daarom te dierbaarder, omdat hij u toebehoort; in u en uit u is hij gevormd; in hem bevinden zich alle rijkdommen der aarde, alle heerlijkheid des hemels, alle schatten der Godheid zelve; daar vooral is het U geoorloofd God te aanbidden. De priesters der oude wet zijn slechts voorloopers van den nieuwen Priester, wiens Moeder gij zijt en wiens Hart gij bezit. De offerdieren, die gij zoo dikwijls in de voorhoven des tempels gezien hebt, waren slechts eene afbeelding van het ware Lam. Ook heeft eene enkele daad van het Hart uws goddelijken Zoons meer waarde dan alle offeranden der oude wet. Gij moet dus in uwe ballingschap eene geheime en overvloedige vreugde vinden. Bij U bevindt zich de ware God, Zijne liefde is U bekend; Hij heeft voor U *Zijn Hart* ontsloten, dagelijks laat Hij u dieper in de onpeilbare diepte Zijner brandende liefde doordringen; met Hem is het U mogelijk den Eeuwige te vereeren, zoo als de Eeuwige verdient vereerd te worden.

III. Is de wereld niet voor ons gelijk het land van Egypte? Die vermaken, die gelijk de afgoden zoovele voor den Hemel geschapen zielen tot zich roepen, dat gewoel van wereld-

sch
all
ge
Ch
te
ou
het
len
nie

de
zij
har
jan
zie
kin
bo
we
de
Ag
Vr
op
sta
op

sche zaken, het vergeten van God : moet dat alles ons niet opwekken, om ons als Maria te gedragen? Is het niet het kenteeken eens Christens, te midden der wereld verborgen te leven, en, daar het Hart van Jezus zich onder ons in het H. Tabernakel bevindt, is het niet billijk, dat wij uitroepen : »De vogelen hebben hunne nesten; ik voor mij begeer niets anders dan het Hart van Jezus?»

Zinnebeeldige Voorstelling.

ISMAËL.

Terwijl Agar, van alle hulp ontbloot, in de woestijn van Bersabee ronddwaalde, was zij op het punt van haren jongen Ismaël voor hare oogen te zien sterven. Treurende en jammerklachten slakende, verwijderde zij zich om den aanblik van den dood haars kinds te vermijden, zette zich onder een boom neder, verhief hare stem tot God en weende. God, zegt de H. Schrift, hoorde de stem van het kind, en een Engel riep tot Agar van den Hemel. »Wat doet gij, Agar? Vrees niet, want God heeft de stem *des kinds* op de plaats, waar het zich bevindt, gehoord, sta op!...» En God, de oogen dezer moeder openende, liet haar eene beek zien. Zij liep

er heen, vulde hare kruik en gaf haren zoon te drinken, die opgroeide, de woestijn bewoonde en bedreven werd in het schieten met den boog: *Juvenis sagittarius*.

Moediger dan de dienstmaagd van Abraham, verlaat Maria haren Zoon niet; zij blijft Hem ter zijde, gereed om met Hem te sterven; zij tracht den dorst te lesschen van Zijn goddelijk Hart, dat van verlangen naar het heil der zielen brandt; zij wenscht dien honger in Hem te stillen, die Hem eens zou doen uitroepen: »Mijn voedsel is den wil mijns Vaders te volbrengen.» Helaas! rondom Maria breidt de onverschilligheid zich uit als eene woestijn... Geene godvruchtige gebeden, geen zuivere deugden, die Zij haren Zoon als een zoeten laafdrank zou kunnen aanbieden! Een onvruchtbaar heidendom heerscht op dezen verlaten grond... Maar de Hemel heeft de stem van het Goddelijk Kind gehoord; Maria, door eene straal van boven verlicht, heeft eene bron van levend water gevonden, het Heilig Hart van haren Zoon; daar is het, dat zij in overvloed de liefde put, waarmede zij haar moederlijk hart vervult, dat geheiligd vat, waarmede zij zoo dikwerf de brandende lippen van Jezus zal laven.

op
ei
H
H
ki
we
na
za
er
be
be
te
te
na

gr
ta

VEERTIENDE OVERWEGING

HET VERLIEZEN VAN JEZUS IN DEN TEMPEL.

O zalig hij, die op zijn wegen,
In roos of doorn, Gods vaderzegen
En namelooze liefde aanbad,
Die in Maria's moederharte
Zijn tranen plengde, om troost in smarte
En haar in voorspoed niet vergat.

I. Toen Herodes gestorven was, verscheen op nieuw een Engel aan Jozef, om hem het einde der ballingschap aan te kondigen. De H. Familie, gehoorzaam aan de bevelen des Hemels, keert naar Nazareth terug. »Het kind Jezus, zegt het Evangelie, wies op en werd gesterkt, vol van wijsheid, en de genade des Heeren was in Hem..." Weldra zal Hij uitwendig doen blijken, hoe vol erbarming de plannen zijn, die Zijn Hart bevat. Sedert hunne terugkomst uit Egypte begaven zich Jozef en Maria elk jaar naar den tempel van Jerusalem, om het Paaschfeest te vieren, en toen Jezus twaalf jaren oud was, namen zij Hem met zich mede.

De eer Zijns hemelschen Vaders ligt ten grondslag aan al Zijne werken en zal voortaan voor aller oogen Zijne zinspreuk zijn.

Voor Diens eer is Hij van den Hemel gedaald, heeft Hij toegestemd, om te lijden en is de bevrijder van het menschdom geworden. Voor zijne eer onttrekt Hij zich heden aan de blikken Zijner Moeder; de inspraken van Zijn Hart volgende, wil Hij mededeelen, wat het in zich bevat; Hij begeeft zich naar den tempel en brengt de schriftgeleerden, door de wonderen Zijner wijsheid in verbazing. De woorden, toen van Zijne lippen gevloeid, zijn ons onbekend; maar hetgeen Hij tot Maria sprak, is vol onderrichting voor ons. Tot dusverre heeft Hij de liefde, die Hij voor Zijne Moeder heeft, op duizenderlei wijzen doen blijken; heden gaat Hij haar de bron en oorzaak dezer liefde ontdekken. Dringen wij met Maria, die sedert drie dagen haar goddelijken Zoon zocht, tot in den tempel door; zij vindt, zij ziet Hem weder. Het zal haar ongetwijfeld niet verwonderen, dat de wijzen van Israël in stomme bewondering aan de lippen des Verlossers hangen; maar wat zij niet begrijpen kan, is, dat Hij zich aan haar moederlijk opzicht onttrokken heeft, en waarom Hij in deze eerste handeling Zijner apostolische bediening alleen wil zijn. »Zoon, waarom hebt gij aldus met ons gedaan? Zie, uw vader en ik hebben U met smart gezocht.» Hooren wij, wat uit het Hart van Jezus komt: »Hoe is het, dat

gij mij gezocht hebt? Wist gij dan niet, dat ik zijn moest in hetgeen mijns Vaders is? *In his quæ Patris mei sunt oportet esse.*" Een bewonderenswaardig antwoord, dat wij ons niet vermeten mogen dadelijk te begrijpen, daar Maria en Jozef het niet begrepen; maar dat wij met onze goddelijke Moeder, in de afzondering van Nazareth zullen overwegen. Dit antwoord en het gedrag van Jezus geven ons de verklaring van een geheim. Wat zal de Koning des Hemels doen? Zal Hij te midden der schriftgeleerden blijven? De eer Zijns Vaders schijnt dit te vorderen. Neen... Hij onderbreekt eensklaps Zijne verheven lessen en verlaat Zijn gehoor. Wat is er dan gebeurd?... Zijne Moeder heeft gesproken... Zijne Moeder heeft een verlangen te kennen gegeven en zonder dralen volgt Hij haar: *Et erat subditus illis.* Door zoo te handelen, heeft Jezus ons willen doen zien, welk eene groote macht Maria op Zijn Hart uitoefent. Men ziet in wezenlijkheid, dat zij door hare tranen gebiedt en door de liefde over Hem regeert.

II. Maria bewaarde al de woorden van Jezus en overwoog ze in haar hart. Gedurende drie dagen was zij aan den vreeselijksten angst ten prooi geweest: zij had het kostbaar pand, haar door den hemelschen Vader toevertrouwd, verloren, en als de

bruid uit het Hooglied vroeg zij met smart, of men hem, dien hare ziel beminde, niet gezien had. Nauwlijks heeft zij Hem wedergevonden en het vermogen gezien, dat zij op Zijn Hart bezit, of het geheimzinnig antwoord van Jezus »Wist gij dan niet, dat ik zijn moest in hetgeen mijns Vaders is” veroorzaakte haar nog vreeselijker angst. Ja, zij weet het, maar zij vreest, dat Jezus door deze zending dikwijls verplicht zal zijn van haar te scheiden, alleen het Evangelie te gaan verkondigen en zich aan de vervolging der Fariseërs bloot te stellen. Deze toekomst is wel is waar nog ver van haar verwijderd, maar haar moederlijk hart heeft er reeds een voorgevoel van, en de profetische woorden van den grijsaard »Een zwaard van droefheid zal uwe ziel doorboren” naderen derzelver vervulling. Ziedaar, wat haar het pijnlijkst kwelde!... Alles met Jezus lijden, daartoe heeft zij den moed. dit is het verlangen van haar moederlijk hart; maar ver van Zijn Hart te lijden, van Hem gescheiden te zijn, daaraan heeft deze goede Moeder nooit gedacht. Nochtans het uur om zich tot dat pijnlijk offer en tot nog langer en veelvuldiger afwezigheid voor te bereiden, is gekomen. Deze drie dagen waren slechts het voorspel der drie lange jaren van het openbaar leven van Jezus en der drie dagen, welke Hij in

het graf moet blijven. Het uur, o Maria, is gekomen, dat gij uwe lippen moet zetten aan een kelk, waarvan gij noch de bitterheid, waarmede hij gevuld is, noch de diepte kent.

III. Daar wij in de school van het Heilig Hart zijn opgekweekt, moeten wij de gevoelens van Jezus voor Zijn hemelschen Vader kennen en deelen. De eere Gods moet het edel doelwit onzer zielen zijn. De H. Ignatius van Loyola kon voor zijn gezelschap geen schoonere leus vinden dan de spreuk: »*Tot meerdere eer van God;*» van toen af spoedden de onverschrokken strijders van Jezus onder de banier met deze zinspreuk ter verovering der zielen. Overwegen wij onophoudelijk, terwijl wij het voetspoor der Heiligen drukken en het voorbeeld van Maria navolgen, deze woorden, die uit het Hart van onzen goddelijken Meester kwamen: *Wist gij dan niet, dat zijn moet in hetgeen mijns Vaders is.* Maria zal ze ons doen begrijpen en beoefenen, als wij tot hare machtige hulp onze toevlucht nemen, en haar onder haar nieuwen titel van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart aanroepen.

Zinnebeeldige Voorstelling.

DE VERLOREN DRACHMA.

In eene gelijkenis van het H. Evangelie, stelt de Zaligmaker ons voor de ongerustheid

eener vrouw, die eene drachma verloren heeft; zij ontsleet hare lamp en zoekt alles zorgvuldig na, tot dat zij het verloren voorwerp heeft teruggevonden; alsdan roept zij hare vriendinnen bijeen en zegt: »Verheugt u met mij, want de drachma, die ik verloren had, heb ik teruggevonden.»

Indien zoodanig de ongerustheid eener vrouw over een verloren muntstuk is, hoedanig moest dan die van Maria over het verliezen van Hem, die de verlossingsprijs der wereld zijn moest, geweest zijn! Hoe bezorgd is zij niet, om zich van haar geloof en liefde als van een fakkel te bedienen! Zij doorkruist de straten der stad, overal haar kostbaren schat zoekende: »Hebt gij, roept zij uit, het heminde voorwerp mijns harten niet gezien?... Hoe groot was hare vreugde, toen zij Jezus in den tempel terugvond! Zij had Jezus verloren, en Jezus is teruggevonden; *het Hart van den goddelijken Meester* is haar teruggegeven... Zij bezit het; het is haar eigendom, haar schat!... Smeeuwen wij haar, dat zij ons die rijkdommen moge mededeelen, en erkennen wij haar als de hemelsche schatbewaarster van het Heilig Hart.

VIJFTIENDE OVERWEGING

NAZARETH.

Wanhoopt, kindren, wanhoopt niet,
Wie vertrouwend naar mij ziet,

Wil 'k een teedre moeder wezen;
Vlucht in allen nood tot mij,

Minzaam neem ik u ter zij.
Alle leed wil ik genieten.

Zoo zoo spreekt de Lieve Vrouw
En zij houdt haar woord getrouw.

I. Te Nazareth teruggekeerd, blijft Jezus, onopgemerkt door Zijne nederige levenswijze, achttien jaar bij Zijne Moeder. Het Evangelie vat al Zijne handelingen in deze weinige woorden samen: *Et erat subditus illis: En Hij was hun onderdanig.* Denken wij na over het gedrag van Hem, die gezegd heeft: »Leert van mij, dat ik nederig en zachtmoedig van harte ben.»

Hij was hun onderdanig: *Erat subditus illis.* Welk een diepe zin ligt er in deze woorden, voor dengene, die ze weet te schatten.

Laat ons den H. Bernardus, dien grooten heilige, hooren spreken:

»Hij was hun onderdanig.» Wie was on-

eener vrouw, die eene drachma verloren heeft; zij ontsteekt hare lamp en zoekt alles zorgvuldig na, tot dat zij het verloren voorwerp heeft teruggevonden; alsdan roept zij hare vriendinnen bijeen en zegt: »Verheugt u met mij, want de drachma, die ik verloren had, heb ik teruggevonden.»

Indien zoodanig de ongerustheid eener vrouw over een verloren muntstuk is, hoedanig moest dan die van Maria over het verliezen van Hem, die de verlossingsprijs der wereld zijn moest, geweest zijn! Hoe bezorgd is zij niet, om zich van haar geloof en liefde als van een fakkel te bedienen! Zij doorkruist de straten der stad, overal haar kostbaren schat zoekende: »Hebt gij, roept zij uit, het heminde voorwerp mijns harten niet gezien?... Hoe groot was hare vreugde, toen zij Jezus in den tempel terugvond! Zij had Jezus verloren, en Jezus is teruggevonden; *het Hart van den goddelijken Meester* is haar teruggegeven... Zij bezit het; het is haar eigendom, haar schat!... Smeeën wij haar, dat zij ons die rijkdommen moge mededeelen, en erkennen wij haar als de hemelsche schatbewaarster van het Heilig Hart.

VIJFTIENDE OVERWEGING

NAZARETH.

Wanhoopt, kindren, wanhoopt niet,
Wie vertrouwend naar mij ziet,

Wil 'k een teedre moeder wezen;
Vlucht in allen nood tot mij,
Minzaam neem ik u ter zij.

Alle leed wil ik genieten.

Zoo zoo spreekt de Lieve Vrouw
En zij houdt haar woord getrouw.

I. Te Nazareth teruggekeerd, blijft Jezus, onopgemerkt door Zijne nederige levenswijze, achttien jaar bij Zijne Moeder. Het Evangelie vat al Zijne handelingen in deze weinige woorden samen: *Et erat subditus illis: En Hij was hun onderdanig.* Denken wij na over het gedrag van Hem, die gezegd heeft: »Leert van mij, dat ik nederig en zachtmoedig van harte ben.»

Hij was hun onderdanig: *Erat subditus illis.* Welk een diepe zin ligt er in deze woorden, voor dengene, die ze weet te schatten.

Laat ons den H. Bernardus, dien grooten heilige, hooren spreken:

»Hij was hun onderdanig.» Wie was on-

derdanig... en aan wie was Hij het? God was aan de menschen onderdanig! Die God, die door de Engelen gediend wordt, aan Wien de Machten en Heerschappijen des hemels gehoorzamen, was niet alleen aan Maria, maar ook ter liefde van Maria, aan Jozef onderworpen. Bewonder wat u het meest zal behagen, en kies datgene, wat gij het meest bewonderen moet: of de allerootmoedigste onderworpenheid van den Zoon, of de uitstekende waardigheid der Moeder. Zoowel van de eene als van de andere zijde, dezelfde stof tot bewondering, een even groot wonder... Eens, zegt een vermaarde kerkleeraar, staakte de zon haren loop op de stem eens menschen; »dertig jaren lang luisterde Christus naar de stem van Maria." Voegen wij er bij, dat deze God noch uit verplichting, noch uit eigenbelang, maar uit liefde onderworpen was; het was eene vrije keuze Zijns Harten, om tot den dood, ja tot den dood des kruises toe te gehoorzamen. De scepter, het teeken dezer gehoorzaamheid, is nedergelegd geworden aan de voeten van Maria, die wij met vreugde de Koningin van het Heilig Hart kunnen noemen.

II. Stellen wij ons Maria voor, terwijl zij op Jezus haar moederlijk gezag uitoefent: zij roept Hem, en Hij komt; zij vraagt, en Hij staat toe; zij geeft een verlangen te kennen,

en
een
har
rin
haa
zij
Jez
dat
ma
wij
hee
dez

sch
ver
van
gro
tig
Ma
pot
ver
in
zeg
kor
gel
zaa
zij
bez
ope
onz

en haar Zoon volbrengt het dadelijk. Welk een bewonderenswaardig voorrecht. Het hart onzer Moeder is in de diepste bewondering. Hare inwilliging, in hetgeen de Engel haar zeide, schijnt haar gering toe, wanneer zij de inwilliging beschouwt van het Hart van Jezus in alles wat zij zegt... Zij is gelukkig, dat zij slechts gevraagd heeft om de dienstmaagd des Heeren genoemd te worden, terwijl de Heer zelf de Zoon der dienstmaagd heeft willen worden en ons veroorlooft, Hem dezen naam te geven: *Filius ancillæ tuæ*.

Alles wat men van de voorrechten, aan de schepselen verleend, kan zeggen, is niets in vergelijking bij het voorrecht onzer Moeder van aan God te bevelen. »Ook is het met groote diepzinnigheid, schrijft een godvruchtige geleerde Bisschop, dat de H. Bernardus Maria eene smeevende almacht noemt: *omnipotentia supplex*. Op de aarde gebod deze verheven Maagd haar aanbiddelijken Zoon; in den hemel doet zij niets anders dan Hem zegenen en Hem bidden. Maar hare tusschenkomst is niet minder krachtig dan haar gebod. Wanneer zij bevelen geeft, gehoorzaamt Jezus: *Et erat subditus*. Wanneer zij bidt, wederstaat Jezus niet langer.” Maria bezit dus den sleutel, die het Hart van Jezus opent. Vergeten wij nooit dit voorrecht onzer Moeder.

III. Als wij gehoorzamen staan wij tegen over den gebiedenden persoon in eene verhouding als de mensch tegenover God. Onze wettige overheid is met een geheiligd gezag bekleed; het is aan het gezag, dat zij ver- tegenwoordigt, dat wij gehoorzamen en niet aan den persoon. Wie zou kunnen weigeren te gehoorzamen, nu Jezus, de Schepper van het heelal, ons zulk een verheven voorbeeld gegeven heeft, door zich aan een Zijner schepselen, te onderwerpen?

Kiezen wij Zijne Moeder tot onze moeder en geven wij aan Maria een volkomen macht over ons kinderlijk hart. Wij hebben het recht van te zeggen: »Toon dat gij onze Moeder zijt: *Monstra te esse Matrem.*» Maar zij zal het recht hebben van te zeggen: »Toont dat gij mijne kinderen zijt: *Monstra te esse filium.*»

Zinnebeeldige Voorstelling.

HET BRAAMBOSCH.

Er staat, bij wijze van gelijkenis, in het Boek der Rechters geschreven, dat de boomen eens een koning gingen kiezen, en achter- eenvolgens tot den olijfboom, den vijgenboom en den druivenboom zeiden: »Beveel ons: *Impera nobis.*» Niet een wilde regceeren ten

kos
bra
antv
uw
mij
vuu
van
I
hij
zon
kun
stru
het
uitv
nat
felle
in r
der
die
geli
het
daa
ma
ook
te z
is,
gev
als

koste der zoetheid zijner vruchten. De braamstruik alleen nam de kroon aan en antwoordde: »Indien gij mij werkelijk tot uw koning neemt, komt dan en rust onder mijn lommer; wilt gij dat niet, dat alsdan het vuur uit mijn doornen schiete en de ceders van den Libanon vertere.»

De braamstruik in dit verhaal is trotsch; hij neemt de koninklijke waardigheid aan, zonder bekwaam te zijn den last daarvan te kunnen torschen, maar er was een andere struik vol zachtmoedigheid en nederigheid: het is het brandend braambosch, het is Maria; uitwendig met de doornen der menschelijke natuur bekleed, brandt zij inwendig met een fellen liefdegloed. Een bode komt haar eens in naam van God, in naam der Engelen en der menschen eene heerschappij aanbieden, die met geen pen te beschrijven is. Zij zal gelijktijdig in den hemel, op de aarde en in het Hart van Jezus gebieden. Zij stemt alleen daarin toe, wijl zij altijd de getrouwe dienstmaagd des Heeren wil blijven; daarom is het ook noodig, om onderdaan dezer Koningin te zijn, dat men in hare schaduw rustte, dat is, zich diep vernedere, zoo als het menschengeworden Woord, zoo als de Engelen en zoo als de Heiligen gedaan hebben.

ZESTIENDE OVERWEGING

DANKZEGGING.

O zoete Lieve Vrouwe,
Van Jezus heilig Hart
Voor ons vol liefde en trouwe
In vreugd gelijk in smart.

I. De woorden van Jezus: »Wist gij niet, dat ik zijn moest in hetgeen mijns Vaders is?» bevatten eene openbaring, die in de heilige afzondering te Nazareth voor Maria immer duidelijker wordt. Bij de gedachte, dat de Allerhoogste zijne grootste eer stelt in haren Zoon, en dat zij het voorrecht verkregen heeft de moeder van dien Zoon te zijn en de Koningin van Zijn H. Hart, kan zij zich niet onthouden van in diepe aanbidding weg te zinken. Hij, die den vogelen des hemels hunne nesten, den vossen hunne holen verschaft, heeft behoefte aan eene rustplaats, en aan Maria is het, dat Hij, die de leliën des velds met koninklijke pracht uitdost, het lam zijne witte wol schenkt en aan de duif hare zilveren vederen, heeft behoefte aan een kleed, om Zijn sterfelijk vleesch er mede te bedekken, aan een hart om Zijne liefde daarin te sluiten, en beide verschaft Hem Maria!

Indien Hij openlijk verklaarde, en met bewijzen Zijner macht staaft, dat Hij de Koning des Hemels is, zou men Hem terstond het verblijf, het purper en het voedsel der koningen aangeboden hebben; maar Hij heeft besloten, om alles aan Maria te vragen; aan Maria wil Hij voor al deze weldaden verplicht zijn; aan Maria is het, dat Hij gevoelens eener goddelijke dankbaarheid wil doen blijken.

Ziedaar bewijzen der verheven kieschheid van het *Heilig Hart van Jezus*! Deze goede Meester weet, dat het minnenden zielen duizendmaal zoeter is te geven dan te ontvangen, en ofschoon Maria zoovele gunsten van Hem ontvangen heeft, is er eene, welke men haar nog verleenen kan, namelijk, dat haar de gelegenheid verschaft worde, om aan het Hart haars Zoons te geven. Tel de diensten, welke Jezus gedurende dertig jaar Zijne Moeder in staat stelde Hem te verleenen! Wie vestigde liefdevol de blikken op Hem? Welke handen droogden Zijne eerste tranen? Welke lippen bedekten Hem met moederlijke kussen? Waren het niet die van Maria? Waren het insgelijks niet de blikken van Maria, die zich liefdevol op Hem vestigden, en waren het niet hare handen, die Zijne kinderlijke tranen afdroogden? Brengen wij eens in den geest al de diensten te zamen, welke een kind van zijne moeder vorderen

mag; Jezus heeft ze van de Zijne gevraagd, en, niet tevreden haar deze gunst toe te staan, heeft Hij het middel gevonden, om Zijne teeder beminde Moeder elk oogenblik door blik en woord bewijzen der hartelijkste toegenegenheid te geven.

II. Maria, door vreugde overstelpt, weet deze hemelsche gunsten te waardeeren, en wil dan ook de schitterendste bewijzen harer dankbaarheid geven. Indien haar Zoon geheel en al tot de eer Zijns Vaders moet strekken, indien haar Zoon haar tot dusverre, slechts om den Allerhoogste te verheerlijken, met weldaden overladen heeft, moet zij de gevoelens van Jezus deelen, hare oogen opheffen en zelve den hemelschen Vader bedanken, dat Hij haar Zijn goddelijk Woord gegeven heeft. Dat is rechtvaardig! er moet tusschen de moeder en het kind een wedstrijd van liefde en dankbaarheid plaats grijpen: Jezus bedankt Zijn hemelschen Vader, dat Hij Hem Maria tot Moeder gegeven heeft, en Maria bedankt God, dat Hij haar Jezus tot Zoon heeft geschonken. Welke moeilijkheden doen zich evenwel op, om op eene waardige wijze haren dank te betuigen! Tegenover een Zoon, die Zijn leven aan haar verschuldigd is, valt het eene moeder altijd gemakkelijk hare erkentelijkheid uit te drukken; maar jegens God:

hoe
eer
dan
stijg
zeg
sch
red
Sch
lie
gol
gev
der
der
het
der
het
zui
gij
eer
Li

op
Je
bi
te
va
sn
to
ee

hoe, o Maria, zult gij dat doen? Wat de eer des Vaders betreft, is Jezus alleen het danklied, dat van de aarde ten Hemel moet stijgen. Neem dan in uwe handen, die gezegende vrucht uwer maagdelijke moederschap, dat goddelijk Hart, dat u om zooveel redenen toebehoort; hef het op tusschen den Schepper en u; offer het op als een danklied, en gij zult weldaad met weldaad vergolden hebben. God heeft u een Zoon gegeven, die, als God, niet kon lijden, noch den dood ondergaan; gij offert Hem denzelfden Zoon en God; maar deze God, die in u het vleesch heeft aangenomen, kan aanbidden, lijden en sterven. Door het Hart, met het Hart, in het Hart van Jezus, dat uit uwe zuiverste zelfstandigheid gevormd werd, geeft gij den Almachtigen God voor immer lof en eer. Wie zal dan weigeren, u nu Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart te noemen?

III. Ons leven als christen komt in vele opzichten met dat der H. Maagd overeen. Jezus is met Zijn aanbiddelijk Hart gestadig bij ons zooals bij Zijne Moeder. Wij leven te midden der armen, die de levende lidmaten van Jezus-Christus zijn; hun hart wendt zich smeekend tot ons, zooals dat van Jezus zich tot Maria richtte. Eene teug koud water, een welwillende blik, een troostend woord,

eene daad van naastenliefde, dat alles is van weinig aanbelang, en nochtans stijgt het op tot voor Gods troon.

Dikwijls vallen onze blikken bij onze godvruchtige oefeningen op het tabernakel; maar waarin anders verschilt het tabernakel van Nazareth, tenzij daarin, dat daar alles wat het Heilig Hart ter onzer liefde volbracht heeft, voor ons welzijn, voor onze versterking, voorlichting en alles wat wij behoeven als tot een enkelen bundel saamgebonden en in de heilige Hostie besloten is? De goddelijke Meester heeft ons dus, gelijk aan Maria, de middelen aangeboden, om Zijne weldoeners te zijn; het is billijk, erkentelijk te zijn en onze Moeder in hare dankbaarheid na te volgen, door aan God het *Heilig Hart van Jezus* op te offeren. Maar terwijl wij dat goddelijk Hart offeren, sluiten wij dan alles wat wij hebben, alles wat wij zijn daar in, en alles zal met welgevallen door onzen God worden aangenomen, vooral, indien wij onze toevlucht tot de veelvermogende tusschenkomst van *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart* nemen.

Zinnebeeldige Voorstelling.

DE GOEDE AARDE.

Nadat de zaaier van het Evangelie het goede zaad te vergeefs op den weg, te mid-

der
dro
del
der
I
van
ter
der
ond
kelt
hee
erfo
ech
H.
rech
lens
dez
ver
men
Hij
Zijn
waa
dru
gep
zich
offe

den der steenen en der doornen, en op een drogen grond geworpen had, vindt hij eindelijk eene welbereide aarde, die hem honderdvoudige vruchten oplevert.

Deze welbereide aarde is het *Heilig Hart van Jezus*. God zelf is de landbouwer: *Pater meus agricola est*. Daar vloeien de wateren der genade; de zon der liefde gaat er nooit onder; de kleinste korrel der deugd ontwikkelt zich tot een overvloedigen oogst van heerlijkheid. en dit Hart is het bijzonder erfdeel van Maria. Aan de aarde van dezen echten tuin van den Bruidegom heeft de H. Maagd al hare deugden, al hare voorrechten, verdiensten, handelingen en gevoelens als een kostbaar zaad toevertrouwd; deze vruchtbare aarde heeft alles weten te verveelvoudigen en te hervormen; al hetgeen men in het Hart van Jezus wegsnit, verfraait Hij door Zijne schoonheid, verrijkt Hij met Zijne schatten en maakt het Zijnen Vader waardig; ook de H. Maagd, die al de uitdrukkingen harer dankbaarheid in dit Hart geplaatst heeft, ziet ze met die van Jezus zich vereenigen en als een aangenaam reukoffer ten Hemel stijgen.

TWAALFDE OVERWEGING

DE OVERWINNENDE LIEFDE.

Als 't onweer brult
Met angst vervult,
Ons hart, o Moedermaagd,
Sta ons dan bij
Want aan Uw zij,
Geen nood, o Moedermaagd.

I. De liefde doet nooit genoeg; zij kent geene grenzen; zij vertoont zich immer meer. Zoo ook heeft het menschgeworden Woord, dat liefde is, van eeuwigheid af het plan gevormd om zich in de harten te vermenigvuldigen, teneinde Zijnen Vader voortdurend eene schatting van liefde te kunnen aanbieden. Hij daalt van den hemel om op derzelver verovering uit te gaan. Hij zal ze met zich vereenigen, Hij zal in hen leven; Hij zal door hen handelen en ieder zal kunnen zeggen: »Ik bemin God. Doch neen, ik ben het niet, die bemint, het is het Hart van Jezus, dat door mijn hart bemint, Hij is het, die in mij leeft.» Ziedaar het plan van het menschgeworden Woord. Maar welk hart zal onder zoovele harten het eerste zijn?

Welk zal het gehoorzaamst zijn aan Zijne goddelijke inspraken? Dat, waarvan Hij zich het meest zal bedienen, en het gevoeligst zal zijn voor de machtige aanraking zijner genade; het maagdelijk hart van Maria. Als een nauwkeurig werktuig geeft het de uitdrukking van het Heilig Hart met de grootste getrouwheid terug; het stemt met de welluidende luid van den waren David, die de oneindige barmhartigheid van den Allerhoogste bezingt. Dezelfde gevoelens worden er geboren, dezelfde brandoffers verteerd; het is inderdaad slechts één hart, en dit Hart is gelijktijdig dat van Jezus en van Maria; daarom is het terecht, dat de christenen den neuen titel van de Moeder van God, *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart*, met geestdrift begroet hebben.

II. De liefde vindt haar gelijken, of stelt gelijkheid daar, tusschen degenen, die niet gelijk zijn. Maria is door den Schepper bijzonder bemind geworden, zij heeft de overvloedigste maat van genade, van voorrechten en deugden van Hem ontvangen; nu moet zij liefde met liefde vergelden. Maar welk een onoverkomelijke afgrond bestaat nog tusschen haar en God! Zij is, wij weten het, meer verheven boven de hemelsche geesten dan deze het wederom boven nietige stoffes zijn, en in weerwil dezer grootheid,

kan zij alleen niet de verhevenheid van haren God bereiken. Zij heeft slechts het hart van een schepsel om God, die zoo goed is, te beminnen, en dat is te weinig! Het is niets in vergelijking van hetgeen zij verlangt. Er moet iets zijn, dat den onleschbaren dorst, die haar verteert, verzadigt. Zij is *Koningin van het Hart van Jezus, dit goddelijk Hart is het hare*, daarom zal zij zich er van bedienen om God te beminnen. Dit is rechtmatig! Het Hart van den Zoon behoort aan de Moeder, het is uit het moederlijk bloed gevormd; in haar zuiveren schoot is het begonnen te kloppen en te trillen.

»O mijn Schepper! kon de Koningin der maagden uitroepen, ik bied U aan al de liefde, waarvan het Hart mijns Zoons voor U ontstoken is. Wat Hij tot U zegt, zeg ik ook tot U; wat Hij U vraagt, vraag ook ik aan U; wat Hij U aanbied, bied ook ik U aan, en al wat Hij doen zal, ben ik bereid met Hem te doen. Ik bemin U nu met eene grenzelooze liefde voor al de voorrechten, waarmede Gij mij overladen hebt, voor mijne onbevleete ontvangenis mijne voortdurende maagdelijkheid mijn goddelijk moederschap. Dank zij het Heilig Hart, ik verheerlijk den Allerhoogste met de mateloosheid zelve mijner liefde, en alle geslachten zullen mij zalig noemen, zullen het middel vinden om

mijnen roem te verhalen, door mij met liefde *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart* te noemen.

III. God heeft ons ook met eene oneindige liefde bemind: *In charitate perpetua dilexite*. Wij bestonden nog niet, en reeds was Hij er op bedacht ons wel te doen; Hij koos voor ons eene plaats in den schoot der opperste Barmhartigheid; Hij riep ons tot het hemelsch feestmaal. Nauwlijks ter wereld gekomen, of de kribbe, het kruis en het tabernakel vertoonden zich aan ons als de schitterendste bewijzen dezer onuitsprekelijke liefde. Hoe den Heer al die voorkomheden, die Hij voor ons heeft, vergolden! *Het Hart van Jezus*, die goddelijke kelk der liefde, behoort ons; nemen wij hem, en, naar het voorbeeld van Maria, bieden wij hem den Heer aan om de eindelooze schuld onzer liefde te betalen; nemen wij hem aan uit de handen van Maria, die hem ons aanbiedt; dragen wij hem op door de handen van Maria, die, door hare innige vereeniging met haren Zoon, zooveel recht heeft op den titel van *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart*.

Zinnebeeldige Voorstelling.

DE ENGEL VAN MANUÉ.

De H. Schrift verhaalt ons, dat een engel des Heeren verscheen aan haar, die de moeder van Samson moest worden, en haar de aanstaande geboorte van dit wonderkind aankondigde. Verblijd over deze onverwachte voorzegging, deelt deze vrouw die dadelijk mede aan Manué, haren echtgenoot. Toen zij eenige dagen later den hemelschen bode zagen terugkomen, liepen zij beiden hem te gemoet, hem verzoekende een geschenk te willen aannemen. Doch de Engel antwoordde aan Manué: »Neen, maar is het, dat gij offeren wilt, doe het den Heer.» Deze raad wordt opgevolgd; Manué neemt een geitje en plengoffers, legt ze op een steen en offert ze aan den God, die wonderen wrocht: zijne vrouw en hij zagen toe. *Toen de vlammen ten hemel stegen, steeg ook de Engel des Hemels te midden der vlammen ten Hemel.* Aan dit teeken erkenden zij den afgezant van den Allerhoogste.

Gelukkiger dan deze bevoorrechte vrouw, heeft Maria van een Engel de aankondiging ontvangen, dat zij de Moeder van God, de Moeder van alle christenen zou zijn. Zij moet liefde met liefde vergelden; zij offert

aan haren God alles, wat zij bezit; zij offert zich geheel en al als een slachtoffer in het vuur harer brandende liefde, terwijl haar hart met de vlammen tot den Heilige der heiligen opstijgt, stijgt het Heilig Hart van Jezus zelf er heen en vertoont zich aan Zijn hemelschen Vader als de oneindige liefde eener welbeminde Moeder, welke de Christenen in hunne toenemende godsvrucht voortaan *Onze Lieve Vrouwe van het Heilig Hart* zullen noemen.

ACHTTTIENDE OVERWEGING

DE HEMELSCH E ARBEIDSTER.

Als de avond zinkt
De sterre blinkt
Gegroet o Moedermaagd;
Van 't vlak der zee
Stijgt onze beê.
Hoor ons, o Moedermaagd.

I. De Verlosser zal Zijn geheel leven niet te Nazareth slijten. Dertig jaar blijft hij als verscholen in een leven van arbeid en gebed; het oogenblik is gekomen, waarop deze Koning der Engelen in het openbaar het Evangelie des heils gaat verkondigen. Gelijk die man, die werklieden voor zijn wijngaard gaat zoeken, verlaat Jezus Zijne woning. Hij doorloopt de vlekken van Galilea, roept het volk tot zich, kiest twaalf arme visschers als zijne medehelpers, om de wegen en de harten tot Zijne komst voor te bereiden. Vergeten wij in dezen plechtigen stond Maria niet, wjl zij de eerste was, aan wie Jezus dacht. Reeds sedert lang had Zijn goddelijk Hart haar uitgekozen om de Koningin der Apostelen te zijn, Zijne medewerkster in alles, wat Hij gaat volbrengen. »Sta op,

mijne welbeminde, zegt Hij, kom, de bloemen der genade beginnen op de aarde te ontluiken: *Surge, amica mea, et veni... flores apparuerunt in terra nostra.*"

Hoe moet het hart mijner Moeder door vreugde overstelpt zijn geworden, bij deze verheven roeping van God! O, Maria, gij zijt toegelaten tot alles, wat het menschgeworden Woord hierbeneden ten uitvoer wil brengen; gij zult Hem helpen in het redden der zielen, en dit nieuwe voorrecht zal in u vereenigd zijn met de beoefening van het verborgen leven. Gij zult met Jezus arbeiden, zonder dat het noodig zal zijn, Hem in het midden der menigte te volgen, de rol, die gij te vervullen hebt, is meer overeenkomstig de liefde van het *Heilig Hart van Jezus voor U*. Uwe bijzondere roeping is, om op de Apostelen te werken, ten einde hen voor hunne bediening te vormen, door den invloed uwer deugden en de kracht uwer gebeden; inzonderheid zult gij op de zielen werken door u van het Hart van Jezus te bedienen, dat werktuig der liefde, dat middel van heiliging en zaligheid, dat u eenmaal van de Kerk den verheven titel van *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart* zal doen verwerven.

II. Het hart van Maria leent zich vol ijver tot deze samenwerking, welke haar in

staat zal stellen de zielen te redden; maar welk een verschil zal er uitwendig tusschen hare handelingen en die van Christus zijn! De Verlosser zal het woord der eeuwige waarheid verkondigen; Maria zal Zijne woorden aanhooren en in beoefening brengen; de Verlosser zal de steden en vlekken doorloopen; de menigte zal Hem nu eens op den top eens bergs, dan eens aan den oever der zee, een andermaal aan de boorden van het meer Tiberias of Genezareth ontmoeten. Hij zal overal gaan; Hij zal steeds gereed zijn, om tot ieder het woord te richten. Maria zal meestal in hare nederige woning blijven, en terwijl Jezus tot de harten der menschen over God spreekt, zal zij tot het Hart van God over de menschen spreken. Zij zal vragen, dat de genade de harten moge bereiden, dat de verstandenen mogen verlicht worden, dat het kostbaar zaad des heils op goede aarde moge vallen tot een goeden oogst. Jezus vertoont zich, doch Maria verbergt zich: Jezus spreekt, Maria zwijgt; Jezus trekt al weldoende voort, Maria doet wel in hare afzondering. Had zij slechts aan de opwellingen van haren ijver gehoor gegeven, dan zou zij, de Koningin der Apostelen, de verbaasde volkeren opgeroepen hebben, om haar te volgen. Welke opheldering over het aanbiddelijk geheim

der Menschwording had zij kunnen geven! Jezus, ootmoedig van Harte, laat de deugden, die Hem kenmerken, in de schaduw en stelt alleen Zijn hemelschen Vader in het licht. Maria, die Jezus kent, zou ons het Hart van Jezus veel beter hebben kunnen leeren kennen dan al de H. Vaders en Kerkleeraars het ooit hebben kunnen en ooit zullen kunnen doen. Maar het stilzwijgen is haar opgelegd: zij zal gehoorzamen. Met haar moederlijk hart zal zij op het Hart van haar Kind werken om Hem zielen voor te stellen, en door het Hart van Jezus op het Hart van God zelven, om de schatkamers Zijner oneindige barmhartigheid te ontsluiten.

III. Komt gij ook in mijnen wijngaard werken, zegt tot ons het Heilig Hart van Jezus. Ik vraag slechts liefde... Wie kan eenig bezwaar voorwenden tegen een arbeid, zoo gemakkelijk als te beminnen? Ik heb zielen, ik heb uitverkorenen noodig! Ik zeg niet tot allen: gij moet zendelingen, martelaars of kloosterlingen worden... Neen: bemin en doe wat de liefde u zal ingeven. Het is de liefde, die bekeeringen voortbrengt. Het woord, het bloed, de boetvaardigheid, de wonderen zelfs, zonder de liefde, beteekenen volstrekt niets en vermogen niets op de bekeering der wereld. Beminnen wij naar het voorbeeld van Maria... Dat elke

voetstap, elke blik, elke zucht, elke handeling in het verborgen uwer woning door tusschenkomst van Jezus aan God opgedragen worde. Tot dit apostelschap zijn wij allen geroepen; zoodanig was het apostelschap van Maria, zoodanig is voortdurend de rol van *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart*.

Zinnebeeldige Voorstelling.

RUTH.

Ruth gaat koornaren lezen op den akker van den rijken Booz; zij plaatst zich achter de maaiers en raapt de aren op, die zij laten liggen. Booz kwam van Bethleëm terug, en dit jonge meisje bemerkt hebbende, zeide hij tot haar: Luister, mijne dochter, ga in geen ander veld, om koornaren te lezen: *Ne vadas in alterum agrum ad colligendum*; en dat de Heer u beloone naar uwe werken!" En Ruth antwoordde: »Ik heb genade in uwe oogen gevonden en gij hebt gesproken tot het hart uwer dienstmaagd." Zij stond op, om koornaren te gaan lezen, en Booz beval den maaiers, met opzet eenige koornaren te laten vallen, opdat zij die zou kunnen oprapen.

Schijnt het ons niet, alsof wij Maria de Apostelen, deze maaiers van verlaten zielen,

zag
sta
den
lief
hart
die
»O!
een
met
evan
ziel
schij
door
Hem
D
iede
is h
Mees
Eng
heid
vind
die v
hare
hulp
dat
hare
van

zagen volgen? Het veld van den waren Booz staat voor allen open; zij wil haar deel van den oogst hebben. Zij vervolgt met hare liefde, met hare gebeden en verdiensten de harten, die de genade geweigerd hebben of die door de genade schijnen vergeten te zijn.

»O! mijne Moeder, zegt Jezus, ga niet op een anderen akker koornaren lezen; ga voort met uwe verheven zending, en ik zal den evangelischen maaiers zeggen, dat zij de zielen, die ongeschikt voor de zaligheid schijnen, aan u moeten overlaten, opdat zij door uwe liefdevolle tusschenkomst in den Hemel mogen komen.»

Doch er is een ander veld, waarop een ieder onzer de deugd moet gaan oogsten; het is het Heilig Hart van onzen goddelijken Meester; het is daar, dat Maria, nadat de Engelen en Heiligen er hunne glorie, heiligheid en vreugde geoogst hebben, nog genaden vindt, die aan haar alleen zijn voorbehouden, die wij aan Maria overlaten als een voorrecht harer groote waardigheid en als het laatste hulpmiddel van ons apostolaat; het is daaruit dat voortgesproten is die nieuwe parel aan hare kroon; de titel van *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart*.

NEGENTIENDE OVERWEGING

JEZUS ALLEEN.

Op U heb ik mijn hoop gebouwd,
U heb ik mij geheel vertrouwd,
Beminde Vrouw van Jezus Harte
En daarom ben ik, Moeder zoet
Verhoord, geholpen en behoed,
Voor droevig leed en bittere smarte.

I. Eindelijk zal de wereld de schatten en het licht, welke dertig jaar te Nazareth verborgen waren, leeren kennen. De sluier zal vanééngereten worden en de goede Meester zal zich aan allen als de verwachte Messias vertoonen. Vaarwel, nederig dak van Nazareth!... Jezus vertrekt, Hij zondert zich in de woestijn af, om zich tot Zijne goddelijke zending voor te bereiden. Wat mij verwondert o Jezus! is dat ik U alleen zie vertrekken; Uw openbaar leven beginnen, zonder Uwe Moeder bij U te roepen. Gedurende drie jaar verschijnt zij slechts zeldzaam van tijd tot tijd in het midden Uwer leerlingen, en nog zullen Uwe geheimzinnige woorden hare grootheid verbergen. Wanneer een Uwer hoorders in loftuiging over de moeder, die U het leven schonk, uitbarst, antwoordt Gij met het gezag eens meesters:

»G
hoc
Uw
zeg
der
Uw
Gij
voo
den
mee
hee
zij
is,
staa
Har
Jez
Alle
Hij
de
Hij
lief
wij
bid
zij
een
har
Hij
gro

»Gelukkiger is hij, die mijne woorden aanhoort en ze beoefent!...» Als men U zegt: Uwe Moeder is daar, zij zoekt U,» zult Gij zeggen: »Wie is mijne Moeder, tenzij hij, die den wil van God doet?» Hoe bevreemt mij Uw gedrag, beminnelijke Zaligmaker? Zoudt Gij dan al de zorgen en liefde, die Maria voor U gehad heeft, kunnen vergeten!... Gedenkt Gij de uitgestane vermoedenissen niet meer, de moeiten, die zij zich voor U getroost heeft, de waakzame bezorgheid, waarmede zij U omgaf? Wanneer er sprake van Maria is, blijven wij dan niet bij het uitwendige staan; dringen wij door tot in het Heilig Hart: daar moet men de gevoelens, die Jezus voor Zijne Moeder had, leeren kennen! Alles wat Hij voor de menschen doet, doet Hij nog meer voor Maria. Hij denkt aan de schepselen; hoe is het aan te nemen, dat Hij niet aan Zijne Moeder denkt! Het liefelijk gelaat van Maria, moet Hij wel dikwijls voor oogen hebben; Hij moet voor haar bidden, zich verheugen bij de gedachte, dat zij Zijn getrouwste Apostel is en dat zij op eene onzichtbare wijze met Hem op de harten werkt. Rondom Hem heen wrocht Hij wonderen, maar Hij wrocht er nog grootere in het hart Zijner Moeder!

Stellen wij ons Jezus voor, in alle omstandigheden van Zijn apostolische tochten gedurende drie jaren aan Zijne Moeder denkende, en wij zullen verwonderd staan, Hem over de geheimen, die het onderwerp onzer overdenking uitmaken, nog eens te hooren uitweiden. Maria en Jezus kunnen niet gescheiden worden, en het is niet van heden, dat zij in wezenlijkheid *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart* is.

II. Men verwondert zich, dat Jezus Maria niet roept, om Hem te volgen: men verwondert zich ook, dat men Maria haren Zoon niet op den voet ziet volgen. Zij heeft Hem naar Egypte gevolgd; zij heeft Hem drie dagen lang, in tranen badende, in Jerusalem gezocht. Wij ontmoeten haar op den Kalvarieberg, en nu laat zij Hem alleen; alleen gedurende veertig dagen in de woestijn. daarna alleen, blootgesteld aan de aanvallen der Farizeërs; alleen, te midden der zee op een broos vaartuig; alleen, te midden van duizendengevaren. De oplossing van het geheimvolle van dit gedrag is nogmaals te vinden in het antwoord van Jezus: »*Wist gij niet, dat ik zijn moest in hetgeen mijns Vaders is!...*» Maria begrijpt deze woorden; zij brengt ze in beoefening. Gedurende het openbaar leven van den Verlosser, zal zij trachten, zich in de schaduw te houden

om Jezus alleen te doen uitkomen. Zij zal haren goddelijken Zoon niet verlaten; in schijn zal zij Hem slechts van verre volgen, maar haar moederlijk hart zal altijd aan zijne zijde zijn; dikwijls zal zij te midden dier menigte, die den Verlosser vergezelt, onopgemerkt blijven en van talrijke wonderen getuige zijn. Haar hart zal met het Hart van den goddelijken Meester vereenigd blijven en er de kennis van het eeuwig leven uit putten. »Iemand heeft mijn Hart aangeraakt, zal Jezus kunnen zeggen; ik heb gevoeld, dat talrijke genaden daarvan zijn uitgegaan.” Onder al degenen, die U bewonderen, o goddelijke Zaligmaker, wie denkt er aan, Maria te bedanken, dat zij U zoo zeer bemind heeft en U gedurende dertig jaar heeft verzorgd en beschermd? Gij alleen denkt aan dien plicht der dankbaarheid; Uwe oogen ontmoeten, die Uwer Moeder; de macht Uwer liefde neemt haar onder allen duidelijk waar en bereikt haar; het gerucht Uwer voetstappen, de klank Uwer woorden, de beweging Uwer lippen zijn voor Uwe Moeder eene geheele openbaring en een geheele Hemel. *Uw Hart* gaat regelrecht naar het hare, dan zelfs, wanneer Uw persoon ver van haar is.

III. Hebben wij gedurende onze bezigheden, op onze reizen, in onze ziekten, in

die duizenden wederwaardigheden, waaruit ons leven is samengesteld er wel aan gedacht, dat een God zich met ons bezig hield? Dachten wij niet, dat wij geheel vergeten waren? Er is iemand, dien wij niet genoeg waardeeren en wiens aanbiddelijk Hart ons met Zijne liefde vervolgt. Van uit de hoogte des Hemels, waar Hij Zijne heerlijkheid ten toon spreidt; uit het binnenste van het Tabernakel, waar Hij zich tot onzen gevangene, tot den innigsten vertrouweling onzes harten maakt en Hij Zijne rust komt zoeken; denkt Jezus aan ons om ons wel te doen; Hij offert zich in onzen naam aan Zijn hemelschen Vader op als een slachtoffer van lof, aanbidding, dankzegging en gebed; hij verwijlt onzichtbaar bij ons, zooals Hij bij Maria deed. Geen gerucht dezer wereld zal machtig genoeg zijn om ons te beletten, de stem Zijner liefde te hooren; geen afstand zal ons van Hem scheiden; geen hinderpaal zal de vlucht van ons hart naar het Zijne in den weg staan. Maria vooral zal, als wij haar als *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart* weten te eeren, ons de vleugels der duif weten te verschaffen, ten einde naar de holte in de steenrots te vliegen, die het *Hart van Jezus* is, en daar zullen wij voor immer ons verblijf kunnen vestigen.

las
ter
in
He
vac
dez
ge
geh
na
ha
hel
het
ouc
tro
alle
alle
blik
zag
niet
dat
na
van
hul
maa
doo

Zinnebeeldige Voorstelling.

TOBIAS.

De jonge Tobias kreeg van zijn vader den last, om naar de kleine stad Rages te gaan, ten einde daar eene schuld van tien talenten in te vorderen, welke Gabelus schuldig was. Het kind, gehoorzamende aan het bevel zijns vaders, verlaat zijne woning en onderneemt deze verre reis. Het hart der moeder werd gedurende deze lange afwezigheid pijnlijk gekweld; zij dacht aan hem en verzuchtte naar zijne terugkomst. Helaas! hoorde men haar dikwijls uitroepen, waarom, mijn zoon, hebben wij u zoo ver weggezonden? Gij, het licht onzer oogen, de steun van onzen ouderdom, de troost onzes levens! Ontroostbaar over het verlies van hem, die alles voor haar was, zette deze moeder zich alle dagen neder op den top eens bergs en blikte naar alle kanten rond, of zij haar zoon zag terugkomen. Het hart van Tobias was niet minder met deze gedachte bezig dan dat zijner moeder. Hij had eene echtgenooten naar Gods inzicht; hij was in de vreugde; van alle kanten bewees men hem eerbied en hulde; men wilde hem nog doen blijven, maar hij wist zijn vertrek te bespoedigen, door te antwoorden: »Ik weet, dat mijne

moeder de dagen en uren telt en dat hare ziel diep bedroefd is.”

Ligt daarin niet de geheele geschiedenis van Jezus, die op bevel Zijns Vaders ook eene schuld kwam invorderen: die onmetelijke schuld, die wij met God hadden aangegaan, die schuld van dankbaarheid voor verkregen weldaden en van straf voor begane zonden?... De goddelijke zending, die Hij gaat volbrengen, maakt Zijn vertrek van Nazareth noodzakelijk; maar op welke plaats, dat zijne zending Hem roepen moge, overal zal Hij aan Zijne Moeder en Zijne Moeder aan Hem denken...

be
de
vo
de
go
Aa
ve
be
do
di
on
to
pa
ma
za
va
gij
u i
ha

TWINTIGSTE OVERWEGING

HET ERFDEEL VAN DEN H. JOZEF.

O ja, daar heerscht het grootst geluk.
Ook zonder vrees voor leed en druk,
Waar Jezus Moeder wordt vereerd
En 't kind dat van zijn ouders leert.

I. Jozef is gedurende dertig jaar hier beneden de gelukkige getuige geweest van de teedere liefde van het *Hart van Jezus* voor Zijne Moeder, en van die, waarmede deze beminnelijke Moeder het *Hart haars goddelijken Zoons* wist te betalen. De heilige Aartsvader heeft deze twee harten in zich verenigd; hij heeft ze alle oplettendheden bewezen; hij heeft zijn voordeel weten te doen met de onmetelijke schatten van genade, die zij bevatten. Het uur om te vertrekken, om zich voor den hemelschen Vader te ver- toonen en rekenschap van een zoo kostbaar pand te geven, is gekomen. Schrik niet, maagdelijke Bruidegom van Maria, uw dood zal het beeld zijn van den dood eens recht- vaardigen; de Moeder en de Zoon, over wie gij te verantwoorden zult hebben, bewijzen u in uwe laatste oogenblikken door hunne hartelijkheid en droefheid de teederste toe-

genegenheid; zij zelven zullen bij den oppersten Rechter voor u verantwoorden. De Verlosser zal aan Zijn hemelschen Vader uwen arbeid, uwe vermoeienissen en uwe slapelooze nachten melden; Hij zal Hem verhalen op welk eene wijze gij Hem bemind hebt, op welk eene wijze gij voor Maria, het dierbaar voorwerp van Zijn Hart, gezorgd hebt. Uwe kroon zal den glans der kronen van al de andere heiligen verduisteren; Jezus en Maria zelven zullen de zegeteekenen uwer onsterfelijke overwinning zijn. Maar welk erfdeel zult gij, alvorens van deze wereld te scheiden, achterlaten? Aan wien zult gij de eervolle bediening, waarmede God u bekleedde, nalaten? Het schijnt mij, alsof ik hoor, dat gij uwe beminde bruid aan uw welbeminden Zoon aanbeveelt, en dat ik u aan Maria hoor verzoeken, om uwe plaats bij Jezus te vervullen. Uw uiterste wil kon noch meer liefde ademen, noch met meer bereidwilligheid aanvaard worden. Uwe erfgenamen zullen, o H. Jozef, de kostbare talenten, die gij hun ter hand stelt, winstgevend doen zijn. Maria zal dan eene bediening te meer te vervullen, een nieuw recht op het Heilig Hart haars Zoons kunnen doen gelden; zij zal haren ijver verdubbelen, om den persoon van den roemrijken Aartsvader bij Hem te vervangen.

II. Bij den dood van Jozef, ziet Maria de zoete verplichting op zich rusten, om hare zorgen voor den geheiligden persoon van Jezus te verdubbelen; aan haar alleen komt het voorrecht toe om Hem te beschermen, met Hem te wonen, deel te nemen in Zijne vertrouwelijke gesprekken en vurige gebeden, waaraan te Nazareth de avonduren gewijd waren. Doch, helaas! het vertrek van Jozef naar het eeuwige leven was slechts het voorspel van het vertrek van Jezus naar het openbaar leven. Weldra zal Maria, na den afscheidsgroet van haren bruidegom gehoord te hebben, dien van den Verlosser hooren. Als erfgename der roemvolle opdracht om voor Jezus zorg te dragen, zal zij Hem willen volgen, Hem verdedigen, wanneer Hij gehoord wordt, Hem troosten, wanneer Hij in droefheid is; zij toch is belast om Jozef's plaats bij Jezus in te nemen. O Maria! de goede Meester heeft alles voorzien; Hij zal alles tot Zijne en uwe eer doen dienen... Jezus wil, dat gij de banden der liefde, die u met Hem vereenigen, nog nauwer zult toehalen; Hij verlangt, dat gij in Zijn goddelijk Hart al de teedere bezorgdheid, die gij groepen zijt in naam van Jozef aan Hem te bewijzen, zult nederleggen. Hij ontslaat u van alles, wat te veel in het oog valt. Blijf in uwe stille afzondering! Dat uwe gebeden

zielen voor Hem winnen! Door u de uitwendige beoefening van den ijver te ontzeggen, zult gij eene offerande opdragen, die als een zuiver reukwerk tot God zal opstijgen; en Hij, dien gij bemint, zal op Zijne apostolische tochten de talrijke vruchten uwer deugden plukken. Gij moet Hem in naam van allen beminnen, Hem voor ons uwe gebeden toesturen, en van Zijne barmhartigheid de vergiffenis voor de zondaren verkrijgen; vooral hebt gij altijd het voorrecht als eene beminnelijke Koningin over Jezus te regeeren, er in uwen naam en in dien van Jozef heerschappij te voeren. Jezus zal altijd, hetzij ver of nabij, vrijwillig aan de macht uwer liefde onderworpen zijn, en men zal kunnen zeggen, dat gij nooit opgehouden hebt den zoo schoonen naam van *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart* te verdienen.

III. Wat Jezus betreft, het is Hem niet moeielijk geweest om de plaats van Jozef bij Maria te vervullen, de eenigste beschermer harer zuiverheid en haar steun op den levensweg te zijn. Gedurende drie jaar preekt Hij slechts om de zielen tot zich te trekken, ze aan zich te verbinden en te redden. Doch hetgeen Hij doen gaat voor allen, is reeds op eene wonderbare wijze in de Koningin der maagden ten uitvoer gebracht. Hij heeft hare woning, maar niet haar hart verlaten; Hij

heeft zich integendeel daar meer dan ooit als gebieder gevestigd; Hij verblijft daar als de bruidegom harer ziel en als de Zoon harer liefde; Hij hoort de geringste zuchten van deze zoo teeder beminde Moeder; Hij weet aan de wenschen, die zij Hem kenbaar maakt, te beantwoorden; Hij weet haar wel te doen, en de Aartsvader Jozef wordt vervangen door een Godmensch!... Welk een troost voor ons, dat Jezus en Maria altijd de ledige plaatsen, welke de dood onder ons zal doen ontstaan, door hunne tegenwoordigheid overvloedig zullen kunnen aanvullen. Onze ouders mogen ons ontvallen; onze vrienden ons verlaten; onze beschermers de hand van ons aftrekken... wenden wij dan in onze droefheid onze blikken naar Jezus, die een vader, een broeder, een vriend en een wel-doener voor ons zal zijn. Werpen wij ons aan de voeten van Maria, die onze moeder, onze troosteres en onze toevlucht zal zijn. Vereenigen wij in een enkele kreet onzer ziel al de gebeden onzes levens, en *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart* zal die met liefde beantwoorden.

Zinnebeeldige Voorstelling.

EPHRAIM.

De Aartsvader Jozef zag zijn zoon Ephraim door den Aartsvader Jacob met een bijzon-

deren zegen verrijken. Het kind, met zulk eene groote gunst gezegend, ging het voorspoedig, werd het hoofd van een roemrijken stam en zinspelende op den roem, dien hij in de gevechten zou inoogsten, kon men van hem zeggen: »Is een tros druiven van Ephraïm niet beter dan een geheele oogst van Abiëzer? *Nonne melior est racemus Ephraim, vindemiis Abiezer?*

De ware Jozef ontving van den Hemel een duizendwerf gezegenden Zoon, een Zoon, van wien de Almachtige voor het aanschijn der wereld moest zeggen: »Dit is mijn welbeminde Zoon, in wien ik mijn welbehagen heb.» Jezus, dat kind van zegening, heeft de wereld veroverd; de geslachten heeft Hij met Zijn roem vervuld, en Hij brengt voor de voeten Zijns Vaders de harten, welke Zijne liefde veroverd heeft.

Doch de schoonste vrucht Zijner overwinning is Zijne Moeder. Ik ken slechts eene vrucht, die de voorkeur boven Maria verdient, en dat is Jezus; vooral is het Zijn Heilig Hart, dat, aan het kruis door de folteringen des doods geperst, den wijn heeft doen ontspringen, die maagden voortbrengt; doch deze zoo zoete vrucht vind ik in Maria, die *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart* genoemd wordt. Dat deze godvruchtige gedachte de stof onzer overweging zij, en laat ons niet vergeten

Jozef te bedanken voor de schatten, die hij ons bij zijn sterven vermaakt heeft; vragen wij hem, dat hij ons leere, om naar zijn voorbeeld ons van Maria te bedienen, om onze liefde tot Jezus, en van Jezus, om onze liefde tot Maria te volmaken.

EEN EN TWINTIGSTE OVERWEGING

EENE MOEDER TOT VOORSPREEKSTER.

MARIA OP DE BRUILOFT VAN KANA.

Wie Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart vereert,
Vertrouwend op haar hulp zich biddend tot Haar
[keert,
Zal zeker ook den steun der Moedermaagd verwerven
Op aard gelukkig zijn, in Godes liefde sterven.

I. Jezus heeft zijn openbaar leven begonnen: alles wat Hij sedert zoo langen tijd in het binnenste Zijns Harten hield besloten, wordt voor de oogen der verbaasde menigte ontrold. Zijne gedachten, Hij openbaart ze; Zijne verlangens, Hij verwezenlijkt ze; Zijne macht, Hij doet ze schitteren; en te midden van dien vurigen ijver, welken Hij ten toon spreidt, wil Hij een openlijk bewijs Zijner achting voor Zijne Moeder geven. Hij zal ons eene belangrijke waarheid doen begrijpen, namelijk deze: dat indien Maria het voorwerp Zijner bijzondere liefde is, dit niet alleen is, wijl zij Hem het menschelijk aanzijn schonk, maar vooral wegens den moederlijken invloed, dien zij met zooveel liefde op Zijn goddelijk Hart uitoefent.

Men vierde bruiloft te Kana in Galilea, Maria was er met haren Zoon. De tegen-

woordigheid van den Verlosser en Zijne Moeder doet onder de gasten eene heilige vreugde heerschen. Op eens heeft Maria's zorgzame blik ontdekt, dat er geen wijn is; zij verwittigt dadelijk Jezus er van en zegt: »Zij hebben geen wijn meer: *Vinum non habent.*» Het is geen verzoek, maar deze woorden alleen, deze enkele waarschuwing is zoo goed als een gebed. Maria begrijpt het Hart van Jezus. Zij weet, hoe men op Hem moet werken, en Jezus die het Hart eens zoons heeft, zal, door Zijn eerste wonder te wrochten, aan de geheime bedoelingen Zijner Moeder weten te beantwoorden. Hooren wij hetgeen de Verlosser zegt: »Vrouwe! wat heb ik met u?» of: »Wat gaat het u of mij aan! nog is mijn uur niet gekomen.» Eene zonderlinge uitdrukking, die evenwel over zeer vele geheimen licht moet verspreiden, en die ons meer dan iets anders een juist denkbeeld van de grootheid van Maria moet geven! Men kan met den H. Augustinus antwoorden: »Er bestaat hier het voorrecht der moederschap; doch dit voorrecht, hoe groot het zij, zou van geenerlei waarde geweest zijn, bijaldien het niet gepaard gegaan had met eene, hetzelfde waardige, inwendige gesteldheid, met een goddelijk moederschap volgens het hart;» met dat moederschap, waarvan Jezus zelf zal

zeggen: »Mijne moeder en broeders zijn zij, die het woord Gods hooren en doen.» Dit inwendig moederschap bezit Maria in den hoogsten graad, en doet haar in de innigste betrekking tot het menschgeworden Woord staan; in schijn is het, alsof de Verlosser een weigerend antwoord geeft, doch in werkelijkheid staat Hij Zijne Moeder het gevraagde toe; en al mocht het den schijn hebben, alsof Hij geen gezag over zijn persoon aan Maria toekent, toont Hij niettemin duidelijk, dat zij ten minste een wettig alvermogen op Zijn Heilig Hart uitoefent. Dat niemand Maria de Beheerscheres van God noeme! Er bestaat een onoverschrijdbare afgrond tusschen God en het schepsel. Maar men vinde er een zoet welbehagen in, haar den schoonen titel van *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart* te schenken: de liefde heeft het Heilig Hart van Jezus met dat van de onbevleete Maagd Maria door de nauwste banden weten te vereenigen.

II. Maria heeft zich in het geheimzinnig antwoord van Jezus: »Vrouwe wat heb ik met u te doen,» niet kunnen bedriegen. Zij kent haar Zoon, zij weet wat Hij in het binnenste van Zijn Hart verborgen houdt; en gelukkig als eene ziel, die zeker weet, dat zij verhoord is, keert zij tot de dienaars terug en zegt hun: »Doet wat Hij u zeggen

zal: *Quodcumque dixerit vobis facite.*” Schijnt het niet of zij hun door deze zoo eenvoudige woorden reeds vooraf de verzekering van het goed gevolg hunner gehoorzaamheid wil geven, en dat zij er openlijk voor uitkomt, dat zij de Koningin van het Hart van Jezus is? Schijnt zij niet tot allen te zeggen: »Zijt niet bekommerd, ik heb mij tot het minnend Hart mijns Zoons gewend; ik heb het Hem doen weten wat ontbrak, Hij zal niet toeven om de schatkamer Zijner macht en liefde voor u te ontsluiten.” Jezus voegt zich inderdaad naar het verlangen Zijner Moeder. Hij verandert het water in wijn. Ja, Jezus heeft gewild, dat het eerste schitterend teeken van Zijne intrede in het openbaar leven ter eere Zijner Moeder zijn zou en worden als haar werk, als het uitwerksel harer macht op Zijn Heilig Hart. Wanneer wij dan in het vervolg den goddelijken Meester van tijd tot tijd Maria uiterlijk zullen zien behandelen op eene wijze, die niet met onze denkbeelden strookt, bedenken wij dan altijd, dat de Koningin der maagden uitsluitend gekozen is geworden om *moeder naar het Hart en over het Hart van haar goddelijken Zoon* te zijn. Wij zullen de geheimen van het Evangelie niet beter begrijpen, dan na ons doordrongen te hebben van eene zoo belang-

rijke waarheid, die geheel vervat is in het woord: *O. L. Vr. van het H. Hart.*

III. Reeds sedert lang heeft Maria als eene moeder, vol teedere bezorgdheid voor ons eeuwig heil, bemerkt wat ons aan heiligheid ontbreekt. Zij heeft ons verzoek voorkomen, en zich tot het Heilig Hart wendende, heeft zij, van ons sprekende, gezegd: »Zij hebben geene liefde: *Amorem non habent.*» De goddelijke Meester kan antwoorden, dat Hij ons genoeg genade verleend heeft, dat Hij ons op de minzaamste wijze tot zich geroepen heeft, dat Hij zich geheel aan ons gegeven heeft, en van onze zijde niets dan voortdurenden ondank ingeogst heeft; doch Maria wordt niet ontmoedigd: onophoudelijk is zij onze voorspraak, haar verzoek is reeds verhoord, en wij kunnen de vrucht van haar gebed ontvangen, indien wij als getrouwe dienaren hare raadgevingen in beoefening weten te brengen. Waarom zou zij de ware liefde tot God niet voor ons kunnen verkrijgen, daar zij toch de bron er van bezit en *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart* is?

Zinnebeeldige Voorstelling.

DE KRIJK MET OLIE.

Wij lezen in het vierde Boek der koningen, dat eene vrouw, die onder een zwaren

schuldenlast gebukt ging, zich tot Eliseus, den dienaar Gods, wendde, om hulp van hem te bekomen: »Wat wilt gij, dat ik doe? zeide haar de Profeet van Israël. Wat hebt gij in uwe woning?» Zij antwoordde: »Uwe dienstmaagd heeft in haar huis niets dan een weinig olie. — Ga, zeide haar de profeet, leen van uwe bureu eene menigte kruiken, vul ze met den olie, dien gij hebt, en wanneer zij gevuld zijn, zult gij ze weg nemen.» Deze vrouw gehoorzaamde; haar olie vermeerderde zoodanig, dat zij al de kruiken, die haar aangeboden werden, daarmede kon vullen, en hield niet eerder op te vermeerderen, dan toen haar kruiken ontbraken. Op raad van den man Gods, verkocht zij haren olie en betaalde al hare schuldeischers.

Eene schoone afbeelding van de weldaden des Verlossers aan Zijne Moeder! Als Koning der profeten heeft Hij deze dochter van Israël het voorrecht hooren verzoeken, om deel te mogen nemen in de redding van het menschdom, dat onmachtig was deszelfs schuld te kwijten, en Hij heeft geantwoord: »Neem het uitverkoren vat, waarin zich de olie der genade bevindt, het Heilig Hart van uwen Zoon, put onbeschroomd er uit om de harten uwer kinderen met deugd en liefde te vervullen.» Maria heeft aan deze ingaving des Hemels gevolg gegeven; zij heeft haar moe-

derlijk hart bij dat van haren Zoón gebracht; de genade heeft het overstroomd. Zij heeft de harten van alle menschen gebracht, en daar, waar de zonde had overgevloed, deed de genade dit in nog sterker mate. Hare roeping voortzettende, zal zij tot het laatste van de kinderen der menschen op den weg des levens opwachten; elk hart van goeden wil zal door hare handen gaan en zal daaruit komen overvloeiende van goddelijke gunsten; want de bron, waaruit Maria put, zal nooit opdrogen.

TWEE EN TWINTIGSTE OVERWEGING

EUCCHARISTISCHE VEREENIGING.

Hem die in druk en tegenheden,
Voor 't oog der wereld bleef veracht,
Maar tot Maria heeft gebeden,
Heeft steeds haar liefde troost gebracht.

I. Jezus gaat zijn liefdeplan ten uitvoer brengen. Hij is in de wereld gekomen, om ons het overvloedige leven, het eeuwige leven te geven; Hij zal ons, alvorens tot Zijn Vader terug te keeren, het levend Brood geven, dat van den Hemel is nedergedaald. De leerlingen zijn in de eetzaal vereenigd: het zinnebeeldig avondmaal van het paaschlam is afgeloopen. De liefde van den Verlosser, die ons tot het einde toe beminnen wil, denkt het oneindig aanbiddenswaardig Sacrament uit, voortaan zal Hij tot aan het laatste der tijden in ieder onzer kunnen blijven voortbestaan, en ons de genoegens van het hemelsch vaderland in deze hemelsche spijs bij voorbaat doen smaken. Maar ook hier zien mijne lichamelijke oogen Maria niet onder de Apostelen. De vier Evangelisten verhalen met getrouwheid de bijzonderheden dezer laatste instelling van Jezus. Niet een hunner zegt, welke plaats onze Moeder bij dat verheven

afscheidsmaal innam. Maria zal bij de bloedige slachtoffering van haar Zoon tegenwoordig zijn, en zal zij geen deel hebben aan het geheimzinnig liefdemaal? Ik kan het niet gelooven. O goddelijke Meester! uwe liefde blijft mij borg, dat Uw Hart aan haar gedacht heeft. Gij hadt Uwe Moeder tot het ontvangen van Uw lichaam en bloed als spijs moeten uitnoodigen, en indien een sluier het onbeschrijfelijk tafereel van de Koningin der maagden, haar welheminden Zoon als voedsel ontvangende, aan de oogen der gewijde schrijvers verbergt, is zulks zonder twijfel dat een dergelijk geheim door de christelijk gezinde harten gegist moest worden. Met welk eene vreugde moet het menschgeworden Woord, nu spijs geworden, den maagdelijken schoot, die Hem eens droeg, weder zijn binnengegaan! Met welk eene liefde moest Hij wederom in het bezit treden van Zijn eerste tabernakel, waarop Hij nieuwe rechten had verkregen! Met welke schatten moest Hij het niet overladen! Maria moet hier, zooals in al de omstandigheden van het leven van Jezus, den naam verdienen van *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart*.

II. Wij zijn geneigd te gelooven, dat Maria de toebereidselen tot het laatste Avondmaal zag maken; dat zij de Apostelen zich hoorde verheugen, wijl zij met den Verlosser het

Paaschlam zouden eten; en dat zij God vurig smeekte om de zielen, in welke haar goddelijke Zoon Zijn verblijf ging vestigen voor te bereiden. Als Koningin der Apostelen wenschte zij, dat zij in dit manna der wet van genade, in dit aanbiddelijk Sacrament des altaars de kracht mochten vinden, om in hun ijver te volharden. Door hare gebeden verkreeg zij voor den H. Joannes, dat Jezus hem als erfdeel het onschatbaar voorrecht naliet van op de borst zijns Meesters te rusten. Zelfs voor Judas, den heiligschendenden Apostel, verkreeg zij genade tot bekeering en zaligheid; doch de verrader hechte geen waarde aan de eeuwige schatten. Maria moet toen wel, om herstelling voor zulk een grooten hoon te geven, eene vurige communie aan het Hart van Jezus-Christus hebben opgedragen, en uit dat Hart, dat zij in het H. Sacrament des altaars in wezenlijkheid ontving, de kracht geput hebben om den Kalvarieberg te bestijgen, om daar openlijk bewijzen van hare liefde en haar geloof te geven. Het eucharistisch brood wordt voor onze Moeder het dagelijksch voedsel; in deze goddelijke Spijs, zal zij, onder eene geheimzinnige gedaante verborgen, Dengene terugvinden, die door een smartelijken dood aan hare oogen ontrukkt zal worden, doch Dien niets aan hare liefde zal kunnen ontrukken, wijl zij is in alles en

overal *Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.*

III. Zoo vaak wij tot de H. Tafel naderen, hebben wij hetzelfde geluk als de Apostelen hadden, toen zij met hun goddelijken Meester aan het H. Avondmaal aanzaten. Maria is het voorwerp bij uitnemendheid, waarop wij onze blikken moeten vestigen. In vereeniging met haar tot de H. Tafel naderen; hare hulp verzoeken; hare gevoelens in ons overbrengen: ziedaar de beste manier, om met vrucht het altaar te naderen, waar een God zich in persoon aan ons geeft. Maria is *O. L. Vr. van het H. Hart*: derhalve is zij het, die den afgrond van Jezus' liefde het best gekend en doorgrond heeft. Zij alleen kan ons het H. Sacrament des altaars wel doen begrijpen en waardeeren. Zij alleen kan van ons, door de tusschenkomst van het Hart van Jezus, andere Joannessen, andere welbeminde leerlingen maken. Vergeten wij niet Maria te bedanken voor al de schatten, die wij in het Sacrament van liefde vinden, daar het in haar, als in eene maagdelijke aarde is, dat de eucharistische tarweschoof geworteld heeft, en Maria hier wezenlijk nog *O. L. Vr. van het H. Hart* is.

Zinnebeeldige Voorstelling.

HET BELOOFDE LAND.

God had aan de kinderen van Israël als belooning voor hunne getrouwheid en vol-

hardende pogingen een in alle opzichten gezegend land beloofd, waarnaar van toen af al hunne verlangens gericht waren. Daar zou vruchtbaarheid en overvloed heerschen; stroomen van melk en honig vloeien; daar zouden zij dien honger, die hen in de woestijn zoozeer deed lijden, niet meer gevoelen, noch dien dorst, die hen tegen Mozes deed morren. Als een bewijs dezer wonderbare vruchtbaarheid diende een druiventros uit dat land, die door Caleb en Josué gedragen werd en de bewondering van het gansche volk verwekte. Het uur der bevrijding sloeg en al de beloften werden verwezenlijkt.

Wie is het ware Beloofde Land? Is het Maria niet? Is het niet in dien geheimzinnigen tuin, dat de stroomen der genade in overvloed vloeien? Is het niet daar, dat de zon der liefde den druiventros, die alle geslachten moest voeden en waarnaar men in het Oude Testament verzucht had, tot rijpheid moest komen? Is zij het eindelijk niet, die aan alle menschen het middel geschonken heeft, om hun honger en dorst te stillen met de eucharistische vrucht, daar wij aan het Hart van Jezus, waarvan Maria de koningin is, het H. Sacrament des altaars verschuldigd zijn.

DRIE EN TWINTIGSTE OVERWEGING

DE DOOBSTRIJD VAN JESUS IN DEN HOF DER OLIJVEN.

Zeker is het dat de beden,
Met vertrouwen U gedaan
Als een geur'ge wierook stijgend
Naar uw troon van glorie gaan.

I. Jezus gaat zich als slachtoffer aanbieden. Het oogenblik, dat Hij zich zal slachtofferen is gekomen; het laatste woord Zijner liefde is uitgesproken; Zijn testament is gezegd; de Apostelen zijn priesters; het H. Sacrament des altaars is ons geschonken... Jezus! Gij eindigt uwe zending door te beminnen... De menschen beginnen nu hun rol van ondankbaren te spelen, welke de duivel hun had opgedragen. Gij hebt Uwen Vader bedankt, dat Hij U het aanbiddelijk Sacrament, waarin Uw lichaam en bloed tegenwoordig is, heeft laten instellen. De Hof der Olijven roept U. Gij moet vertrekken... De nacht zal zijn sluier spreiden over de overmaat Uwer droefheid en Uwer liefde, en over de ongehoorde snoodheid, welke de menschen ten Uwen opzichte gaan bedrijven... Uwe leerlingen volgen U, maar zij zullen insluimeren... Geheel alleen, ter aarde gebogen, overstroomt

U het bloed en overstelpt U de droefheid...
 »Mijn Vader, dat deze kelk van mij ga!...»
 O Jezus! Gij spreekt van Uwen Vader... en
 Uwe Moeder, waarom zegt Gij niets van haar?
 waarom geen beroep op Uwe Moeder? Denkt
 Gij, dat zij geen uur bij U kan waken, dat
 de slaap hare oogen zou sluiten? Heeft zij
 niet hare nachten doorgebracht met voor U
 te werken, en de lange dagen harer balling-
 schap in het gezelschap van Uw geheiligden
 persoon? Doe een beroep op haar en Gij
 zult haar naar den Hof van Gethsemani zien
 komen en zich bereid verklaren, om met U
 den bitteren kelk te drinken. Zij zal U on-
 dersteunen; zij zal U troosten, beter dan de
 Engel, die van den Hemel gedaald was; Jezus,
 spreek slechts één woord, en Uwe Moeder
 is bij U. Jezus zegt niets. Gedurende bijna
 den geheelen loop van Zijn openbaar leven,
 is dit het hart, dat op eene onzichtbare, doch
 krachtige en machtige wijze met Zijne Moeder
 moet handelen. Indien wij in het zielto-
 gend Hart van Jezus doordrongen, zouden
 wij daar, in weerwil Zijner smarten een levend
 aandenken aan Zijne Moeder vinden, en wij
 zouden weten, waarom Hij in dit plechtig uur
 alleen heeft willen zijn en niet haar, die Hij
 niet ophoudt te beminnen, en door ons *Onze*
Lieve Vrouw van het Heilig Hart genoemd
 wordt, bij zich heeft willen hebben.

II. O Maria, wat doet gij te Jerusalem gedurende den doodsangst van den Verlosser? Heeft de Engel, die de boodschapper was van de toekomstige heerlijkheid uws Zoons, u ook de folteringen niet medegedeeld, waaraan Hij in dit nachtelijk uur ten prooi is? Kent gij het verraad niet, dat in het duister gesmeed wordt? Kent gij den boozen toelag niet van de opperste der priesters, de misdadige beloften van Judas om Hem, die de oneindige rijkdom is, voor dertig zilverlingen over te leveren? Gij weet het, o mijne Moeder, en het zwaard, door Simeon voorzeggd, dringt dieper in uw hart. Jezus lijdt, en Zijne Moeder, zijne teedere Moeder, is niet aan zijne zijde. Deze gedachte alleen veroorzaakt Maria eene matelooze smart; en deze smart, ver van Jezus geleden, is het pijnlijkst offer, dat van eene Moeder van God gevorderd kan worden. Jezus ziet hare tranen, hoort hare zuchten. Hij weet dat deze welbeminde Moeder onder het zwijgend lommer van Gethsemani met Hem waakt. Ja, Heer, gij weet, dat het Hart van Maria bij U is, dat haar gebed met Uw gebed overeenstemt, dat hare moederlijke toestemming zich bij Uwe goddelijke voegt, en dat zij aanneemt al de smarten en versmadingen van den kruisdood met U te deelen. Stellen wij ons Maria voor. Welk een nacht! Welk

eene droefheid! Welk eene liefde! Wie zou weigeren, als men haar zoo ziet, om haar Onze Lieve Vrouw vertroosteres van het Heilig Hart te noemen?

III. De H. Teresia vond er behagen in zich in hare godvruchtige overwegingen in den geest in den Hof der Olijven te verplaatsen. Zij droogde het bloed van den goddelijken Meester, hoorde zijne smartkreten, aanschouwde de neerslachtigheid, waartoe Hij gebracht was, de weinige geestkracht der ingeslapen Apostelen, de ondankbaarheid dergenen, die in het duister op kwaad bedacht zijn, en wijdde zich geheel aan de vertroosting van het Heilig Hart van Jezus. Dit is wezenlijk Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart navolgen en deel nemen aan de liefdediensten, welke zij bij haren in doodsangst verkeerenden Zoon vervuld heeft. Welk een voorbeeld ter onzer navolging! Kan het met waarheid gezegd worden, dat wij gedurende de vele vrije uren van den dag en des avonds wanneer het vermaak den tijd verslindt, dat wij niet eenige minuten kunnen waken met het goddelijk Hart van den meester, die zooveel voor ons geleden heeft? Mijn God, laat niet toe, dat zielen, die zich vleien U te beminnen, eenmaal het verpletterend verwijt zullen hooren, dat zij

Uwe tranen en de zuchten Uwer droefheid
miskend hebben.

Zinnebeeldige Voorstelling.

DE WORSTELING VAN JACOB MET DEN ENGEL.

Jacob had zijn vader verlaten en vluchtte naar Mesopotamië. Gedurende zijne ballingschap rijk geworden, keert hij, door zijne twaalf zonen voorafgegaan, terug en gaat over de Jordaan. Eene geheimzinnige worsteling grijpt tusschen hem en een Engel plaats... Bij de eerste schemering van het morgenlicht, zeide de Engel tot Jacob: »Laat mij los, bid ik u, ziet gij niet, dat de dageraad de kimmen verlicht?» De worsteling hield op, en de zon kwam haar licht over de overwinning van den Aartsvader verspreiden: *Ortusque est ei statim sol.*

Vele eeuwen later, zagen de boorden van de beek Cedron den waren Jacob voorbij trekken; Hij was alleen, Zijne Apostelen wachtten Hem onder de olijfboomen. De diepe stilte van den nacht beheerschte de schouwplaats, waar tusschen God en den Zoon des menschen, de geheimzinnigste strijd gestreden zou worden. Jezus knielt met het aangezicht ter aarde gekeerd en neemt uit de handen van den Engel den kelk der smar-

ten. De dageraad, die een einde aan den zinnebeeldigen worstelstrijd van Jacob maakte, deed dit niet aan het lijden van den Godmensch, maar een liefelijk morgenrood bracht eene troostende blijdschap voor Zijn Hart mede. Maria moet de weldoende stralen harer deelnemende liefde tot Hem hebben doen doordringen.

VIER EN TWINTIGSTE OVERWEGING
HET ERFDEEL AAN DEN VOET VAN 'T KRUIS.

Nimmer knielt er iemand neder,
Voor de heilige Moeder Maagd,
Die vergeefs herstel en redding
Troost, verlichting, sterkte vraagt.

I. Jezus aanvaardt het deel, dat Maria in Zijne smarten neemt; Hij noodigt haar uit om Hem naar den Kalvarieberg te volgen en onder Zijn Kruis eene schuilplaats te zoeken. Hij wil stervende Zijne laatste blikken op deze teederbeminde Moeder vestigen en haar het geheele geslacht der uitverkorenen als erfdeel achterlaten. Hij wil, dat zij met Hem lijde, dat zij getuige zij van de vernederingen, dat zij de verwenschingen der goddeloozen hoore, en dat zij Zijn Heilig Hart de schatting harer moederlijke liefde als vergoeding voor zooveel smaad opdrage. Zij is als priesteres bij het aanbiddelijk Slachtoffer geroepen; zij moet in de bloedige slachtoffering haars Zoons toestemmen; zij zal tot Koningin der martelaren verheven worden, zooals zij zulks tot Koningin der Apostelen geweest is. Bij het bestijgen van den Kalvarieberg gevoelt men zich gelukkig bij de gedachte, dat de

Verlosser dien niet alleen heeft willen beklimmen, dat Hij de Maagd der maagden aan Zijne zijde heeft willen hebben! Doch, aanbiddelijke Meester, wat bewoog U, om dezen troost te verzoeken? Hadt Gij Uwe Moeder noodig om den last van Uw kruis te verlichten? Wildet Gij, dat zij U tegen Uwe beulen in bescherming nam, of U van het marteltuig losmaakte, om U van het akelige en schrikwekkende van den dood te bevrijden? Wildet Gij, dat zij luide Uwe Godheid verkondigde, en daardoor nog luider den ondank Uwer vervolgers? Neen, dat is de beweegreden niet, die U noopte haar bij U te roepen. Gij hebt, terwijl Gij in een oceaan van bitterheden gedompeld ligt, behoefte aan eene ziel, die het voorbeeld der heldhaftigste trouw voor aller oogen ten toon spreidt. Te midden der versmadingen, waarmede men U drenkt, hebt Gij behoefte aan een hart, dat het Uwe den meest liefdeademenden eerbied bewijst. Maria is onder allen uitverkoren geworden; zij zal U zien kruisigen, Uwe smarten aanschouwen, Uwe wonden tellen; Uw Heilig Hart zal voor hare oogen doorstoken worden; de lans, die het Uwe doorboren zal, zal ook in het hare dringen. Het is niet alleen om Uwe troosteres te zijn, dat Gij Uwe Moeder bij Uw kruis roept; maar ook om haar

in de oogen der geheele wereld de bewaarder te maken der onmetelijke schatten, die in Uw aanbiddeijk Hart besloten zijn. Ja, wij hebben recht haar te noemen *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart*.

II. Maria, staande onder het kruis, toont zich harer verheven roeping waardig. Zij strekt aan God, aan de Engelen en aan de menschen tot schouwspel. Zij lijdt, en hare smart kan afgemeten worden naar de onmetelijkheid harer liefde, naar de onovertrefbare goedheid van den Zoon, die haar ontfalt, naar de onmenschelijke wijze, waarop zij Hem ziet mishandelen. De beste der moeders ziet den besten der zonen sterven. Doch ofschoon zij in diepe droefheid gedompeld is bij het gezicht van de doornekroon, die het bloed doet stroomen over het aangezicht van Jezus, dat zij zoo dikwerf in deszelfs goddelijken luister heeft aanschouwd, dat zij met hare kussen en trauen bedekt heeft; ofschoon elke zucht van den Godmensch in hare ziel een trouwen weerklink vindt; ofschoon staande onder het kruis, toch met haar lieven Jezus gekruist, — zoo is er niettemin een afgrond, die door 's menschen blik nog nooit gepeild werd, maar op welks bodem haar moederlijk hart is nedergedaald; een afgrond, waaruit zij smarten put, die onze oogen nooit hebben kunnen

waarnemen, noch waarvan onze ooren ooit hebben kunnen hooren spreken. Deze afgrond is het *Heilig Hart van Jezus*. Zij ziet het, dat Hart van allen verlaten, miskend in de rijkdommen van deszelfs liefde. Zij hoort, hoe dat Hart zich beklagt, dat het van allen troost verstoken is, dat het geen vrienden op aarde, noch een Vader meer in den Hemel heeft; dat het voor duizenden zielen, die met deszelfs dood geen voordeel zullen doen, nuttelooze smarten lijdt. Maria deinst niet terug voor dien bitteren kelk, die het Heilig Hart in Zijn smartvol lijden tot op den bodem ledigde. Met alle kracht, die in haar is, stemt zij toe in de groote slachtofferande, die voltrokken wordt; zij deelt alle gevoelens van het aanbiddelijk slachtoffer; zij neemt deelt in al Zijne folteringen, in de geheele uitgestrektheid Zijner droefheid. Anderen mogen ontroerd worden bij het verhaal van de lichamelijke folteringen van den Verlosser en weenende blijven staan bij Zijn in bloed badend lichaam! Maria gaat verder: zij gaat tot op den bodem van dezen oceaen van bitterheid; tot elken prijs, wil zij den God van smarten en liefde vertroosten.

III. Als Jezus dan Zijne Moeder, en den leerling, dien Hij liefhad, naast haar zag staan, sprak Hij tot Zijne Moeder: Vrouwe! zie uw zoon! Daarna sprak Hij tot den leer-

ling: zie uwe Moeder! Wat verlangen wij meer om ons in de armen van Maria te werpen, en haar te zeggen: wij zijn uwe kinderen. Bedenken wij altijd in de moeilijkheden, opofferingen en droefheid, die ons overkomen dat degene, die het Hart van een God vertroost heeft, de harten van alle menschen zal kunnen troosten, en dat zij tot op het uur van onzen dood bij ons zal blijven, zooals zij tot den laatsten zucht van haren God op de kruin van den Kalvarieberg gebleven is. Nadat zij het bewijs van deze heldhaftige liefde afgelegd had, heeft zij op het *Hart van Jezus* eene macht verkregen, waarvan wij de uitwerkselen gevoelen, vooral, wanneer wij onze Moeder aanroepen onder den schoonen titel van *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart*, die zoo goed overeenkomt met hare gevoelens en onze behoeften.

Zinnebeeldige Voorstelling.

DE H. VERONICA.

Met een met bloed overdekt gelaat, waarop doodelijke zielsmart te lezen stond, toog Jezus te midden eener menigte, die Hem met slagen en smaad overlaadde, naar de strafplaats. Eene vrouw, moedig door hare liefde, trotseert deze onmenschelijke beulen en dringt door de soldaten, die het slacht-

offer naar de slachtbank geleiden; zij valt voor den goddelijken Veroordeelde op de knieën en droogt eerbiedig met een witten doek het gelaat van haren Verlosser. Deze edele daad wordt oogenblikkelijk beloond: het gelaat van den Verlosser drukt zich op eene wonderdadige wijze af op den doek van Veronica.

Met een hart van smaad verzadigd, hangt Jezus aan den boom des kruizes tezieltogen. De hel en de aarde spotten met Zijne smarten; de Hemel zelf had Hem verlaten. Naast haar stervenden Zoon staande, deelt de H. Maagd in de droefheid, waarmede Zijn goddelijk Hart overstelpt wordt. Zij zou wenschen de droefheid, waarin Hij gedompeld is, te lenigen. Een dusdanig bewijs van medelijden verteedert den Verlosser der wereld. Maria ontvangt het onuitwischaar beeld van het Hart van den lijdenden Jezus in hare ziel, en tot aan den laatsten dag van haar aardsch leven zal de smartelijke herinnering daarvan haar bijblijven. »Ik zie,» roept de H. Bonaventura, van de Koningin der goddelijke liefde sprekende, uit. »ik zie uw hart, maar het is geen hart meer, het is gal, mirre en alsem. Ik zoek de Moeder van mijnen God, en ik vind doornen, nagelen en eene lans. Ik zoek het hart der H. Maagd, en ik vind dat van Jezus.»

VIJF EN TWINTIGSTE OVERWEGING

VEREENIGING ONDANKS HET GRAF.

Wil mij, dierbre Moeder, helpen,
'k Vlucht tot U in bangen nood;
Laat mij hulp en redding vinden
In uw veilgen moederschoot.

I. Het offer op den Kalvarieberg was volbracht. Jozef van Arimathea vroeg onbeschroomd aan Pilatus het lichaam van Jezus; hij bedekte het kostbaar overblijfsel met mirrhe en aloë, wikkelde het in een wit lijnwaad en plaatste het in een nieuw graf. Er werd een steen voor het graf gewenteld, en Jezus werd onder de dooden geteld.

In Jerusalem zijn de wonderen van den Verlosser vergeten; de herinnering aan Zijne weldaden is uitgewischt; de eerbied, dien de menigte Hem eertijds betoonde, is geheel verdwenen. Slechts eenige godvruchtige vrouwen zijn op het liefderijk denkbeeld gekomen naar de grot te gaan, die het ontzield lichaam van den Godmensch bevat. En Maria, waar toch ontlast zij haar van droefheid overstelpt hart? Hij, dien zij aan het kruis heeft zien sterven, is haar duizendmaal dierbaarder dan een broeder: het is haar welbeminde

Zoon; tot Magdalena's eer zal men moeten zeggen, dat zij naar Lazarus' graf ging om er te weenen, en naar dat van Jezus om er den Verlosser te zien; en Maria zal men niet aan het graf haars Zoons vinden! In deze afwezigheid moet een groot geheim verborgen liggen. De H. Maagd, wier hart in het voorwerp harer teederste liefde gekwetst is, laat het lichaam haars Kinds rusten, en, naar het voorbeeld der Sunamitische vrouw, wier geschiedenis der H. Schrift ons verhaalt, vraagt zij deszelfs opstanding aan Hem, die meester over leven en dood is. Het is niet tot een profeet, dat zij zich wendt; maar tot de liefde, die het menschgeworden Woord aan haar heeft gewijd; tot die goddelijke macht, welke niet sterft. Als *Koningin van het Heilig Hart van Jezus* weet zij, dat de Verlosser der wereld weldra vol luister en majesteit zal verrijzen. Zij verzucht naar het oogenblik des wederziens; haar moederhart heeft het graf van den Zoon Gods niet kunnen verlaten; hare onoverwinnelijke liefde heeft den afstand overschreden, is door den steen, die Hem aan hare blikken onttrekt, heengedrongen, en zij blijft daar, voor dat kostbaar overblijfsel, voor het Heilig Hart van Jezus, in aanbidding verzonken. Verwonderen wij ons dus niet, als onze oogen te vergeefs de Moeder van God zoeken

tusschen de krijgsknechten, die het graf bewaken, alsof het eene gevangenis was. Maria ontsnapt aan onze blikken; zij is daar met haar hart en geest; zij is er met hare zuchten en gebeden; zij is er zooals men er zijn moet, als men den naam draagt van *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart*.

II. De ziel van Jezus, ofschoon van het lichaam gescheiden, blijft niettemin de verhevenste gevoelens van liefde behouden. De aartsvaders, de profeten, de rechtvaardigen van de oude wet, de lijdende zielen in het vagevuur begroeten in hun kerker en ballingsoord met eene levendige blijdschap de komst van hun Bevrijder. Zij erkennen Hem als den weldadigen dauw, die hun in de langdurige hitte van hun smachtend verlangen verfrissing komt schenken, en Jezus vertoont hun Zijne Moeder als de geheimzinnige wolk, die den Rechtvaardige heeft aangebracht, als de aarde, die den Verlosser heeft opgeleverd.

Het schijnt mij, dat Hij haar heeft moeten verhalen, op welke wijze deze Moeder de genaden van den Allerhoogste tot een sieraad verkregen heeft, hoedanig zij haar God heeft weten te beminnen, hoe zij zich steeds beijverd heeft Hem op allerlei wijze de liefderijkste hulde te bewijzen, en hoe vurig zij op de aarde naar Zijne terugkomst verzuchtte.

Hij moet hun ook gezegd hebben, dat Maria door den invloed, dien zij op Zijn goddelijk Hart bezit, ver boven de engelen en menschen zou verheven worden.

III. De zielen in het vagevuur, in die plaats van lijden, waar de rechtvaardigheid en de liefde gezamenlijk de begane misslagen uitwischen, ontvangen veel van onze godsvrucht tot Maria. Vooral kunnen wij de hevigheid van het vuur, waarin wellicht voor vele jaren de zielen van hen, die ons dierbaar zijn of ons welgedaan hebben, liggen te branden, door onze vurige gebeden tot de Koningin der maagden minder smartelijk doen zijn. Wat zullen wij, die Maria *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart* noemen, van deze macht zeggen; wij, die Maria beschouwen als voor immer de wateren der genade bezittende en als ons het voorrecht verleenende, om van hare gaven ter verkwikking der lijdende Kerk gebruik te maken? Bidden wij Maria, en zij zal op ons verzoek het *Heilig Hart haars goddelijken Zoons* in hare handen nemen en licht, verkwikking en vrede voor allen, die wij liefhebben, daaruit doen voortkomen. Daar de teedere Moeder zelve eenigen tijd van het gezicht haars goddelijken Zoons verstoken is geweest, begrijpt zij volkomen, welke smart in het vagevuur geleden wordt; zij weet in die smarten,

te deelen en om ze te verzachten, maakt zij gebruik van de macht, welke haar de titel van *O. L. Vr. van het H. Hart* verleent.

Zinnebeeldige Voorstelling.

RESPHA.

Respha, de echtgenoot van Saul, zag twee van hare kinderen en vijf jongelingen van hare familie aan de Gabaonieten overleveren en veroordeelen, om gekruisigd te worden. Toen de zeven rampzalige slachtoffers op den berg aan het kruis gehecht waren, snelde hunne troostelooze moeder naar de strafplaats, spreidde haren zwarten rouwsluier over een steen en bleef daar dit verschrikkelijk schouwspel onverschrokken aanstaren. Toen zij hun laatsten snik had opgevangen, bleef zij nog den geheelen zomer, in diepe droefheid en stille smart verzonken bij deze dierbare overblijfselen de wacht houden, om ze voor de vraatzucht der wilde dieren te behoeden. Zij wist, dat God zelf deze slachtoffering gevorderd had ter uitwissching van het door Saul's wreedaardig geslacht onrechtvaardig vergoten bloed; zij wist, dat de geweldige dood van hare twee onschuldige zonen tot heil des volks zou strekken en een einde zou maken aan den hongersnood, die reeds drie jaar lang het land verwoestte.

Een treffend beeld van Maria! Deze Maagd der maagden, onder het kruis van Jezus staande en ontroostbaar over den dood van haar éénigen Zoon, was dit nog des te meer op het oogenblik, dat zij van het aanbiddelijk lichaam des Verlossers moest scheiden en het in het graf moest laten leggen. Met meer moed bedeed dan Respha, zou zij dit dierbaar slachtoffer tegen allen verdedigd hebben en de wachters, die bij het graf gingen waken, verwijderd hebben; maar er staat geschreven, dat *de dochter des Konings haar luister aan hare inwendige waarde ontleent*; en Maria, al de bitterheid harer smarten in hare ziel verbergende, keert naar de eenzaamheid harer woning. Haar moederlijk hart, zevenmaal door zulk een groot verlies getroffen, deed het droevig geluid harer smartelijke zuchten tot den Hemel opstijgen; doch deze goede Moeder wist, dat de dood haars Zoons onze zielen vrijkocht ter zaligheid, en, eener *Koningin van het Heilig Hart* waardig, neemt zij voor de eer van God en voor onze zaligheid genoegen in deze scheiding, die haar zooveel doet lijden.

ZES EN TWINTIGSTE OVERWEGING

DE OPSTANDING.

Treur niet langer, teerbeminde
Lieve Vrouw van Jezus Hart,
Lang genoeg doorboorde uw harte
't Zevenvoudig zwaard der smart.
Jubel hemelkoninginne, stort uw ziel in jubel uit,
Want uw Jezus is verrezen, rijk getooid met gloriebuit.

1. Het graf heeft zijne prooi teruggegeven, de natuur heeft haar feestlied weder hervat; maar eene welluidende stem heeft zich ook wederom doen hooren. Eene luit, naar welks tonen de Engelen en het gansche hemelsch hof met aandacht luisteren, doet zich na een stilzwijgen van drie dagen op nieuw hooren. Glorie des Allerhoogsten, verrukkelijk speeltuig, doe wederom uwe zoete accoorden klinken: *Exurge, gloria mea; exurge, psalterium et cithara...* Het Hart van Jezus is die zuivere lier, welker tonen de hemelsche Vader zal vernemen. Thans verheerlijkt, zal Zijn zang meer hemelsch dan aardsch zijn; ter eere van den Allerhoogste zal Hij de overwinning van het leven op den dood, bezingen; Hij zal den roem van Maria bezingen en de overwinning, die Hij behaald heeft en die Hij zich gelukkig gevoelt, ter harer beschikking te

stellen. Aan de heilige vrouwen staat de Verlosser toe, Zijne voeten te kussen; door een groet vol liefde verwijdert Hij de vrees, die haar ontroert; Hij maakt haar tot de boden, die Zijne opstanding moeten bekend maken. Den leerlingen brengt Hij den vrede; Hij deelt hun eene nieuwe macht mede en toont hun Zijn Hart, door de lans geopend. Wat Maria betreft, de H. Schrift zegt niets van haar; maar eens zullen wij de genade leeren kennen, waarmede Jezus Zijne Moeder overladen heeft, en van nu af kunnen wij, die het Heilig Hart van onzen aanbiddelijken Meester kennen, de woorden gissen, die gesproken, de gevoelens van blijdschap, die gedeeld werden. De schitterende majesteit van den Zoon moet op de Moeder terugkaatsen en haar als met een mantel omhullen. Maar inzonderheid is het *Heilig Hart*, dat zich aan het hart van Maria moet hebben mede gedeeld, en getoond hebben, hoe eenige uren van scheiding den band, die hen reeds zoo nauw vereenigde, nog nauwer heeft toegehaald. Laat vrij een Apostel de liefelijke uitnoodiging ontvangen om zijne hand in de roemrijke wonde van Jezus' Hart te leggen; Maria zal geheel daarin gaan en er voor immer in blijven.

II. Het hart van Maria doet op zijne beurt zijn zoet gezang hooren. Hoe moet zij door

blijdschap vervoerd geweest zijn, toen haar Welbeminde op den ochtend der opstanding deze troostrijke woorden: »Ik ben verrezen, ik ben wederom bij u" in hare ooren deed weerklinken. »O mijn Zoon, zal zij uitgeroepen hebben, uw heilig Hart klopt wederom in Uwe borst. Ik, Uwe Moeder behoef de hand niet te leggen in de wonde van dat Hart, dat ik U gegeven heb. Ja, Gij zijt verrezen, Uwe stem is mij genoeg bekend; Uwe gevoelens zijn nooit voor mij verborgen geweest. Laat mij in Uw nu verheerlijkt Hart binnengaan. Hart mijns Zoons. geef eer aan Uwen Vader voor mij en alle stervelingen; schenk den menschen vergiffenis; vergeet de folteringen, die zij U aangedaan hebben; den ondank, waarmede zij aan Uwe liefde beantwoord hebben. Ik zal mijne zwakke klanken bij de Uwe voegen; ik zal ze vereenigen met die van alle zuivere zielen, en God, Uw Vader, ziende, dat duizenden harten met het Hart van Zijn menschgeworden Woord slechts één zijn, zal Zijne oneindige rechtvaardigheid niet gedenken en de schatten Zijner oneindige barmhartigheid over ons uitstorten." Van nu af is zij Koningin des Hemels, en de Kerk schept er behagen in, haar op den morgen der verrijzenis toe te roepen: »Verheug u, koningin des Hemels! *Regina cæli lætare!* omdat Uw Zoon verrezen is, zooals Hij dit

voor
een
mo
jare
tot
gen
gen
I
Jez
tot
uit
laat
rijz
heid
van
god
den
zali
zuiv
Uwe
dat
deug
Dom
schu
plaa
D
in d
daat
de,
hij

voorzegd had.” Het hart van Maria heeft dus eene nieuwe macht verkregen, en haar alvermogen gebed zal, door dat zij nog lange jaren in dit ballingsoord verwijlt, elken dag tot het Heilig Hart van Jezus kunnen opstijgen en een overvloedigen regen van zegeningen op de ontluikende Kerk doen nederdalen.

III. Wij kunnen Maria's blijdschap over Jezus' opstanding vernieuwen, door zelve tot het leven der genade te verrijzen; door uit den dood der zonde op te staan. Ja, laat ons vol nieuwe genaden verrijzen, verrijzen wij met eene grootmoediger gesteldheid; naderen wij door middel van het hart van Maria tot dat van Jezus. Gaan wij dat goddelijk Hart binnen door haar, die er den sleutel van heeft. Welk een gelukzalig verblijf is dat gloeiende brandpunt der zuivere liefde! Ja, Heer, men heeft ze lief Uwe tabernakelen, wijl Uw Hart daar rust, dat Hart, dat het voornaamste tabernakel aller deugden is: *quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutem!* De musch vindt eene schuilplaats, de duif een nest; mijne schuilplaats is in het *Hart van Jezus*.

De H. Bonaventura zegt, dat hij, als hij in de plaats van de lans, waarmede de soldaat de zijde zijns goddelijken Meesters opende, geweest ware, hij nooit het Hart, waarin hij doordrongen was, zou hebben willen

verlaten. Bidden wij Maria, dat zij ons tot het Hart van Jezus geleide. Zij kent zoo wel al de toegangen tot dat heiligdom! Dat zij al onze goede werken er op doe uitloopen, en zij zich ons in wezenlijkheid toone *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart.*

Zinnebeeldige Voorstelling.

HET TERUGGEVONDEN EIGENDOM.

Verhaal mij, zeide Joram, de koning van Israel, tot den dienaar van Eliseus, al de wonderen, die uw meester gedaan heeft.

En toen de dienaar verhaalde, op welke wijze hij den zoon van de Sunamietische vrouw van den dood had opgewekt, verscheen zij zelve voor den koning en vroeg om de teruggave van de goederen, welke men haar gedurende eene vrij lange afwezigheid ontroofd had. O koning, mijn Heer, riep Giesi, de dienaar des profeets, uit, ziedaar die vrouw, en dat is het kind, dat door Eliseus van den dood is opgewekt geworden. Welnu! zeide de koning tot een zijner dienaren, dat men haar alles teruggeve, wat haar toebehoort, alsmede datgene, wat hare landerijen sedert haar vertrek uit dit land tot op den dag van heden opgebracht hebben. De enkele gedachte, een kind voor zich te heb-

ben, dat op eene wonderbare wijze tot het leven teruggekeerd was, bewoog den koning van Israël om ten opzichte van de gelukkige moeder van dat kind met grootmoedigheid en rechtvaardigheid te handelen.

Laat dit aan onze gewijde boeken ontleend voorval ons aan Maria doen denken; nauwelijks was haar goddelijke Zoon in het graf gelegd, of deze Moeder verloor in de oogen der menschen alles, waardoor zij vroeger boven anderen uitblonk: haar goddelijk moederschap, hare voortdurende maagdelijkheid, hare macht over het Hart van Jezus, hare aanspraak op het hemelsch koningschap, hare tallooze voorrechten, alles werd met het lichaam van Jezus onder den kouden grafsteen begraven. Als Jezus niet verrijst, is alles voor Maria verloren; doch, dank zij den Hemel, de aarde opent zich en brengt op nieuw haren Verlosser voort.

Christus is verrezen. Maria is gelukkig. Het gerucht van dit wonder verspreidt zich door geheel Israël. Nieuwe geslachten staan op: »Verhaal ons, zeggen zij, de wonderen van den grooten Profeet Jezus!» »Hij is door Zijn eigen kracht uit den dood opgestaan, roepen de geslachten, die voorbijgegaan zijn, uit, en ziedaar Maria, Zijne Moeder, zij komt de goederen, welke men haar ver-

schuldigd is, opvorderen... O! als gij de Moeder van een verrezen God zijt, dan gelooven wij aan al uwe voorrechten, aan uwen moederlijken invloed op het *Heilig Hart* van Hem, die tegelijker tijd uw God en uw Zoon is. Ja, wij zullen alles wat men u verschuldigd is (en wij geven u dat met vreugde) in een enkelen titel samenvatten: gij zijt en zult altijd zijn *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart*. Dat zijn uwe goederen, dat is uw schat.

I
gesl
geb
Hen
bek
getu
plaa
tele
de l
Mar
de c
niet
het
Zijn
gaa
apo
dat
Mar
haa
doe
noo

ZEVEN EN TWINTIGSTE OVERWEGING

DE HEMELVAART.

Bid voor ons o Hemelvrouwe,
Bid voor ons, uw zondig kroost,
Opdat Jezus heilvictorie
Ons ook zij tot vreugd en troost.

I. Het uur der zegepraal heeft voor Jezus geslagen. Zooveel moeiten, opofferingen en gebeden kunnen niet onbeloond blijven. De Hemel ziet verlangend naar Hem uit. Jezus beklimt den Olijfberg. die nog kortelings getuige Zijner smarten was en nu de schouwplaats Zijner zegepraal zal zijn. De Apostelen vergezellen Hem en ontvangen van Hem de belofte van den Geest der vertroosting. Maria is daar; haar hart is verdeeld tusschen de droefheid, welke de gedachte aan eene nieuwe scheiding haar veroorzaakt. Doch het Heilig Hart van den goeden Meester, die Zijne heerlijkheid niet heeft willen binnen-gaan, zonder nog eenmaal Zijne leerlingen en apostelen rondom zich vereenigd te hebben; dat Hart, zeg ik, kan niet nagelaten hebben Maria te troosten, een teeder afscheid van haar genomen, en haar woorden te hebben doen hooren, welke het oor eens menschen nooit gehoord heeft, maar welke de liefde

eens zoons aan de liefde eener moeder heeft weten te doen hooren. »Vereenig u met mij, o Maria, schijnt Jezus haar te zeggen: ik ga de verdiensten van mijn lijden en dood, mijn lichaam en mijne wonden en, vooral, dit Hart, dat gij mij met zooveel liefde geschonken hebt, naar den Hemel overbrengen en aan mijn hemelschen Vader aanbieden. Door dit goddelijk Hart in den schoot mijns Vaders te dragen, ontruk ik het niet aan uw hart. Na in den tijd vereenigd te zijn geweest, moeten zij het ook in de eeuwigheid zijn; nadat zij in het lijden vereenigd zijn geweest, moeten zij het ook zijn in de belooning. Niets zal hen ooit kunnen scheiden, en eindelijk zal het uur der volkomen vereeniging voor u aanbreken. Vaarwel mijne moeder, mijne goede moeder, h oort gij die hemelsche gezangen niet? Ziet gij dien stoet van engelen niet, die mij tē gemoet komt? De patriarchen, de profeten, de maagden en de heiligen zullen mijn hofstoet uitmaken. Gij, mijne Moeder, zult over de opkomende Kerk gaan waken. Ik laat den menschen mijne gaven, ik laat hun mijn Hart, maar ik stel het in uwe handen; gij zult het kanaal zijn, waar langs mijne barmhartigheid tot hen komt. Ik zal nooit iets weigeren, als gij het mij verzoekt. Gij kunt, door nog op de aarde te blijven, de menschen in hunne

tall
doc
op
zijn
en
een
wel
Chr
vin
I
hur
naa
ker
wa
oog
dar
bij
vre
mo
kon
dee
toe
in
alle
All
lich
inv
de
zij
nog

tallooze moeilijkheden ondersteunen en zult door uwe vurige gebeden een heilig geweld op mijn Hart, waarvan gij de Koningin zult zijn, uitoefenen." Jezus zegent Zijne Moeder en Zijne leerlingen. Hij klimt op ten Hemel, eene wolk onttrekt Hem aan aller oogen; en weldra zullen de Apostelen beseflen, dat zij Christus hier op aarde nergens beter kunnen vinden dan in het hart van Maria.

II. Als de Apostelen met verwondering hun goeden Meester nastaarden, terwijl Hij naar den Hemel opklom; als zij hunne blikken niet losrukken konden van de plaats, waar eene geheimzinnige wolk Hem aan hun oogen onttrok, — hoedanig moet de indruk dan niet geweest zijn, die het hart van Maria bij dat alles ondervond? Opgetogen van vreugde over de verheerlijking van Jezus, moest zij Hem met haar hart in Zijn eeuwig koninkrijk volgen; zij moest in de blijdschap deelen, welke de hemelsche Vader gevoelde, toen Hij Zijn welbeminden Zoon ontving, en in de liefde van dezen Zoon, toen Hij voor alle eeuwigheid aan de rechterhand van den Allerhoogste zelven plaats nam. Alleen het licht eener ernstige overweging kan ons het inwendige van Maria's hart doen zien en ons de verheven onderwerping toonen, waarmede zij aanneemt om voor het welzijn der Kerk nog verscheidene jaren in dit ballingsoord te

verblijven. Ja, aan dit offer zijn pijnlijke doornen verbonden, maar het wordt ook de bron van tallooze verdiensten, waarvan de H. Maagd zich zal bedienen om de macht, die zij reeds door hare deugden op het Hart van Jezus verkregen heeft, meer en meer te vermeerderen.

III. Jezus is in den Hemel; Maria is Hem met haar hart gevolgd. Volgen wij dit voorbeeld, dat aan ons christelijk geloof ter navolging wordt voorgesteld. »Dat de aarde ons niet langer terughoude; verbreken wij de ketenen, die ons er aan hechten, en genieten wij nu reeds door eene stoute vlucht bij voorbaat de gelukkige vrijheid, waarnaar onze zielen verzuchten. Wat is er voor ons op de aarde, daar onze Opperpriester ons den Hemel opent? Onze voorspreker, onze middelaar, ons opperhoofd is in den Hemel; onze vreugde, onze liefde en hoop, ons erfdeel en onze woonplaats zijn in den Hemel; onze kroon en de plaats onzer rust zijn in den Hemel.” Het Heilig Hart van onzen Koning is ons naar het hemelsch Jerusalem voorafgegaan; dat ons hart Hem volge, en dat niemand anders ons daarheen geleide dan *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart*.

Zinnebeeldige Voorstelling.

HET KLEED VAN SAMUEL.

Samuel, het kind van zegening, was van zijne teederste jeugd God toegeheiligd geworden. Zijne moeder, getrouw aan hare belofte, bracht hem naar Silo in den tempel en stelde hem aan den hooge priester Heli voor. Ik heb dit kind, zeide zij, den dienst des Heeren gewijd, opdat hij, zoolang hij leeft, Hem toebehoore. Het offer werd aangenomen en de scheiding had plaats. Met een linnen kleed omgeven, deed Samuel als leviet dienst bij de altaren van zijn God.

Met het kleed der menschheid, dat Hij van Zijne Moeder ontvangen had, bekleed, is Jezus den Hemel binnengegaan, in het nieuwe tabernakel, om er God uit naam van alle schepselen de offerande van lof, die nooit moet eindigen, aan te bieden. Alles wat Hij als mensch bezit. Zijn lichaam en bloed, Zijn Hart en de verdiensten van Zijn lijden, heeft Hij van Maria; en God, die zoozeer Zijn Zoon bemint, welke Hem nu uit liefde aanbidt, ziet met welgevallen neder op de Maagd, door welke deze Zoon het kleed van Zijn eeuwig priesterschap heeft verkregen. Dit kleed vervaardigt zij door de zielen, die zij redt, door de gebeden, die zij hemelwaarts

zendt, door de verdiensten, die zij niet op-
houdt dagelijks te vergaderen. Wanneer
dan het uur gekomen is, om tot den tempel
van het ware Jerusalem op te klimmen, zal
zij dat nieuwe kleed haren goddelijken Zoon
aanbieden; uit dit kleed zal eene onuitput-
bare bron van vreugde voor haar ontspringen,
en het zal haar een nog uitgebreider gebied
over het Heilig Hart van Jezus geven, waar-
van zij voor altijd de *Koningin* zal zijn.

ge
kon
tro
hoo
win
Dri
de
nee
lie
zal
het
twi
ber
een
kle
zoo
H.
daa
den

ACHT EN TWINTIGSTE OVERWEGING

DE GEEST VAN HET HART VAN JEZUS.

Smeeke het minlijk Hart van Jezus,
De onwaardeerbare weldaad af,
Dat wij eenmaal ook verheerlijkt
Mogen opstaan uit het graf.

I. In de diepste afzondering en in het gebed verzonken, wachten de Apostelen de komst af van den Heiligen Geest, den Ver- trooster. Eensklaps doet zich een geluid hooren, gelijk aan een hevigen opkomenden wind. De derde persoon van de Heilige Drievuldigheid daalt op Zijne beurt onder de gedaante van vurige tongen op de aarde neder. Op welk hoofd zal de Geest der liefde zich het eerst plaatsen? Welk hart zal Hij het eerst ontvlammen? Zonder twijfel het verhevenste en uitgebreidste; zonder twijfel het onbevlekt hart van Maria.

Gelijk een stroom, die van den top eens bergs nederstort, door zijn eigen val dadelijk een diepen kolk delft, waaruit hij zich in kleine beken over de vlakte verspreidt, even zoo vereenigen zich de genaden van den H. Geest in het hart van Maria, om zich van daar in de harten der Apostelen te versprei- den: *Dispertitæ linguæ*. Dit is eene oplet-

tendheid van het Heilig Hart van Jezus voor haar, die deszelfs Koningin is. Hij stort in de ziel der in ballingschap zijnde Maagd al de gaven van Zijnen Geest, aan wien Hij als een bijzonderen last heeft opgedragen, vóór alles de vertrooster te zijn van haar, die aan den voet des kruizes een God vertroost heeft. De Geest van het Heilig Hart werd toen aan Maria geschonken. In de stilte eener ernstige overweging zullen wij deze gedachte begripen... De Apostelen, die gedurende de drie jaren van het openbaar leven des Verlossers de verhevenheid van het Evangelie niet begrepen hadden, verkregen op den Pinksterdag den geest der nieuwe wet. Maria, die tot toen den goeden Meester de duidelijke bewijzen der zuiverste liefde gegeven had, ontving bij deze gelegenheid den geest dezer goddelijke liefde zelve. Zij werd dus nog volmaakter, nog meer met liefde vervuld dan zij het reeds was; de Heilige Geest, haar goddelijke Bruidegom, wil haar met schatten overladen en haar meer en meer waardig maken de *Koningin van het Hart van Jezus* te zijn.

II. Maria, vervuld van den Heiligen Geest, opent de oogen harer ziel voor dit van boven gedaald licht, en de gezichteinder breidt zich voor haar uit. De geheimzinnige nevel, waarin het leven van Jezus gehuld was, verdwijnt

geheel en al; zij begrijpt de vernedering van het menschengeworden Woord, Zijn openbaar leven, Zijn kruisdood en Zijn vertrek naar den Hemel nog beter, en al deze openbaringen van den Geest Gods vermeerderen hare liefde voor het Heilig Hart van Jezus. Bovendien is de Heilige Geest het vuur der eeuwige liefde. Hij deelt aan Zijne bruid den heiligen liefdegloed mede; hij geeft deze onbevleete Maagd de grootmoedigste voornemens in: Hij is de kracht van den Allerhoogste; Hij geeft aan Maria de volharding der martelaren, om de bitterheid der ballingschap zonder klacht te verduren; Hij werkt op Maria om een wonder der genade van haar te maken, welks roem de aarde en de Hemel zullen bezingen, waarover de menschen en de Engelen zullen verbaasd staan. En van al deze volmaakheden, die in onze Moeder grooter en talrijker worden, bedient Maria zich, om meer en meer waardig te worden, om als eene beminnenswaardige Koningin over het Heilig Hart van Jezus te regeeren.

III. Den Heiligen Geest ontvangen en met Zijne genade medewerken, ziedaar waarin het geheim harer heiligheid bestaat. Maria zal door hare macht op den Geest der liefde onze middelares bij Hem zijn; door haar inwendig leven, zal zij ons schoonste voor-

beeld blijven, en wij kunnen dan onder hare moederlijke leiding ware dienaars van het Heilig Hart van Jezus worden. »Dat de ziel van Maria, zeide de H. Ambrosius, in ieder van ons zij om den Heer te verheerlijken! Dat de geest van Maria in ieder van ons zij om ons in God te verheugen!» En de H. Franciscus de Sales riep uit: »Ik heb vast besloten geen ander hart te willen hebben, dan dat zij, die zoete Moeder der harten, die Moeder der heilige liefde,” die beminnende *Koningin van het Heilig Hart van Jezus*, mij geven zal.

Zinnebeeldige Voorstelling.

DE BERG KARMEL.

Door eene driejarige droogte in de uiterste ellende gedompeld, zag het rijk van Israël eindelijk den dag der ontferming aanbreken. Elias, op den berg Karmel gestegen, bad daar voor het aanschijn Gods, opdat de wateren op de aarde mochten nederdalen. »Ga en zie naar den kant der zee, zeide hij tot zijnen dienaar. Er is niets, antwoordde deze. Keer tot zevenmaal terug,” hernam de profeet. En den zevenden keer steeg er eene kleine wolk uit de zee op, breidde zich uit, bedekte den hemel en deed een overvloedigen regen op de aarde nedervallen.

Sedert eeuwen heerschte eene verschrikkelijke onvruchtbaarheid op de aarde, toen het uur der erbarming zou slaan. De ware Elias, Jezus, op het hoogste der hemelen geklommen, op de toppen van den nieuwen berg Karmel, op den troon Zijner heerlijkheid, richtte tot God, Zijnen Vader. het verzoek om de wereld met de overvloedigste genade te overstroomen. Blijft in de eetzaal, heeft Hij tot Zijne Apostelen gezegd, om er de komst van den Heiligen Geest, den Vertrooter. af te wachten. Niet van de oevers der zee was het, dat de wolk der genade kwam, maar uit het hart van Maria, den waren oceaan van de wet der liefde. Op haar was het, dat de Heilige Geest het eerst met de volheid Zijner genade nederdaalde, om zich vervolgens over de Apostelen en al de andere uitverkoren te verspreiden.

NEGEN EN TWINTIGSTE OVERWEGING

HET HART IN BALLINGSCHAP.

U hoop der hopeloozen,
U, Sittards lieve Vrouw
U zweren wij voor eeuwig
Vercering, liefde, trouw.

I. Niets kan de herinnering aan Zijne leerlingen, die Hij met de moeilijke taak om tegen de vijanden der zaligheid te worstelen op aarde achtergelaten heeft, uit het Hart van Jezus verbannen; niets zelfs kon de ongeloovigen en de goddeloozen, die het op den ondergang der Kerk zullen toeleggen, aan Zijne liefde onttrekken. Het Hart van onzen goddelijken Meester omvat ons allen met Zijne oneindige liefde. Zal Maria van al de schepselen het eenigste zijn, waaraan het Hart van Jezus niet denkt? Neen: toen de Verlosser van Zijne heerlijkheid bezit nam, heeft Hij tot den Allerhoogste van Zijne Moeder gesproken; Hij heeft de ontvangen weldaden verhaald; Hij heeft haar aan de Engelen en Heiligen als hunne Koningin voorgesteld; Hij heeft de stralen Zijner schoonheid, de schatten zijner genade, de ontboezemingen Zijner liefde tot haar doen komen; Hij zelf een waakzaam oog op haar gehouden;

Hij zelf verzucht naar hare komst in het hemelsch Jerusalem. Vurig verlangt Hij aan Zijn Hart te drukken haar, die Hem in de woestijn van Egypte aan haar hart gedragen heeft, en met Zijne onuitsprekelijke weldaden haar te overladen, die Hem tranen van moederlijke bezordheid toewijdde. Hij zendt Zijne Engelen als de uitvoerders van Zijn wil tot haar, Hij doet de gedachte van Zijn Hart, waarover zij als Koningin regeert, tot haar komen.

II. En Maria, alles wat zij ziet, alles wat zij hoort, alles wat tot haar levensonderhoud dient, alles treft haar hart en brengt de zoete herinnering aan haren Zoon in haar geheugen terug. Zij bewandelt een grond, dien de voeten haars Zoons gedrukt hebben. Zij doortrekt vlekken, waar de woorden van den goddelijken Meester nog weerklinken. Zij ziet de leerlingen talrijker worden, de Kerk in uitgebreidheid toenemen, het H. Sacrament des Altaars het brood der geloovigen worden. En eene inwendige stem zegt haar: »Dit is het werk van het Hart van Jezus! Zijne liefde is het, die deze wonderen van zegening en liefde heeft uitgevonden.» Maar wat haar, door een voorsmaak der vreugde van het hemelsch vaderland, vooral van verlangen doet kwijnen, is, wanneer zij alleen in de schaduw van het heiligdom voor haren onder

den schijn van brood verborgen Zoon ligt nedergeknield; wanneer zij Dengene, dien zij onomsluierd in den glans van het eeuwig licht verlangt te zien, uit de hand van den getrouwen leerling opnieuw in haar hart ontvangt. Hoe spoedig vervliegen de uren! Welke zoete samenspraken! Welke gebeden! Welke wederzijdsche betuigingen van liefde! Wie zal dezer Moeder het voorrecht schenken den sluier op te lichten, die het gelaat haars Zoons verbergt? Wie zal haar de vleugelen der duif geven om naar het hemelsch vaderland te vliegen en op den troon des Hemels Dengene weer te zien, dien zij aan het kruis genageld heeft aanschouwd en wiens smartelijk zuchten zij heeft gehoord. Wanneer zal het uur mijner verlossing slaan? Wanneer wordt mijne ballingschap in dit tranendal verlengd?

III. De H. Paulus vermaant ons om onze gedachten en werken voor den Hemel te doen strekken: *Nostra conversatio in caelis est...* Voor den Hemel heeft God ons geschapen; naar dit eeuwig vaderland roept Hij ons; daar zal de gloriekroon ons gegeven worden. Mijn hart verzucht naar hooger sfeeren: *Sursum corda!* Het wil zich slechts met liefde voeden, en wat het beminnen wil, is een goddelijk Hart, is een hart, dat boven alle harten waard is bemind te worden — het is het *Heilig Hart van Jezus*. Om dit

doe
bes
bri
zal
slee
en
ting
te z
A
ik,
ster
mijn
vest
zijn
het

»
prof
Zon
heid
vang
den
woon
hebl
Israe

doel te bereiken, zoek ik om mij heen eene beschermende hand, die mijne ketenen verbrijzele, en ik vind slechts Maria. Zij alleen zal mij het geheim leeren om in deze wereld slechts eene plaats van ballingschap te zien en al mijne gedachten, werken en verzuchtingen van liefde naar het hemelsch Jerusalem te zenden.

Als dan het uur van vertrek slaat, dan zal ik, den Hemel zegenende, zonder spijt dit sterfelijk leven verlaten, om in het Hart van mijnen oppersten Koning mijn verblijf te vestigen. En dit geluk zal ik verschuldigd zijn aan Maria, aan *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart*.

Zinnebeeldige Voorstelling.

DE WELDADIGE GEVANGENE.

»Gave God, dat mijn meester naar den profeet, die in Samarië is, gegaan ware! Zonder twijfel zou hij van zijne melaatschheid genezen zijn.» Aldus sprak een gevangene van den koning van Syrië tot Naman, den aanvoerder der legerbenden. Door deze woorden getroffen, spoedt de opperbevelhebber zich naar Eliseus, den profeet van Israel, om van hem zijne genezing te vragen.

Op bevel van den profeet gaat hij zich zevenmaal in de wateren van den Jordaan wasschen, en eene volkomen genezing is het loon zijner gehoorzaamheid.

Maria, voor wie deze wereld eene ballingschap en gevangenis is, zal hare dagen geenszins verspillen met nuttelooze jammerklachten en ijdele verzuchtingen. Zij zal de smart der scheiding, die zij ondervindt, tot verheerlijking van haren God doen dienen, hare gebeden zullen als geheimzinnige stemmen tot de zondige zielen gaan zeggen, dat zij zich tot den Heer bekeeren, zich in het water der boetvaardigheid afwasschen, als oprechte christenen te leven en zich aan de Kerk van Jezus overgeven, teneinde eenmaal in het hemelsch koninkrijk opgenomen te worden. Maria zal in hare ballingschap door de macht, welke zij op het *Heilig Hart van Jezus* heeft, zielen veroveren en ze haren goddelijken Zoon als een geschenk der liefde aanbieden.

I
ver
ver
»W
De
koe
lukk
de v
ziel
dron
ken,
Zoon
liefd
in g
luist
te o
gemo
gena
teren
niet,

DERTIGSTE OVERWEGING

HET VERTREK NAAR HET VADERLAND.

O Moeder, als mijn brekend oog,
Zich voor het daglicht sluit,
O roep dan eens nog : »Kom tot mij,"
En voer mijn ziel naar 't feestgetij
Als Jezus lieve Bruid !

I. De koninklijke profeet riep in eene vervoering van blijdschap uit : »Ik heb mij verheugd in hetgeen mij gezegd is geworden : »Wij zullen ingaan in het huis des Heeren." De wensch, dien hij geheel zijn leven gekoesterd heeft, wordt vervuld; hij was gelukkig. Wat Maria betreft, niets is in staat de vreugde uit te drukken, waarmede hare ziel op het oogenblik van haar vertrek doordrongen werd... Eindelijk gaat zij vertrekken, zij gaat zich werpen in de armen haars Zoons, die haar op den toon der teederste liefde tot zich roept. Deze Zoon heeft alles in gereedheid gebracht, om haar met den luister, der Koningin des Hemels waardig, te ontvangen. Dat al de Engelen haar te gemoet gaan, terwijl zij haar als vol van genade groeten, hare zegepraal bij een schitterenden dageraad vergelijken : dit is het niet, wat het hart onzer Moeder van vreugde

doet trillen. Dat de aartsvaders in vereeniging met de profeten alle lofliederen der oude wet ter eere dezer Maagd herhalen, Maria hoort andere woorden, antwoordt op eene zoeter stem: het *Heilig Hart* van den goddelijken Meester noodigt haar op minnelijke wijze uit, om Zijn geluk met Hem te komen deelen, noemt hare komst eene sedert lang gewachte. Maria steeds gehoorzaam aan hetgeen God haar zegt, maakt zich van de aarde los, gelijk de geur van den wierook; de dood is voor haar niet de schuld der zonde, maar de vlucht eener in de gevangenis smachtende ziel naar het voorwerp harer vurige begeerte en het oord harer vrijheid. Hier is het niet de natuur, die eene scheiding bewerkt; maar de liefde, die vereenigt, wat lang gescheiden geweest is. Maria vliegt uit de ballingschap naar het vaderland, met eene snelheid, welke die van een pijl of van eene vlam overtreft. Zij dringt door de Hemelen heen en neemt de plaats in, die voor haar bestemd is. Maar waar, o Koningin des Hemels, zal uw troon zijn. »Moest gij niet, roept Bossuet uit, alle koren der engelen voorbijstreven, om tot uwen Verlosser te snellen! Daar, na alle rangen der gelukzaligen ver beneden u gelaten te hebben, zult gij bij Uwen Zoon plaats nemen, om voor immer zijne uitgelezenste gunsten

te
Zij
gij
sta
ee
ein
Zij
lui
ste

han
ma
ver
hee
gen
ver
der
Ik
vou
ver
naa
len
mij
mij
Hij
wo
ben
ken
ver
zal

te genieten. Wie zou nu eene macht op Zijn Hart hebben, grooter dan de Uwe. daar gij in zulk eene nauwe betrekking hiertoe staat. namelijk, de kinderlijke liefde, vereenigd met de moederlijke. Jezus zal nu eindelijk de vertroosting smaken, de deugden Zijner Moeder te kronen en haar met meer luister tot *Koningin van Zijn Hart* aan te stellen.

II. Welk eene vreugde smaakt Maria bij hare komst in het Rijk haars Zoons! Nu mag zij in waarheid uitroepen: Mijn geest verheugt zich in den God, die mij verlost heeft. Hij, die machtig is, heeft groote dingen aan mij gedaan! Hij heeft de nederigen verheven, en zich gewaardigd, om in dit uur den ootmoed Zijner dienstmaagd te kronen. Ik heb den welbeminde van mijn hart gevonden; ik zal hem vasthouden en niet meer verlaten; mijn hart zal in alle eeuwigheid naast Zijn Hart kloppen; Zijne vreugden zullen de mijne zijn, Zijne verlangens zullen mijne genoegens uitmaken; Zijn paleis zal mijne woning, Zijne zegepraal de mijne zijn; Hij zal tot mij spreken en ik zal Hem antwoorden; Hij zal mij beminnen en ik zal Hem beminnen, en onze liefde zal paal noch perk kennen. Mijn gebed zal alles op Zijn Hart vermogen, en de vermeerdering Zijner eer zal meer dan ooit het eenig voorwerp mijner

wenschen zijn. Ik heb Hem in doeken gewonden en in eene kribbe gelegd: Hij omgeeft mij met Zijn luister en plaatst mij naast Zijnen troon; ik heb Hem ter aanbidding voorgesteld aan eenige herders van Bethleëm en aan eenige koningen uit het Oosten: Hij biedt mij nu aan de vereering van alle uitverkorenen aan en roept alle geslachten aan den voet mijner altaren bijeen; ik heb toegestemd, om de geringste Zijner dienstmaagden te zijn: Hij wil, dat ik eene geëerde Moeder voor Hem zij, eene Moeder, wier verlangens Hij met liefde zal verhooren.”

III. Ook ons uur zal komen; de Hemel zal zich voor ons openen. Welke gevoelens zullen bij onze komst in het rijk van onzen God ons hart bezielen! Aan wie zullen wij ons aansluiten, tenzij aan het hart onzer Moeder, aan dat hart, dat onze zaligheid verlangd heeft, die niet moede geworden is ons te wachten en wier laatste gunst zal zijn, ons met hare gaven versierd, voor den troon der barmhartigheid te geleiden, ons aan het *Heilig Hart van Jezus* voor te stellen! Denken wij aan dien gelukkigen dag. Denken wij daaraan, om ons tot de deugd op te wekken. Met de kroon, die ons wacht in het verschiep, zullen wij krachtiger in den strijd, heldhaftiger in het lijden, meer vol-

hardend in het goede zijn. Doch vergeten wij nimmer, dat Maria de deur des Hemels is.

Zinnebeeldige Voorstelling.

JUDITH.

Toen Judith hare zending volbracht en Holophernes geveld had, verscheen zij voor de poorten van Bethulië en riep van verre den wachters, die op de muren stonden, toe: »Opent de poorten; want God is met ons!» De oudsten der stad, van de geringsten tot de voornaamsten, snelden haar te gemoet. De heldin gaat op eene verheven plaats staan, en rondom haar heerscht de diepste stilte: »Looft den Heer, roept zij uit, die onze hoop niet te leur gesteld heeft; Hij heeft door mij, Zijne dienstmaagd, het werk Zijner barmhartigheid, volbracht.» Toen hoorde men het geheele volk cenparig roepen: »Gij zijt de roem van Jerusalem, de vreugde van Israël, de eer van ons volk!»

Een flauw afbeeldsel van de ontvangst van Maria aan de poorten van het hemelsch Jerusalem, als overwinnares van de zonde en den duivel, als tempel der Godheid, ver-wittigt zij de vorsten van het hemelsch Hof van hare komst. De gansche Hemel stelt zich in beweging; alle gelukzaligen stijgen

van hunne tronen, om haar, die hen allen overtreft, te begroeten; zij scharen zich rondom haar, en hunne stemmen bij die van Jezus voegende, zingen zij haar dit zegelied toe: »Gij zijt de roem van Jerusalem, dat nimmer zulk een volmaakt schepsel als gij zijt, bezeten heeft; de vreugde van Israël, aan welks geluk het voorrecht van U te bezitten ontbrak; de eer des Hemels, wijl gij die van het Hart van Jezus zijt, zooals gij Zijn roem en Zijne vreugde uitmaakt.

I
tigh
hare
Doc
maa
heid
scha
kore
dien
lofza
met
kon
zal s
en
Hem
Heil
zorg
hun
ten,
hen
zoo

EEN EN DERTIGSTE OVERWEGING

DE HEMEL.

U hoop der hopeloozen
U geef ik eerbetoon,
Als de uitverkoren Moeder
Van Jezus, God den Zoon.

I. Maria, bekleed met de zon der gerechtigheid, doet voor alle oogen den luister harer onuitsprekelijke heerlijkheid schitteren. Doch de stralen van haar hart zijn duizendmaal doordringender dan die harer schoonheid. Zij weet, dat haar goddelijk moederschap haar het recht geeft, om alle uitverkorenen hare kinderen, alle Engelen hare dienaren te noemen; zij vereenigt hunne lofzangen met de hare, hunne feestliederen met haar feestlied, om het den Koning der koningen aan te bieden. Naar dat doel alleen zal steeds het streven harer ziel gericht zijn; en hoewel God haar het koningschap des Hemels geeft, en wil, dat zij de Koningin der Heiligen zij en voor allen de teederste bezorgdheid doe blijken, zal zij toch in elk hunner Jezus-Christus zien, en in hunne harten, dat van haar goddelijken Zoon. Zij zal hen beminnen, zooals Jezus hen bemint, en zoo als zij Jezus bemint. Ja, in den Hemel

kan ieder Heilige met meer recht dan hier beneden uitroepen: »Ik leef; doch neen, ik ben het niet die leeft, maar het is mijn Verlosser, die in mij leeft; Hij is het, die in mij zegepraalt, zijnen Vader eer geeft en met verdiensten gekroond is...” Maria vindt dan de begeerte van haar moederlijk hart in het hemelsch vaderland verwezenlijkt: zij vindt het Hart van Jezus in alle harten overgeplant. Zij kan uitroepen: »Ik bemin de Engelen, ik bemin de Patriarchen, ik bemin de Heiligen; doch neen, zij zijn het niet, die ik bemin, maar het *Hart van Jezus*, dat in hen is. Immer meer in het Heilig Hart doordringen, het beminnen en aanbidden is de Hemel van Maria.

II. Jezus gaat gedurende eene geheele eeuwigheid de bewijzen van liefde, die Hij hier beneden van Maria ontvangen heeft, honderdvoudig aan haar vergelden. Hij zal haar vreugden verschaffen, die nog veel grooter zullen zijn dan de smarten, waarvan zij hier beneden het schuldeloos offer was; het komt Hem toe, haar naar evenredigheid der diepe vernederingen, die zij geleden heeft, te verheffen, en haar met de onmetelijke schatten der Godheid te verrijken. Indien nooit 's menschen oog gezien, noch oor gehoord, noch ooit in een hart is opgekomen wat God dengenen, die Hem beminnen, be-

rei
ber
gaa
alle
nel
Zoe
een
ooi
des
tot
mij
uw
mij
heb
mer
zal
deli
heb
ged
rijk
doe
I
tevr
de
stel
haa
bes
ste
Mer
Moe

reid heeft, zal ook geene menschelijke tong beproeven om dien alle begrip te boven gaanden luister te beschrijven, die Maria in alle eeuwigheid omstralen zal. Deze beminnelijke Moeder, aan de rechterhand haars Zoons gezeten, heeft wederom bezit van haar eenigst goed genomen, zonder vrees van het ooit te zullen verliezen. Zij hoort den Koning des Hemels met eene onuitsprekelijke liefde tot haar zeggen: »Gij, o mijne Moeder, hebt mijn Hart veroverd door de bekoorlijkheid uwer deugden, ik verover nu het uwe door mijne alvermogende aantrekkelijkheid; *gij* hebt mij gedurende de jaren, die ik onder de menschen hebt doorgebracht, wel gedaan, ik zal het U in eeuwigheid doen en U onophoudelijk met nieuwe gunsten overladen; *gij* hebt de smarten en den hoon van mijn lijden gedeeld, op mijne beurt wil ik u in mijne rijkdommen, mijne macht en heerlijkheid doen deelen.

III. Het Hart van Jezus stelt zich niet tevreden met zijne Moeder te eeren, haar aan de liefde en vereering des Hemels voor te stellen; Hij wil ook nog, dat de geheele aarde haar zegene en haar als de zekerste hoop beschouwe. Het is hulde aan den Allerhoogste bewijzen, als men Maria hulde bewijst. Men spreekt van Jezus, als men van zijne Moeder spreekt. Een God is ons voorgestaan

in de liefde, welke wij der Koningin des Hemels moeten toedragen. Hij heeft een bijzonder gebod gemaakt, toen Hij van de hoogte van het kruis, ons Zijne Moeder toonende, zeide: »Ziedaar uwe Moeder.” Nemen wij dan met vol vertrouwen onze toevlucht tot Maria. Roepen wij haar aan bij het maken onzer plannen, in onze moeilijkheden, onzen arbeid onze bekoringen. Dat haar naam dikwijls op onze lippen zij; dat wij hare deugden voortdurend voor oogen hebben en ons leven daarnaar regelen; dat onze ziel het zich als een geluk rekene openlijk te toonen, een kind van Maria te zijn, en als Koningin van ons nietig hart haar aan te stellen, die door de macht der liefde over het *Heilig Hart van Jezus* regeert.

Zinnebeeldige Voorstelling.

De Kerk stelt ons het Heilig Hart van Jezus en het onbevlekt hart van Maria voor als vereenigd in eene zelfde liefde en in eene gelijktijdige vereering. Deze twee Harten hebben elkander op aarde ontmoet, om zich van elkander meester te maken, en zij ontmoeten elkander nog op onze altaren, om de schatting van ons geloof en onze vereering te ontvangen.

Het hart van Maria is geschapen geworden om dat van Jezus te ontvangen, en het Hart van Jezus, wiens doel het is de wereld te heiligen, heeft zijnen hemelschen Vader het vlekkeloos hart Zijner welbeminde Moeder als eersteling aangeboden.

Boven het Hart van Jezus prijkt een kruis en het is met eene doornen kroon omgeven, Hij komt inderdaad om te lijden; de vernedering zal zijn loon zijn. In vele zielen zal Zijne slachtoffering slechts doornstruiken voortbrengen, maar van deze doornstruiken vlecht Hij zich eene kroon, om ons op den dag der vergelding toe te roepen: »Kon ik u nog meer beminnen? Ik heb mij eene kroon gevlochten van uwe ondankbaarheden; mijne liefde heeft uwe beleedigingen in offeranden veranderd, uwe slagen, in een middel van boeting en kwijschelding.»

Het hart van Maria is met eene kroon van rozen omgeven: het zijn de bloemen, welke uit de doornen van Jezus zijn voortgekomen; het zijn de bloemen, die bestemd zijn, om dien Koning van smarten en liefde te vertroosten. Het Hart van Jezus heeft zich in droefheid gehuld, om ons met deugden te bekleeden; en in Zijne Moeder openbaart zich de eerste vrucht van Zijne opoffering.

Het hart van Maria is, volgens de voorzegging van den H. Simeon, doorboord, en

dit zwaard is niets anders dan de liefde tot Jezus; een zwaard dat eene diepe wonde heeft toegebracht en voor immer daarin blijft.

Datgene wat deze harten tot elkander brengt en waarin zij op elkander gelijken, is de liefde; beide schieten vurige vlammen naar den Hemel uit, die zich vereenigende, een brandoffer van een aangenamen geur verteren.

I
dur
eeu
ster
Moo
sch
onb
bee
in o
zitt
sma
tite
het
met
hee
wij
met
Hei
hee
von
her

TWEE EN DERTIGSTE OVERWEGING

ONZE LIEVE VROUW VAN HET HEILIG HART.

Eere zij den drie Personen

Vader, Zoon en Heilig Geest !

Eer de Vrouw van 't Heilig Harte

Na de Godheid 't allermeeft

I. Het Hart van Jezus openbaart voortdurend de voorrechten van Maria. Elke eeuw laat deze beminnende God eene nieuwe ster te voorschijn komen, om de kroon Zijner Moeder te versieren. Het goddelijk Moederfchap, de voortdurende Maagdelijkheid, de onbevleete Ontvangenis zijn beurtelings het beeld, dat wij van de koningin des Hemels in onze harten dragen, luister komen bijzitten en de vreugde vermeerderen, die wij fmaakten in haar te beminnen. Een nieuwe titel is aan de aarde geopenbaard geworden : het Hart van Jezus, dat over de geheele aarde met eene vurige godsvrucht vereerd wordt, heeft onze blikken naar Maria gewend, en wij hebben deze beminnenswaardige Maagd met geestdrift als *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart* begroet. Deze hemelsche naam heeft weerklink in de chiftelijke harten gevonden; men heeft hem met voorliefe hooren herhalen... Een nieuwe gezichteinder opent

zich voor de godvruchtige ziel, wanneer zij aan *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart* denkt. Doch laten wij hier het woord aan een uitstekend Fransch Bisschop: »Het is, zegt deze vereerenswaardige kerkvoogd, een heilig en troostrijk denkbeeld om Maria onder den titel van *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart* te vereeren en aan te roepen. Door het aannemen der menschelijke natuur heeft het goddelijk Woord zich al de zelfstandig heden, waaruit deze bestaat, toegeëigend; in den staat van volmaaktheid, tot welke de vereeniging der goddelijke natuur met de menschelijke natuur ze verhief, heeft Hij zich in alles aan Zijne broeders gelijk moeten maken: *debut per omnia fratribus similari*.

»Christus bezit in den hoogsten graad het gevoel van kinderlijke liefde, een der edelste gevoelens van het menschelijk hart; en wel verre van zich na Zijne Verrijzenis en glorie-rijke Hemelvaart daarvan te ontdoen, zou Hij dit gevoel in den staat Zijner gelukzalige gedaanteverwisseling, in welke Hij aan de rechterhand Zijns Vaders gezeten is, indien het geoorloofd was het te zeggen, nog meer uitgebreidheid geven, versterkt en tot deszelfs hoogste kracht opgevoerd hebben. Hieruit is het gemakkelijk op te maken, dat de verheven Maagd Maria een koninklijk gezag over *Zijn goddelijk Hart* bezit, dat zij er in werke-

lijk
doc
sm
sup
doc
Jez
den
ben
geli
Mid
Lat
en
He
I
wer
Har
bez
ver
put
we
noe
lijk
zich
mij
han
nie
Lie
wo
is

lijkheid *koningin* van is; daarom wordt zij door een harer godvruchtigste dienaren eene smeevende almacht genoemd: *omnipotens supplex*. Men heeft dus zekerheid, dat men door het Hart van Maria tot het Hart van Jezus komt, en het is een zoete troost voor den armen mensch, dat hij als zijne liefheb- bende Moeder Haar kan aanroepen, die, gelijk de hemelsche Vader, tot onzen grooten Middelaar kan zeggen: »Gij zijt mijn Zoon!» Laten wij daarom dikwijls met vertrouwen en liefde zeggen: *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart*, bid voor ons.

II. Maria kan dus, zich tot haren Zoon wendende, zeggen: »Mijn Zoon, geef mij uw Hart... *Præbe, Fili, Cor tuum mihi*... Ik bezit het reeds als Uwe Moeder, maar ik verlang het, om er tallooze genaden uit te putten, en die aan de menschen uit te deelen, welke ik het recht heb mijne kinderen te noemen. *Geef mij Uw hart*; stel mij open- lijk tot *Koningin* daarover aan, opdat men zich tot mij wende, om het te beminnen, dat mijne nieuwe zending in de wereld zij, alle harten met Uw Hart te vereenigen, mijn nieuwe roem, door de christenheid als *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart* begroet te worden... Uw Hart behoort mij toe... het is uit mijn zuiverst bloed gevormd; ik heb

het de meeste liefde betoond; ik ben standvastig daarmede vereenigd gebleven; ik heb het, toen het in droefheid was, niet verlaten; ik heb het in deszelfs deugden nagevolgd; dat het mij nu gegeven worde, om het in alle zielen te doen heerschen!... Mijn Zoon, *geef mij Uw Hart*; het zal mijn werktuig ter overwinning zijn; het licht, waarmede ik de wereld zal verlichten; het vuur, waarmede ik alle harten zal doen ontbranden, het middel, waardoor ik U zal verheerlijken en U mijne dankbaarheid betuigen voor de goederen, waarmede Gij uwe dienstmaagd overladen hebt, door haar Moeder van een God te maken."

III. Indien Maria aldus haren goddelijken Zoon aanspreekt, heeft zij dan het recht niet tot ieder onzer te zeggen: »Mijn Zoon, geef mij uw hart, wijd het mij toe, sta het geheel aan mij af, ik vraag het u, om het Heilig Hart te doen beminnen, om het met dit brandpunt der ware liefde, met die bron van alle goede gaven te vereenigen. Mijn Zoon, geef mij uw hart, ik zal het zuiveren, ik zal het met deugden versieren, ik zal het met mijne liefde bezielen, alvorens het aan het Hart van uwen oppersten Meester aan te bieden. Geef mij uw hart, en ik zal u dat van Jezus geven. Kunt gij ooit eene voordeelijker ruiling doen? Zie, in de eene hand

heb ik het Hart van Jezus, in de andere de harten van allen, die naar mijne stem luisteren; en mijne zending is die te vereenigen, opdat er slechts één Hart zij, dat ze allen omvat, namelijk, het Heilig Hart van Jezus, waarvan ik voor altoos de *machtige Koningin* ben.

Zinnebeeldige Voorstelling.

DE ZEE EN DE ROTSHOLTE.

Een kind, dat zich op het strand bevond, beijverde zich, al het water van den oceaen in eene rotsholte te scheppen. Van de zee naar het strand, en van het strand naar de zee gaande, kon het slechts een druppel in zijn onvoldoende vergaarbak overbrengen.

Een treffend beeld! Maria is de zee, de druppels zijn de geloovigen, het kind is de godvruchtige ziel, die de geheele grootheid en verhevenheid van Maria met eenige enkele woorden zou willen uitdrukken.

God zij geloofd! een dusdanig denkbeeld zal nooit verwezenlijkt worden. De Kerk verzekert ons door den mond harer leeraren, dat Maria altijd boven allen lof der menschen verheven zal zijn; wij zullen steeds nieuwe titels in haar ontdekken; iedere eeuw zal het Hart van Jezus een nieuw voorrecht bekend maken, om de gedachtenis Zijner

Moeder te eeren; de geloovigen zullen immer uitroepen: »Van Maria nooit genoeg! *De Maria numquam satis!*» Hoe zouden de onmetelijke schatten, welke eene Maagd, die waardig is door allen de Moeder van God en *Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart* genoemd te worden, in zich bevat, kunnen uitgeput worden.

Dankzegging
en opdracht aan Onze Lieve Vrouw
van het Heilig Hart.

De dankbaarheid voert ons, o Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, heden aan Uwe voeten. Op elken dag dezer maand hebt gij ons toegestaan, uw altaar te naderen, uwen lof te zingen, uwe grootheid te verheffen en uwe liefelijke en machtige bescherming af te smeeken. Is het te verwonderen, dat een kreet van liefde en dankbaarheid uit het binnenste van ons hart tot u opstijgt?

Ja, Maria, gij zijt de Moeder van God en onze Moeder! Geene tong zal ooit geheel uw roem, noch al uwe barmhartigheid vermelden. Het Hart van Jezus alleen, die schatkamer der goddelijke wijsheid en weten-

schap, zal ons op den grooten dag der eeuwige vergelding al uwe volmaaktheden openbaren. Het is in het aanbiddelijk Hart van Jezus, dat wij in den loop dezer maand al de voorrechten, waarmede God u overladen heeft, de macht, die Hij u verleend heeft, en de moederlijke rechten, die Hij u heeft toegestaan, hebben overwogen; het is met dit eindeloos beminnelijk Hart, dat wij u bemind hebben en dat wij u altijd zullen beminnen, o beminnenswaardige *Koningin van het Heilig Hart!*

Nooit, o Maria, zullen wij vergeten, wat uw schoone titel van schatbewaarster en koningin van het Hart van Jezus aan godvruchtige gedachten, teedere gevoelens en grootmoedige besluiten in onze zielen heeft doen geboren worden. Nooit zal die roemrijke naam, die uwe meest bewonderenswaardige voorrechten in zich vervat, uit ons geheugen gewischt worden. Neen, wij zullen niet ongevoelig zijn voor de uitbreiding van uwen roem, wij willen integendeel er de verkondigers van worden. Maar, machtigste aller moeders, om zulk eene verheven zending waardig te zijn, moeten wij de navolgers uwer deugden zijn, de liefde tot den naaste moet ons bezielen; de wereld moet ons niet meer in hare strikken, en de duivel ons niet meer met zijne ketenen terughouden; in één woord:

wij moeten trachten heilig te worden. Gij kunt deze genade voor ons verkrijgen, daar gij het Hart, dat de bron der heiligheid is, in uwe handen hebt.

In tegenwoordigheid van God en der Engelen, wijden wij ons, o Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, aan u toe, alsmede allen, die ons dierbaar zijn: onze ouders bloedverwanten, vrienden en weldoeners; inzonheid bevelen wij u, in de tegenwoordige beproeving der Kerk, onzen Heiligen Vader den Paus. Strek de uitwerkselen uwer *smeekende almacht* uit over de diepste ellende, de smartelijkste krankheden, de meest van God verwijderde zondaars en de zielen in het vagevuur, die het meest lijden en het meest verlaten zijn. Wijn gij de *Hoop der hopeloozen zijt*, hebt gij balsem voor alle wonden, troost voor alle smarten, middelen voor alle kwalen, hulp in alle gevaren naar ziel en lichaam.

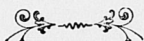
Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, wij zijn uwe kinderen! wees gij altijd onze goede Moeder. Verkrijg voor ons de genade om u in den tijd getrouw te wezen, opdat wij het geluk mogen hebben in alle eeuwigheid uwe kroon te zijn. Amen.

Leve het Heilig Hart van Jezus,
het Onbevleete Hart van Maria en het
Getrouwe Hart van den H. Jozef!

OEFENINGEN GEDURENDE DE WEEK

TER EERE VAN

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

Zondag.

In vereeniging met U, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, aanbid ik, vol eerbied, den *Vader van alle licht*, en zijn eeuwigen Zoon Jezus Christus, het *waarachtig licht*, dat ieder *mensch in deze wereld verlicht*, en den Heiligen Geest, die tegelijk *licht en liefde* is. Ik betuig nederigen dank aan de Aanbidde-lijke Drieëenheid voor de onwaardeerbare gunsten, waarmede zij U verrijkt heeft; ik wijd in het bijzonder mijn innigen dank aan God den Zoon, wíjl Hij U, o Gezegende onder de vrouwen, tot Zijne Moeder verkozen en daardoor U eene smeekende macht over Zijn Aanbidde-lijk Hart geschonken heeft.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, vraag voor mij aan de drie Goddelijke Personen het mij noodige licht, opdat ik Hen en ook U kenne, en mijn hart door die kennis van wederliefde brande voor zoo vele uitstekende weldaden. Amen.

Voornemen. Ik zal heden met Gods hulp van tijd tot tijd herhalen : »Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, verkrijg mij door uwe alvermogenende voorspraak eene edelmoedige en offervaardige liefde tot Uwen Jezus.

Geestelijk ruikertje. Het lijden van dezen tijd is niet te vergelijken met de glorie, die eens in ons geopenbaard zal worden.

Maandag.

In vereeniging met U, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, aanbid ik heden op meer bijzondere wijze den H. Geest, die God is als de Vader en de Zoon, en van beide voortkomt. Verwerf voor mij van dien Goddelijken Geest, die U als Zijne teërbeminde Bruid begroet, en van het minnelijk Hart van Jezus, waarvan Gij de Schatuitdeelster zijt, het licht en de genade, die ik behoef, om den arbeid dezer week te heiligen, de lasten daarvan te dragen en alles te verrichten tot Gods glorie, tot Uwe eer, tot stichting van den naaste en tot mijne eigene heiliging.

Wil, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, ook de arme zielen in het vagevuur gedachtig wezen. Amen.

Voornemen. Door de voorspraak van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, hoop ik heden

met geduld alles te verdragen, wat mij on-aangenaam is.

Geestelijk ruikertje. Vandaag op aarde aan 't smart'lijk kruis geklonken, en morgen in den Hemel vreugdedronken!

Dinsdag.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, ik groet U heden met zaligen jubel als de *Koningin der Engelen*.

Ik verzoek den Aartsengel Gabriël en alle Hemelkoren, inzonderheid mijnen Bewaar-engel, dat zij U voor mij groeten, beminnen en aanroepen, opdat de volmaaktheid hunner hulde, de ijver hunner gebeden en het vuur hunner liefde mogen bewerken, dat ik een engel van deugd op aarde worde en alzoo verdienende in eeuwigheid met het geheele Hemelhof het vermogen en de goedheid van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart te loven en te prijzen. Amen.

Voornemen. Gelijk de Engelen alles doen om God, zoo wil ik heden mijne kruisjes dragen om God; — zóó is mijn lijden verdienstelijk voor de eeuwigheid, zóó wordt één dag met zijne kleine kruisjes voor mij een bron van altijddurende vreugde in den Hemel, waar het minste lijden, om God, duizendvoudig beloond wordt.

Geestelijk ruikertje. Er is een oog, dat alles ziet, — een oor, dat alles hoort, — eene hand, die alles opteekent.

Woensdag.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, ik kom U op dezen dag groeten als Bruid en Echtgenoot van den *H. Jozef*. Dien roemwaardigen Aartsvader zeg ik hartelijk dank voor de eerbiedige en teedere zorg, die hij voor U en uw Goddelijk Kind gedragen heeft. Hoopvol wend ik mij tot het zoo getrouwe Hart van den H. Jozef, dat zooveel vermag op uw onbevlekt Hart, o Maria, en daardoor op het Goddelijk Hart van Jezus; met zoeten aandrang smee ik dien man naar Gods Hart, dat hij mij helpe, mijn hart steeds meer en meer gelijkvormig te maken aan die gulden trits van Harten, en hij alzoo uwe vermogende bescherming, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, voor mij verwerve. Amen.

Voornemen. Ik zal mij ernstig beijveren, heden naar het voorbeeld van den H. Jozef dikwijls mijn hart tot den God van liefde te verheffen.

Geestelijk ruikertje. Alles veroudert en vergaat; God alleen blijft dezelfde. Buiten Hem is er alzoo geen waar rustpunt voor het menschelijk hart.

Donderdag.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, deze dag is U bijzonder toegewijd, wijl het U gegeven is, ons naar eisch te stemmen, om morgen het H. Hart van Jezus te aanbidden. Wij bedanken nu reeds, in innige vereeniging met U, dat liefdevol Hart voor de instelling van het Goddelijk Liefdemaal, waardoor ons alle schatten van Hetzelve toevoelen.

Mogen wij, dit is onze vurige hartebede, mogen wij den onder broodsgedaante verborgenen God, aan uwe moederhand, altoos waardiglijk ontvangen, en in onzen handel en wandel, de heilzame uitwerkingen van die Goddelijke spijs doen blijken. Amen.

Voornemen. Heden zal ik God verheerlijken, door alles te doen ter eere van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart. Zij is de Sleuteldraagster van Jezus' Hart, Zij is de Smeekende Almacht, Zij is de Hoop der hopeloozen.

Geestelijk ruikertje. De devotie tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart is een teeken, dat men ter zaligheid is voorbeschikt.

Vrijdag.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, heden herdenken wij uwe naamlooze smarten, maar

tevens, dat Gij door uw heldhaftig offer den titel hebt verworven, waaronder wij U met even veel liefde als vertrouwen aanroepen. Hoe meer wij deelen in de smarten, die U dat offer heeft gekost, des te meer vertrouwen wij, er de heilzaamste uitwerkingen van te ontwaren. Verkrijg ons van het Goddelijk Hart, met hetwelk Gij zooveel hebt geleden, de onschatbare genade, dat wij Jezus met U tot den Kalvarieberg moedig mogen volgen, om eens in den Hemel met U voor altoos vereenigd te worden. Amen.

Voornemen. Als ik heden een kruisbeeld aanschouw, zal ik mijne liefde tot den Zaligmaker, die zooveel voor mij geleden heeft, trachten te verlevendigen.

Geestelijk ruikertje. Bij het zien van een Crucifix moet men of niets gelooven of alles hopen.

Zaterdag.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, deze dag is U reeds sinds tal van eeuwen toegewijd. Gij zijt vereerd geworden onder verschillende titels, alle even roemvol voor U als heilzaam voor de wereld. Wij willen die te zamen vereenigen in den titel, welke de Kerk U heeft toegekend; deze is de zoetste voor ons hart en het meest geschikt, ons een onwankelbaar vertrouwen, zelfs bij de

zwaarste beproevingen, in te boezemen. Wij groeten U dan op den laatsten dag der week, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, als de *Hoop der hopeloozen*; help ons deze week goed te eindigen, help ons vooral onzen pelgrimstocht door dit leven zoo te volbrengen, dat wij U in eeuwigheid vóór den troon van het Lam mogen lofzingen. Amen.

Voornemen, Heden zal ik eenige kleine verstervingen doen, ter eere van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

Geestelijk ruikertje. Een waar vereerder van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart zal niet verloren gaan.

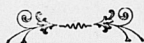
GEBED.

O Moeder van genade en barmhartigheid, sieraad des Hemels en hulp der aarde, al uwe namen zijn begrepen in den verheven en honigzoeten naam: »*Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.*» — U onder dezen hartverkwikkenden titel te vereeren, is U een zoete spoorslag, voor ons van Jezus' Hart de genade te verwerven, om in dit leven braaf en godsdienstig te zijn en te blijven, en hiernamaals, in het Rijk van uwen Goddelijken Zoon, met U en alle Engelen en Heiligen, der H. Drie-eenheid ter eere, het eeuwig Alleluja te mogen zingen. Amen.

LITANIE

TOT

Onze Lieve Vrouw van het S. Hart.

Heer, ontferm U onzer.
Christus, ontferm U onzer.
Heer, ontferm U onzer.
Christus, hoor ons.
Christus, verhoor ons.
God hemelsche Vader, ontferm U onzer.
God Zoon, Verlosser der wereld, o. U. o.
God Heilige Geest, ontferm U onzer.
Heilige Drievuldigheid, één God, o. U. o.
Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, b v. o.
Koningin des vredes en der goedertierenheid,
Uitdeelster van Gods gaven,
Veroveraarster der harten,
Moeder der barmhartigheid,
Moeder der Goddelijke genade,
Zoet geschenk des Hemels,
Opperste Weldoenster,
Onvergelykelijke Schatmeesteres,

O. L. V. van het H. Hart.

bid voor ons.

Onze
ti
Z
H
M
G
C
C
C
O. L. Vrouw van het H. Hart,
G
V
Z
Dat
d
Dat
Dat
Dat
m
Dat
tu
Dat
Ver
z

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, Doorluchtige Middelaress, bid voor ons.

Zekere hulp in alle gevaren,

Hoop en bijstand der hopeloozen,

Moeder der weezen en verlatenen,

Gij, die de geslachten zegenen,

Gij, wier liefelijkheid de zoetheid van honig ver overtreft,

Gij, wier gebeden bij den Almachtige alles vermogen,

Gezegende aarde, die de Vrucht des levens hebt voortgebracht,

Onbevleete lelie, welker geuren het heelal vervullen,

Geheimzinnige bron,

Veilige schuilplaats tegen de gevaren der wereld,

Zuiverste en beminnelijkste der schepselen,

Dat het U behage, onze lofzangen te aanvaarden en onze smekingen te verhooren,

Dat de Hemel U eere,

Dat de aarde uwe weldaden verkondige,

Dat de jeugd onder uw maagdelijken schutmantel schuile,

Dat de moeders U haar huisgezin toevertrouwen,

Dat de grijsaards U aanroepen en zegenen,

Verkrijg de bekeering der verstokte zondaars,

O. L. Vrouw van het H. Hart,

bid voor ons.

O. L. Vr. van het H. Hart.

Vraag voor ons een vermorseld hart, Onze
Lieve Vrouw van het H. Hart.

Verwerf ons tranen van berouw,

Wees onze wapenrusting, als de satan ons
belaagt,

Dat het U behage, ons in 't heiligen van
ons leed behulpzaam te wezen,

Dat het U behage, Gods zegen over onze
werkzaamheden af te smeeken,

Dat het U behage, ons onder uwe bescher-
ming te bewaren,

Laat U bewegen door onze wonden, ge-
varen en kwalen,

Dat uwe liefde ons uwe armen ten toe-
vluchtsoord moge openen,

Dat uw mededoogen ons helpe onze fouten
te verbeteren,

Dat uwe teederheid ons nimmer moge ver-
laten,

Dat uwe nederigheid over onzen hoogmoed
moge zegepralen,

Dat uwe liefde ons tot het Hart van Jezus
moge geleiden,

Dat uw gebed ons in ons laatste uur moge
bijstaan,

Dat uwe verdediging ons voor Gods rech-
terstoel moge beschermen,

Bewaar door uwe tusschenkomst den Paus-
Koning,

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

Verkrijg, dat het ware geloof in ons Vaderland steeds bloeie, O.L.V. van het H. Hart.

Verkrijg, dat de Bisschoppen en de Geestelijkheid op den weg der heiligheid bestierd worden,

Bescherm de wereld tegen de pogingen der goddeloosheid,

Breng door uwe voorspraak de ketters en scheurmakers terug tot de Kerk van Christus,

Verwerf dat het licht van 't Evangelie schittere voor de oogen der ongelooovigen,

Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt, spaar ons, Heer!

Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt, verhoor ons, Heer!

Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt, ontferm U onzer!

Christus, hoor ons. Christus, verhoor ons. Heer, ontferm U onzer. Christus, ontferm U onzer.

Heer, ontferm U onzer.

Ÿ. Bid voor ons, vermogende en onoverwinnelijke Vrouw van het H. Hart.

R. Opdat wij door U, verhevene Hoop der hopeloozen, de beloften van Jezus-Christus, uwen Zoon, mogen waardig worden.

O.L.V. van het H. Hart.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

LAAT ONS BIDDEN.

O God, die, om de zegepraal uwer barmhartigheid en het heil onzer ziel, aan Maria, de Onbevleete Maagd, den grootsten invloed op het Hart van Jezus hebt willen geven; verleen ons, door hare gebeden en tusschenkomst, de onschatbare genade, in uwe heilige liefde te sterven. Dit vragen wij U, door den zelfden Jezus-Christus, onzen Heer. Amen.

HET „MEMORARE”

VAN

O. L. Vrouw van het H. Hart.

Gedenk, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, het onuitsprekelijk vermogen, dat uw Goddelijke Zoon U op Zijn aanbiddenswaardig Hart verleend heeft. Vol vertrouwen op uwe verdiensten, komen wij uwe bescherming afsmeecken. Hemelsche Schatmeesteres van het Hart van Jezus, van dat Hart, dat de onuitputbare bron van alle genade is, en dat Gij kunt openen naar uw welgevallen, om daarvan al de schatten van liefde en van barmhartigheid, van licht en van zaligheid, welke er in zijn opgesloten, aan de menschen

overvloedig uit te deelen, verleen ons, smee-
ken wij U, de gunsten, die wij met aandrang
verzoeken. Neen, wij kunnen van Uwentwege
geene weigering ondergaan; en omdat Gij
onze Moeder zijt, Onze Lieve Vrouw van het
H. Hart, neem onze gebeden goedgunstig aan,
en gelief ze te verhooren. Amen.

DE KLEINE ROZENKRANS

TER EERE VAN

ONZE LIEVE VROUW VAN HET H. HART

Talrijk en drukkend zijn de kwellingen des
levens; — de gevaren, waaraan de onschuld
is blootgesteld dreigen al meer en meer en
nemen met den dag in menigte en verleide-
lijkheid toe; het ongeloof waart allerwegen
met drieste onbeschaamdheid rond, om het
zaad des bederfs met kwistige hand te strooi-
en; de booze geest woedt met helsche razernij
tegen den godsdienst, en brengt door de be-
haalde schijn-overwinningen, de zwakken tot
wankelen, zoodat zij de zoo duidelijk uitge-
sproken beloften van den God-mensch gaan

betwifelen en zich niet meer vasthechten aan de jubelwoorden: »Zie, Ik ben met U tot de voleindiging der eeuwen. Gij zijt Petrus en op deze steenrots zal ik mijne Kerk bouwen, en de poorten der hel zullen haar niet overmogen.” — Allertreurigst is de toestand der maatschappij, zij lijdt aan allerlei kwalen van de ergste soort; en al geeft ons het geloof de vaste, de onwrikbare overtuiging, dat aan het lijden een einde zal komen, en dat de Kerk, de Bruid van Jezus, zegevierend uit den strijd zal te voorschijn treden, wij moeten met onverdroten ijver medehelpen, om die eindelijke overwinning te behalen en den duur van het lijden te verkorten. Dit kunnen wij, door een eendrachtig, nederig, vertrouwwol en vurig gebed met onbezweken standvastigheid ten Hemel te zenden.

Door eene zoete ondervinding weten onze leden, dat de liefelijke hartebede: »*Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bid voor ons!*” een krachtig schietgebedje is: wij bidden het met zoeten aandrang des morgens en des avonds; en wie weet, hoeveel rampen wij hierdoor reeds hebben afgewend. Maar laten wij ons toch, in deze hachelijke tijdsomstandigheden, niet tevreden stellen met die dubbele verzuchting tot de Hoop der hopeloozen! Wij kunnen zooveel meer doen voor de zegepraal der Kerk, zooveel meer voor het heil

der wereld, zooveel meer voor ons eigen geluk, voor onze eigene zaligheid. Helaas! hoe vele oogenblikken van den dag gaan in nietsdoen voorbij, die zonder moeite met veel vrucht konden aangewend worden! Besteden wij die kostbare oogenblikken in het vervolg, om het *Rozenhoedje van O. L. V. van het H. Hart* met heiligen jubel ter hand te nemen.

Dat gewijde kransje met 33 korallen herinnert ons aan de 33 jaren van onzen Heiland en Verlosser. Aan de medailje wordt het verdienstelijk schietgebed gestort: *Moge het H. Hart van Jezus alom bemind worden!*" Aan de groote korallen wordt gebeden: *Zoet Hart van Jezus ontferm U over ons!*"; bij de kleine: *»Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bid voor ons!*"

Met het bidden van elk dezer schietgebeden is een aflaat van 100 dagen te verdienen. Het geheele Rozenhoedje kan gemakkelijk in een paar minuten worden afgebeden. Wat al schatten van zegeningen en genaden kunnen we ons alzoo niet verwerven, door den tijd te benuttigen, met het bidden van den kleinen Rozenkrans van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart! Welk een dauw van hemelsche gunsten kunnen wij hierdoor over ons zelve, over anderen, over de geheele wereld doen neêrvloeien! O mogen wij toch vlijtig gebruik maken van dit zegenrijk Rozenhoedje,

en het nu vooral dikwijls bidden voor de zegepraal van Jezus' strijdende en lijdende Bruid! Dan beleven wij wellicht nog den jubelstond, dat de satan opnieuw geveld en de Kerk in al haar glans en luister zal hersteld worden.

Akte van Toewijding

aan O. L. Vrouw van het H. Hart.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, Moeder van barmhartigheid, Deur des Hemels, Uitdeester van Gods gaven, ik werp mij met kinderlijk vertrouwen aan uwe voeten neder.

Wees Gij, vermogende Maagd, Sleuteldraagster van Jezus' Hart, Toevlucht der zondaren, Troosteres der bedrukten, wees Gij aller menschen heil, wees ook mij tottroost, tot bijstand en tot redding.

Gij wordt met het volste recht het Vertrouwen der rechtvaardigen, de Hoop der hopeloozen, de Kracht der zwakken, de Vrede der beangstigden geheeten; daarom verhef ik uit dit dal van tranen mijn smeekend oog en hart tot U, O. L. Vr. van het H. Hart; daarom stel ik mij met zalige geestdrift voor immer onder uwe vermogende en moederlijke bescherming

en wijd ik U heden mijn lichaam en al mijne zinnen, mijn hart en zijne neigingen, mijne ziel, al wat ik bezit, met zoete aandrifft des harten toe. Snel mij steeds te hulp, o goedertierene O. L. Vr. van het H. Hart, verwijder van mij de strikken des duivels, doe mij God recht teederlijk beminnen, Hem getrouw dienen en in Zijne heilige liefde sterven, om met U eeuwig te mogen jubelen in den Hemel. Amen.

NOVENEN.

Om eene noveen of negendaagsche oefening te houden ter eere van O. L. V. van het H. Hart, is het voldoende, dat men negen achtereenvolgende dagen dagelijks het een of ander gebed stort ter eere van die goede Moeder.

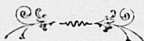
Zoo kan men bijv. volstaan. met dagelijks ééns of meermalen het *kleine Rozenkransje* te bidden, of het *Memorare* of de *Litanie van O. L. Vr. van het H. Hart*.

Men is geheel vrij in de keuze der gebeden en mag hierin gerust zijne devotie volgen. Ter bevordering echter van verscheidenheid en tevens om hun tot gids te verstrekken, die niet goed weten, hoe zij hierin te werk moeten gaan, laten wij hier eene »Negendaagsche oefening ter eere van O. L. Vrouw van het H. Hart” volgen.

NEGENDAAGSCHE OEFENING

TER EERE VAN

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

Wij raden ieder, die eene Noveen houdt ter eere van O. L. Vr. van het H. Hart, ten dringendste aan, de negendaagsche oefening te eindigen met eene H. Kommunie, ten einde alzoo met meer zekerheid te verkrijgen, wat men, op voorbede van de Hoop der hoopeloozen, zoekt te erlangen.

Eerste Dag.

De Geboorte des Heeren.

De groote dag is daar, de dag waarnaar de Aartsvaders en Profeten des Ouden Verbonds zoo reikhalzend uitzagen: de aarde bezit haren Zaligmaker, en Gij, Maria, Gij hebt Hem aan ons geschonken. Dewijl Gij de Moeder van den Godmensch zijt, hebt Gij den grootsten invloed op Zijn Aanbiddelijk Hart en moogt Gij de schatten uitdeelen, welke n deze peillooze Bron van ontferming en liefde zijn opgesloten.

Wij komen tot U, Sleuteldraagster van Jezus Hart, wij die zoo arm en hulpbehoevend

zijn, en Gij, Goedertierene Moeder, zult ons, uwe kinderen, met goederen en zegeningen overladen.

Verzuchting. Put voor uwe kinderen, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, uit die rijke Bron, welke Gij ons ten zegen hebt doen ontspringen!

Voornemens. Jezus is op aarde gekomen, om ons ten voorbeeld te zijn. Laten wij, gelijk O. L. Vr. van het H. Hart, Hem in ootmoed des harten volgen en standvastig de paden bewandelen, waarop Hij ons is voorgedaan.

Het kleine Rozenkransje.

Tweede Dag.

Maria draagt Jezus op in den Tempel.

Tot delging der zondenschuld van het ongelukkige menschedom wordt een offer geëischt, en dat offer, Maria, kan geen ander zijn dan Uw teerbeminde Zoon... Waarheen spoedt Gij U? Wat gaat Gij doen. Moeder der schoone liefde? O, Gij laat U geleiden door de liefde, welke Gij ons toedraagt, en Gij offert uwen Zoon den Heer op in Zijnen tempel; maar door die heldhaftige daad handelt Gij naar Zijn minnelijk Hart, dat U toebehoort en U altoos onderdanig wil zijn.

Verzuchting. Geef, O. L. Vrouw van het H. Hart, dat ik naar uw verheven voorbeeld grootmoedig zij in het brengen der offers, welke God in Zijne vaderlijke en alwijze Voorzienigheid gedurende mijn levensloop van mij zal vergen.

Voornemens. Laten wij ons door Maria aan Jezus opdragen; ja doen wij deze zoete en verdienstelijke opdracht zelfs meermalen daags.

Het kleine Rozenkransje.

Derde Dag.

Maria met Jezus te Nazareth.

In uwe nederige woning te Nazareth, mocht Gij, Maria, aan de zijde van uwen kuischen Bruidegom, Jezus zien toenemen in jaren en behagelijkheid bij God en de menschen. Daar vooral, in dat hemelsche huisje, hebt Gij, O. L. Vr. van het H. Hart, uw moederlijk beheer over het Hart van Jezus uitgeoefend. Gij gebiedt, en Hij gehoorzaamt U; ja, wat meer is. Hij voorkomt zelfs uwe wenschen. Welk onuitsprekelijk geheim!

Verzuchting. Onder uw moederlijk beheer, O. L. V. van het H. Hart, is de mensch oprecht gelukkig; daarom stel ik mij dan ook met zoete aandrift des harten onder uwe vermogende moederlijke bescherming.

Voornemens. Betuigen wij met geestdrift Maria's kinderen te willen zijn en blijven; laten wij die goede Moeder heerschappij voeren over ons hart en zijn wij Haar, gelijk van Jezus geschreven staat, in alles onderdanig.

Het kleine Rozenkransje.

Vierde Dag.

Maria op de bruiloft van Kana.

Bij het feest, dat te Kana gevierd werd, heeft uw Goddelijke Zoon, o Maria, zonnelaar doen blijken, wat uwe gebeden op Zijn Hart vermogen. Gij vraagt Hem een wonder, en hoewel Zijn uur nog niet gekomen is, doet Hij het wonder, om aan de wereld te toonen, dat Hij U niets zal weigeren. Met het volste recht mogen wij U dus met den H. Ephrem als de *Smeekende Almacht* begroeten en de *Hoop der Hopeloozen* noemen.

Verzuchting. Leer mij, beminnenswaardige O. L. Vr. van het H. Hart, geduldig het oogenblik afwachten, waarop het in Gods liefdeplannen ligt mij hulp te doen geworden. Leer mij met een grenzenloos vertrouwen de gunsten afsmeeken, waaraan ik behoefte heb; doe mij zelfs dan nog vertrouwen, wanneer volgens menschelijke berekening alle hoop ijdel schijnt.

Voornemens. Nemen wij in de verschillende noodwendigheden, waarin wij verkeerem, altijd en aanstonds, met kinderlijk vertrouwen onze toevlucht tot O. L. Vr. van het Heilig Hart; bevelen wij Haar inzonderheid onze geestelijke behoeften en belangen aan.

Het kleine Rozenkransje.

Vijfde Dag.

Maria beklimt den Kalvarieberg.

Indien ooit uw Hart, Maria, innig vereenigd was met het Hart van uwen Goddelijken Zoon, dan was het, toen Gij met Hem den kruisberg besteeft; nooit toch hecht zich eene liefdevolle moeder nauwer aan haar teêrgeliefd kind, dan als het gedrukt gaat onder vreeselijke kwellen en naamlooze smart. Door alzoo met uwen Jezus te lijden en in Zijne smarten te deelen, hebt Gij meer aanspraak gekregen op de liefde van Zijn Goddelijk Hart.

Verzuchting. Ondersteun mij, O. L. Vrouw van het H. Hart, bij het leed dat mij treft; wees Gij mijne liefdevolle Troosteres bij alle lijden, dat ik te verduren heb.

Voornemens. Scheiden wij ons, bij de kwellen en kruisen des levens, al drukken zij nog zoo zwaar, nimmer van onze teêrbeminde Moeder; blijven wij met Haar innig

vereenigd, dan zal onze zwakheid zich minder doen gevoelen en het kruis ons minder zwaar vallen.

Het kleine Rozenhoedje.

Zesde Dag.

Maria aan den voet van het kruis.

Toen Gij daar, o smartvolle Moeder Maria, onder de lijdensarmen van het kruis stondt, zaagt Gij een soldaat met zijn lans het Heilig Hart van Uwen Zoon openen; toen hebt Gij de stroomen van genade en ontferming, welke uit die zegenrijke Bron vloeiden, met heilige geestdrift vergaderd, om in uwe liefde ons, uwe aangenomen kinderen, daarvan rijkelyk mede te deelen.

Verzuchting. Met U, O. L. Vrouw van het H. Hart, vang ik den laatsten zucht van Jezus op; ik dring met U tot in de heilige wonde van Zijn Hart, Hij die zich, uit mate-looze liefde jegens ons, heeft doen toebrengen.

Voornemens. Verzuimen wij niets, om de gunsten en genaden te verwerven, waarvan O. L. Vr. van het H. Hart de milde Uitdeelster is; smeeken wij dikwijls hare hulp af, vooral door het zoo krachtig en honigzoet schiet-gebedje: *Onze Lieve Vrouw van het H. Hart bid voor ons!*”

Het kleine Rozenkransje.

Z e v e n d e D a g.

Maria bij de Verrijzenis.

Uw Goddelijke Zoon, o Maria, is verrezen, en Gij kunt, o gelukkige Moeder, weder op Zijn heilige borst, aan Zijn Goddelijk Hart rusten. Gij moogt weder dat liefdevol Hart voelen kloppen; Jezus biedt U Zijn Aanbid-delijk Hart aan, het is uw Rijk, Gij moogt daarin door uwe moederbeden voor den tijd en de eeuwigheid heerschen.

Verzuchting. Ik wil, O. L. Vrouw van het H. Hart, eindelijk eens uit het graf mijner geestelijke lauwheid en onverschilligheid opstaan en voor goed een nieuw leven gaan beginnen. 't Is waar, uit mij zelven vermag ik niets, doch met uwe hulp, vermag ik alles. Help mij dan, o goede Moeder!

Voornemens. Ik zal voortaan de goede ge-dachten, welke O. L. Vrouw van het H. Hart mij ingeeft, terstond met offervaardigen ijver opvolgen, om alzoo aan de zonde meer en meer te sterven en voor God en mijne zalig-heid, door de beoefening der deugd, meer en meer te leven.

Het kleine Rozenkransje.

dit
alte
lijk
U
noe
en
He
Go
Ha

lijk
Go
He
mo
hop
onv
del
Jer

de
is
Ik
nin
lan
Om
luis

Achtste Dag.

Maria in den Hemel.

Niet langer meer, o Maria, verkeert Gij in dit aardse jammerdal van tranen; voor altoos zijt Gij in den Hemel met het verheerlijkt Hart van uwen Zoon vereenigd. Wijl ik U thans op uwen glorietroon aanschouw, noem ik U niet alleen Koningin des Hemels en der aarde, Koningin der Engelen en der Heiligen, maar tevens Gekroonde Moeder Gods en Smeekende Koningin van Jezus' Hart.

Verzuchting. Moge ik eenmaal, beminnelijke O. L. Vrouw van het H. Hart, bij Uwen Goddelijken Zoon en bij U jubelen in den Hemel! Ik stel mijne ziel geheel in uwe moederlijke handen; help mij hier gelooven, hopen en beminnen, opdat ik eenmaal door onverbreekbare liefdebanden met uwen Goddelijken Zoon en met U in het eeuwige Jerusalem moge vereenigd worden!

Voornemens. Dikwerf zal ik denken aan de spreuk van den H. Ignatius: »*Hoe nietig is mij de aarde, als ik den Hemel aanschouw.*» Ik wil voortaan alles met eene zuivere meening doen, voor den Hemel, het ware Vaderland van den Christen... Daar zullen wij Onze Lieve Vrouw van het H. Hart in al den luister harer heerlijkheid zien en met Haar

jubelen in het zalig bezit van onzen God.
Het kleine Rozenkransje.

N e g e n d e D a g .

Maria onze Middelaress.

»Door Maria tot Jezus!» Hierin bestaat de geheele devotie tot U, o zoete, o allerbeminnelijkste O. L. Vrouw van het H. Hart! Breng ons dan tot Jezus, o Hoop der hope-loozen! Voer ons op het einde dezer noveen aan uwe moederhand tot uwen Goddelijken Zoon! Vereenig ons zoo innig met Hem, dat wij nooit meer van Hem gescheiden worden door de zonde, ten einde wij Zijn aanschijn eeuwig mogen genieten in den Hemel! Verwerf mij ook de gunst, die ik U door deze noveen gevraagd heb.

Verzuchting. O. L. V. van het H. Hart, sluit mij in de liefdevolle Hartewonde van uwen dierbaren Jezus, opdat ik voortaan slechts in en voor Hem leve!

Voornemens. Ik zal mijn uiterste best doen, om de teedere en zegenrijke devotie tot O. L. Vrouw van het H. Hart meer en meer in mij zelven aan te kweeken; ik zal mij bovendien beijveren, die schoone devotie allerwegen meer en meer te verspreiden en te bevorderen.

Het kleine Rozenkransje.

INHOUD.

		BLADZ.
1.	<i>Overweging.</i> Oproeping. . . .	1
2.	» De keuze Gods	8
3.	» Voorbereiding. . . .	15
4.	» De Godgewijde Maagd. . . .	22
5.	» De Goddelijke Meester en zijne wet. . . .	26
6.	» De Apostel van het H. Hart. . . .	31
7.	» Aanbidster van het H. Hart van Jezus. . . .	38
8.	» De eerstelingen van het Bloed van Jezus. . . .	44
9.	» Het eerste koninkrijk. . . .	50
10.	» De Koning der Profeten en en zijne Moeder. . . .	55
11.	» Priester en slachtoffer. . . .	61
12.	» De vlucht naar Egypte. . . .	67
13.	» De ballingschap van het H. Hart. . . .	74
14.	» Het verliezen van Jezus in den tempel. . . .	79
15.	» Nazareth. . . .	85
16.	» Dankzegging. . . .	90
17.	» De overwinnende liefde. . . .	96
18.	» De hemelsche Arbeidster	102
19.	» Jezus alleen. . . .	108
20.	» Het erfdeel van den H. Jozef. . . .	115
21.	» Eene moeder tot voor- spreekster, Maria op de bruiloft van Kana. . . .	122
22.	» Eucharistische vereeniging. . . .	129

23.	<i>Overweging.</i>	De doodstrijd van Jezus in den hof der olijven.	134
24.	»	Het erfdeel aan den voet van 't kruis.	140
25.	»	Vereeniging ondanks het graf	146
26.	»	De opstand.	152
27.	»	De hemelvaart	159
28.	»	De geest van het Hart van Jezus.	165
29.	»	Het hart in ballingschap	170
30.	»	Het vertrek naar het vaderland.	175
31.	»	De hemel.	181
32.	»	Onze L. Vr. van het H. Hart.	187
33.		Oefeningen gedurende de week ter eere van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.	195
34.		Litanie tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.	202
35.		Het »Memorare» van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.	206
36.		De kleine Rozenkrans ter eere van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.	207
37.		Akte van Toewijding aan Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.	210
38.		Negendaagsche oefening ter eere van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.	212

154

140

146

152

159

165

170

175

181

187

195

202

206

207

210

212

**Bij de Uitgevers dezes zijn verschenen
en alom verkrijgbaar :**

FRANKO PER POST :

Pater Redemptorist, De week van Maria's dienaar	- 0,07
F. SEVERENS, Redempt., Maria's H. Naam of Psalmen dien liefelijken Naam ter eere, volgens den H. Bonaventura	- 0,08
Pater JOZEF, De Meimaand	- 0,20
" De Moedergodsmaand, opgedragen aan hare geliefde kinderen	- 0,09
R. K. Priester, Maand van Maria, 3 ^{de} verbe- terde uitgave	- 0,30
" Onze lijdensuren geheiligd, opge- dragen aan de lijdende kinderen van O. L. Vrouw van het H. Hart	- 0,35
" De maand October toegewijd aan O. L. Vrouw van den H. Rozen- krans	- 0,28
J. HABETS, De genaderijke kapel van Onze Lieve Vrouw aan de Linden te Thorn.	- 0,30
J. WATERREUS, O. L. Vrouw van Lourdes, naar Henri Lassere	- 0,15
Pater VAN KRUGTEN, Het Mirakuleus Beeld van O. L. Vr. in 't Zand en de waardige Joanna van Randenraedt	- 0,12
" O. L. Vrouw in 't Zand te Roer- mond, opgedragen aan Z. D. H. Mgr. Paredis, bij gelegenheid van de plechtige kroning van het mi- rakuleus Beeld	- 1,1

0,07

0,08

0,20

0,09

0,30

0,35

0,28

0,30

0,15

0,12

1,1

